

แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น

สารนิพนธ์
ของ
เกศสุดา กลับวุ่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เมษายน 2557

แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เมษายน 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
เมษายน 2557

เกศสุดา กลับวุ่น. (2557). แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 5 บท ได้แก่ สนามฝึกกอล์ฟ (練習所) จองสนามกอล์ฟ (ゴルフの予約) การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ (ゴルフ場の受付で) การคุยกับแคดดี้ (キャディーさんとの会話) และที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ (ゴルフ場のレストランで) โดยนำแบบเรียนไปทำการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนภาษาไทยอยู่โรงเรียนศูนย์ภาษาพร้อมใจ (Promjai Language School) ผลวิจัยพบว่าแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 สามารถนำไปใช้ประกอบการศึกษาภาษาไทยเพื่อเพิ่มพูนคำศัพท์และพัฒนาการใช้ภาษาไทยของผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นได้

TEXTBOOK OF COMPREHENSIVE THAI CONVERSATION FOR JAPANESE GOLFERS

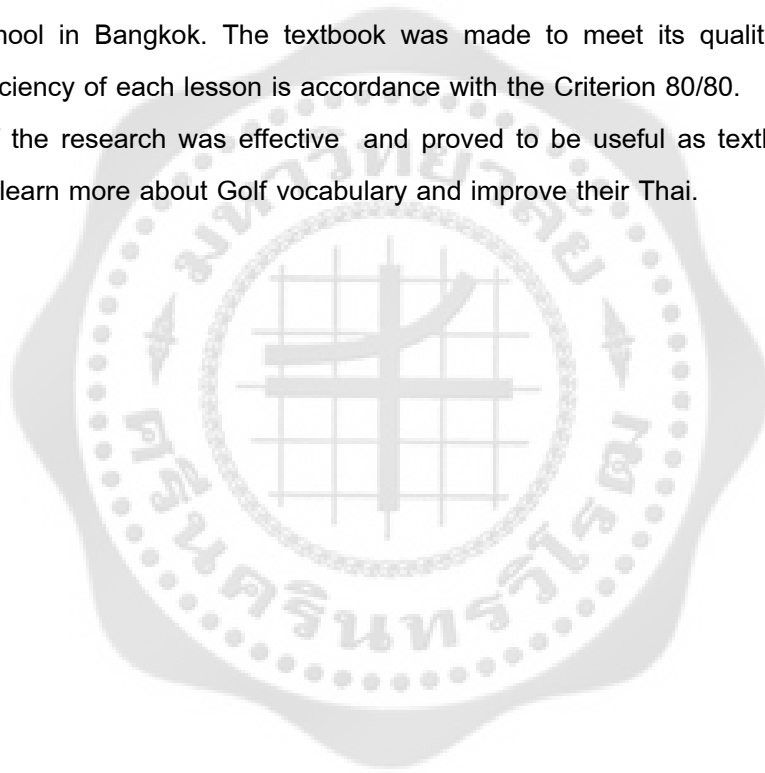
Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

April 2014

Kessuda Klubwun. (2014). *Textbook of Comprehensive Thai Conversation for Japanese Golfers*. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot University. Project Advisor: Pimpaporn Boonprasert.

The purpose of the research to write a textbook of Comprehensive Thai conversation for foreign learners. The book content included five chapters: Golf Driving Range, Golf Reservation, Conversation with Caddy, and At Restaurant in Golf Course. Upon completion, the textbook was experimented with 5 Japanese students who is the Thai student at Promjai Language School in Bangkok. The textbook was made to meet its quality requirements by finding the efficiency of each lesson is accordance with the Criterion 80/80.

The results of the research was effective and proved to be useful as textbook for Japanese Golf player to learn more about Golf vocabulary and improve their Thai.

สารนิพนธ์
เรื่อง
แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น
ของ
เกศสุดา กลั้ววุ่น

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2557

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพารณ์ บุญประเสริฐ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพารณ์ บุญประเสริฐ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ ซึ่งเป็นผู้ชี้แนวทางให้ผู้วิจัยได้ทำงานวิจัยที่ชอบและเป็นประโยชน์ต่อการสอนภาษาไทยให้ชาวญี่ปุ่น อีกทั้งยังคอยให้คำแนะนำต่างๆ และเสียสละเวลาอันมีค่าคอยตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ ดร.ประโชค ชัยสุวรรณ ที่กรุณาช่วยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาของงานวิจัยและแบบเรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง ที่กรุณาช่วยตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาเกี่ยวกับกีฬากอล์ฟ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ นภสินธุ์ แผลงศร ที่กรุณาช่วยตรวจสอบความถูกต้องเนื้อหาด้านภาษาญี่ปุ่น ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. วิชชุกร ทองหล่อ และรองศาสตราจารย์รุ่งดี แผลงศร ที่กรุณาเป็นผู้สอบสารนิพนธ์ในครั้งนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ทุ่มเทประสิทธิภาพวิชาความรู้ให้ผู้วิจัยและนิสิตทุกคนเสมอมา ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำวิชาความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้ ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนๆ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่คอยชี้แนะและสนับสนุนผู้วิจัยมาเสมอ ขอขอบคุณเพื่อนๆ ชาวไทยและชาวญี่ปุ่นที่ร่วมแรงร่วมใจเป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โคอโตเอะ โคมิตะ ที่ช่วยวาดภาพประกอบแบบเรียน อาจารย์เอริโกะ คะไซ ที่ช่วยตรวจความถูกต้องของภาษาญี่ปุ่น และขอขอบคุณนักเรียนชาวญี่ปุ่นที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทำวิจัยในครั้งนี้

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ สรวีย์ หนูแสง ที่คอยเป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอกราบขอบพระคุณคุณป้า จรูญ หนูแสง ผู้ล่วงลับที่คอยอบรมสั่งสอนศีลธรรมในการดำเนินชีวิตและสนับสนุนการศึกษาตั้งแต่วัยเยาว์ และอีกคนสำคัญที่คอยเป็นกำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา ชินยะ ซ้ำโต้ ผู้เป็นสามีรวมถึงครอบครัวทุกท่าน

บุคคลดั่งที่กล่าวมานั้นและผู้สนับสนุนท่านอื่นที่ไม่ได้เอ่ยนาม ทำให้ผู้วิจัยสามารถประสบความสำเร็จทั้งด้านการเรียน และมีความสุขในการใช้ชีวิต ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

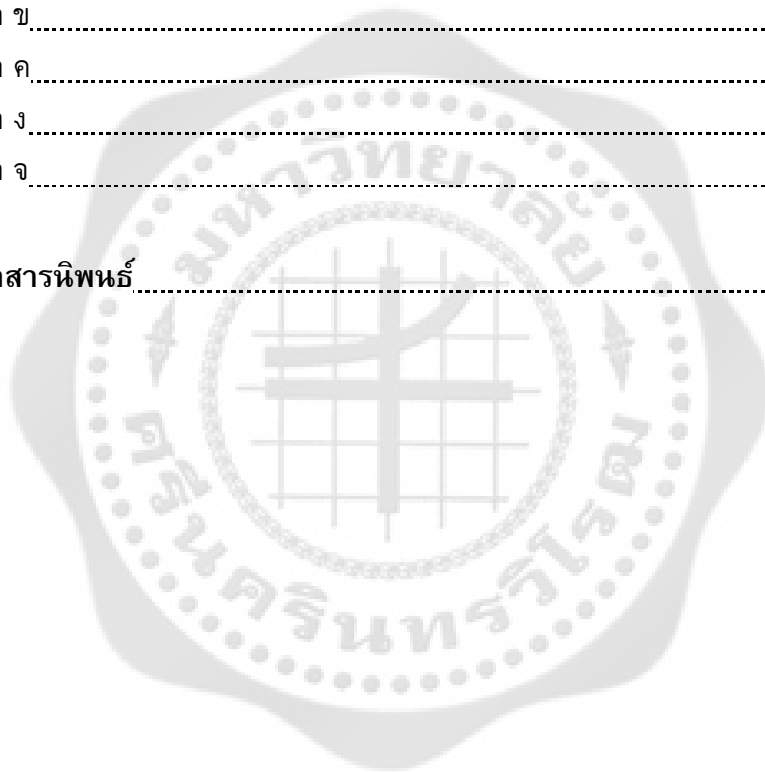
เกศสุดา กลั้ววุ้น

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬากอล์ฟ.....	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน.....	17
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนสนทนา.....	31
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	32
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	32
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน.....	34
การดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียน.....	37
การใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	46
สรุปผลการวิจัย.....	47
อภิปรายผล.....	47
ข้อเสนอแนะ.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	56
ภาคผนวก ก	57
ภาคผนวก ข	61
ภาคผนวก ค	63
ภาคผนวก ง	85
ภาคผนวก จ	88
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	169

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางการดำเนินการวิจัย.....	4
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ด้านเนื้อหา.....	35
3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ด้านรูปเล่ม.....	25
4 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ.....	36
5 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	36
6 ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 4 ด้าน.....	37
7 แสดงระยะเวลาดำเนินการทดลอง.....	38
8 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียน บทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น.....	42
9 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียน บทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ทั้ง 5 บท.....	43
10 แสดงค่าประสิทธิภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟ ชาวญี่ปุ่นตามเกณฑ์ที่กำหนด ($E1/E2 = 80/80$).....	44
11 แสดงผลคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน.....	45

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งซึ่งชาวต่างชาตินิยมเดินทางมาท่องเที่ยว รวมถึงการเข้ามาลงทุนทำธุรกิจ ทำงาน หรือติดตามครอบครัวมาอยู่ประเทศไทย นอกจากนี้ยังนิยมเดินทางมาเมืองไทยเพื่อเล่นกีฬาบางชนิด เช่น กีฬาอล์ฟ กีฬาดำน้ำ เป็นต้น ชาวญี่ปุ่นเป็นชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ดังที่ สุวรรณ เทชะวิชชน (2541: 5) ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งซึ่งลงทุนทางการค้าในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก การลงทุนของบริษัทข้ามชาติในประเทศไทยนั้นมีประเทศญี่ปุ่นเข้ามาในอันดับต้นๆ โดยการเดินทางเข้ามาเปิดหรือจัดตั้งสาขาในประเทศไทยนั้น จะต้องมีการส่งเจ้าหน้าที่ พนักงาน ตลอดจนผู้บริหารเข้ามาทำงานในเมืองไทย ทั้งนี้คนญี่ปุ่นที่เข้ามาในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี ระดับการศึกษาเฉลี่ยอยู่ในระดับปริญญาตรี และมีตำแหน่งอยู่ในระดับบริหารเกือบทั้งหมด ระยะเวลาที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1-5 ปี สอดคล้องกับที่หอการค้าญี่ปุ่น (2555: ออนไลน์) รายงานสถิติของสมาชิกหอการค้าญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี 2546 ถึง ปี 2555 ซึ่งมีทั้งหน่วยงานรัฐบาลและองค์กรเอกชน ในปี 2546 มีจำนวน 1,170 แห่ง และมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในปี 2555 มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 1,371 บริษัท

นอกจากนี้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (2555: ออนไลน์) ได้รายงานสถิติจำนวนชาวญี่ปุ่นที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนสิงหาคม 2555 ว่ามีจำนวนถึง 902,219 คน มากเป็นอันดับที่ 4 รองจากชาวจีน มาเลเซีย และลาว เช่นเดียวกับผลการรายงานสถิติและพื้นที่ที่ชาวญี่ปุ่นอาศัยของวารสารสำหรับชาวญี่ปุ่นที่อยู่ในเมืองไทย บางกอกมาดาม (2555: ออนไลน์) ได้รายงานว่ามีชาวญี่ปุ่นอาศัยอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศไทยตั้งแต่ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน ภาคตะวันออก ภาคใต้ และมีจำนวนมากที่สุดอยู่ที่กรุงเทพมหานคร จึงทำให้มีจำนวนโรงเรียนสอนภาษาไทยจำนวนมากมายในกรุงเทพมหานคร ดังผลสำรวจของ ศุภพร นราสุวรรณ (2547: 2) ที่พบว่าในกรุงเทพมหานครมีโรงเรียนสอนภาษาอยู่ทั้งหมด 134 แห่ง ในจำนวนนั้นเป็นโรงเรียนที่สอนภาษาไทยให้ชาวญี่ปุ่นจำนวน 42 แห่ง จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เห็นว่ามีบริษัทญี่ปุ่นและชาวญี่ปุ่นที่เข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้การสื่อสารทั้งในการทำธุรกิจ และการใช้ชีวิตประจำวัน หรือการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องใช้ภาษาไทยมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้น

กิจกรรมต่างๆ ที่ชาวญี่ปุ่นต้องใช้ภาษาไทยในการสื่อสารมีมากมาย แต่ที่สำคัญคือการใช้ภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจ เช่น การติดต่อพูดคุยกับลูกค้า หรือการประชุมต่างๆ ซึ่งเหล่านี้มักจะมีล่ามภาษาไทย - ญี่ปุ่นทำหน้าที่แปลภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น เพื่อให้การสื่อสารระหว่างคนไทยและคนญี่ปุ่นดำเนินไปได้อย่างราบรื่น แต่กิจกรรมอย่างหนึ่งที่ชาวญี่ปุ่นต้องอาศัยความรู้ความสามารถภาษาไทยของตนเองในการติดต่อสื่อสารกับคนไทยด้วยที่จะมีล่ามติดตามไปด้วย คือ การเล่นกอล์ฟ

กอล์ฟเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ชาวญี่ปุ่นทั้งผู้ชายและผู้หญิงให้ความสนใจ เพราะกีฬา กอล์ฟ นอกจากจะเป็นกีฬาที่เล่นเพื่อความสนุกสนานแล้ว กอล์ฟยังเป็นกีฬาที่ทำให้ได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์กับเพื่อนชาวญี่ปุ่นด้วยกัน หรือการสนทนากับลูกค้าชาวไทยเพื่อสร้างความคุ้นเคยและสัมพันธภาพที่ดีทำให้ธุรกิจที่ทำร่วมกันสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นขึ้นอีกด้วย โดยวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นแล้วถือว่า การเล่นกอล์ฟเป็นงานอย่างหนึ่งที่ทำให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จ การใช้ภาษาไทยในการเล่นกอล์ฟทั้งกับลูกค้าที่เป็นชาวไทยและเจ้าหน้าที่ต่างๆที่เกี่ยวข้อง การสนทนา กอล์ฟจึงมีความจำเป็น ทั้งนี้จากการที่ผู้วิจัยได้สอบถามผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นในเมืองไทย ทั้งในส่วนที่บริษัทใหญ่จากญี่ปุ่นส่งมาทำงานยังสาขาในเมืองไทยหรือบางคนที่มาหางานทำในเมืองไทยเอง ได้ทราบว่า การเล่นกอล์ฟในเมืองไทยได้รับความนิยมจากชาวญี่ปุ่นมาก เพราะเป็นโอกาสดีที่จะได้เล่นกีฬาที่ชอบในราคาประหยัด กล่าวคือ หากเล่นกอล์ฟในญี่ปุ่นต้องจ่ายเงินอย่างน้อยประมาณ 10,000 บาทในแต่ละครั้ง แต่เมืองไทยใช้เงินเพียงแค่ประมาณ 2,000 บาทเท่านั้น

ในฐานะที่ผู้วิจัยสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมาเป็นเวลาเกือบ 10 ปีโดยสอนภาษาไทยให้ชาวญี่ปุ่นที่มาทำงานในเมืองไทย และชาวญี่ปุ่นซึ่งเป็นแม่บ้านที่ติดตามสามีมาเมืองไทย ทำให้ทราบว่าผู้เรียนชาวญี่ปุ่นนอกจากจะเรียนภาษาไทยเบื้องต้นในชีวิตประจำวันแล้ว กอล์ฟเป็นประเด็นสนทนาและมักจะมีคำถามบ่อยครั้งในการเรียนการสอนภาษาไทย เช่น

「池に落ちる」タイ語で何と言いますか？

[Ike ni ochirru] taigo de nan to iimasuka?

นักเรียนถามว่า [ike ni ochiru(ตกบ่อน้ำ)] ภาษาไทยพูดว่าอะไรครับ

「バンカーに落ちる」タイ語で何と言いますか？

[bangaa ni ochiru] taigo de nan to ii masu ka?

นักเรียนถามว่า [bangaa ni ochiru(ตกทราย)] ภาษาไทยพูดว่าอะไรครับ เป็นต้น

จากประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของชาวญี่ปุ่นซึ่งสุ่มแจกแบบสอบถามกับผู้เล่นกอล์ฟในวันหยุดตามสนามกอล์ฟต่าง ๆ พบว่า การสื่อสารและการสนทนาภาษาไทยที่สนามกอล์ฟมีความจำเป็นมาก เพราะจะช่วยให้ทุกคนสามารถเล่นกีฬาที่ชื่นชอบได้อย่างเต็มที่ ไม่เสียเวลาไปกับการอธิบายหรือการทำความเข้าใจซึ่งบางครั้งเป็นเรื่องง่าย ๆ เช่น ใช้ไม้กอล์ฟอันไหนดี ระยะทางกี่หลา ช้ายหรือขวา ขึ้นหรือลง มีบ่อน้ำไหม เป็นต้น โดยผลการสำรวจพบว่าสถานการณ์ของการสนทนาที่นักกอล์ฟชาวญี่ปุ่นเป็นปัญหามากที่สุด คือ การคุยกับแคดดี้ การจองสนามกอล์ฟ ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ และการเรียกชื่ออุปกรณ์กอล์ฟ ตามลำดับ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการสนทนาภาษาไทยตามผลการสำรวจข้อมูล ข้างต้น รวมถึงชาวญี่ปุ่นผู้เล่นกอล์ฟในเมืองไทยจะได้ศึกษาเพิ่มพูนคำศัพท์และเรียนรู้วิธีการถาม ตอบจากบทสนทนาได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

ได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเป็นแนวทางในการพัฒนาการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนตลอดจนสามารถใช้แนวทางสร้าง สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยอื่นๆสำหรับชาวต่างชาติต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทยที่โรงเรียนศูนย์ ภาษาพร้อมใจ (Promjai Language School)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทยที่โรงเรียน ศูนย์ภาษาพร้อมใจ (Promjai Language School) และเล่นกีฬากอล์ฟในประเทศไทย จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยรวมทั้งสิ้นเป็นเวลาทั้งหมด 13 เดือน

ตาราง 1 ตารางการดำเนินการวิจัย

กิจกรรม / ขั้นตอนการวิจัย	ระยะเวลา												
	เมษ	พค	มิย	กค	สค	กย	ตค	พย	ธค	มค	กพ	มีค	เมษ
	พ.ศ. 2556						พ.ศ. 2557						
1.เลือกหัวข้อที่ใช้ในการวิจัย	█	█											
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		█	█										
3. เขียนโครงการสารนิพนธ์			█	█									
4. สอบโครงการสารนิพนธ์				█									
5. สร้างแบบเรียน					█	█	█	█	█				
6. ผู้เชี่ยวชาญประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียนและแบบทดสอบ									█	█			
7. นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองกับกลุ่มทดลอง											█		
8. นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง												█	
9. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุปและอภิปรายผล													█
10. สอบปากเปล่าสารนิพนธ์													█

เนื้อหาในแบบเรียน

ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อแบบเรียนโดยศึกษาการสร้างเอกสารและตำราต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างแบบเรียน และการสอบถามชาวญี่ปุ่นที่เล่นกอล์ฟในเมืองไทยถึงหัวข้อที่จำเป็นในการ สื่อสารกับคนไทยในการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องกอล์ฟ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์และประมวล เนื้อหา กำหนดเป็นหัวข้อแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ซึ่งจะเป็น แบบเรียนที่ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง โดยจะมีคำอธิบายเป็นภาษาญี่ปุ่น และบทเรียนจะ เขียนด้วยภาษาไทย คำอ่านภาษาญี่ปุ่น และคำแปลภาษาญี่ปุ่น พร้อมทั้งแผ่นบันทึกข้อมูล (CD) ประกอบแบบเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกฟังเสียงคนไทยและพูดภาษาไทยอย่างถูกต้อง

เนื้อหาแบบเรียนมีจำนวน 5 บท ดังต่อไปนี้

- บทที่ 1 เรื่อง สนามฝึกกอล์ฟ (練習所)
- บทที่ 2 เรื่อง จองสนามกอล์ฟ (ゴルフの予約)
- บทที่ 3 เรื่อง การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ (ゴルフ場の受付で)
- บทที่ 4 เรื่อง การคุยกับแคดดี้ (キャディーさんとの会話)
- บทที่ 5 เรื่อง ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ (ゴルフ場のレストランで)

นียมศัพท์เฉพาะ

1. ผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น หมายถึง ชาวญี่ปุ่นที่เล่นกอล์ฟในประเทศไทยและเรียนภาษาไทยที่โรงเรียนศูนย์ภาษาพร้อมใจ (Promjai Language School) อาคารไบโอเฮ้าส์ (Bio House) สุขุมวิท 39 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น หมายถึง แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยที่ศึกษาด้วยตนเองที่มีสถานการณ์ดังต่อไปนี้ สนามฝึกกอล์ฟ จองสนามกอล์ฟ การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ การคุยกับแคดดี้ และที่ร้านอาหารที่สนามกอล์ฟ สำหรับผู้เรียนภาษาไทยระดับต้นถึงระดับสูง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกอล์ฟ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวกับกอล์ฟ
 - 1.1.1 ความหมายของกอล์ฟ
 - 1.1.2 ประวัติกีฬากอล์ฟ
 - 1.1.3 กีฬากอล์ฟในประเทศไทย
 - 1.1.4 การเล่นกอล์ฟ
 - 1.1.5 ประโยชน์ของการเล่นกอล์ฟ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับกีฬากอล์ฟ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวกับแบบเรียน
 - 2.1.1 ความหมายของแบบเรียน
 - 2.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน
 - 2.1.3 ประโยชน์ของแบบเรียน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวกับการสนทนา
 - 3.1.1 ความหมายของการสนทนา
 - 3.1.2 จุดมุ่งหมายของการสนทนา
 - 3.1.3 ประโยชน์ของการสนทนา
 - 3.1.4 หลักการสนทนาที่ดี
 - 3.1.5 ข้อควรปฏิบัติในการสนทนา
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสนทนา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนสนทนา

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกอล์ฟ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกอล์ฟจากผู้เล่นกอล์ฟและผู้ที่ทำงานวิจัยเกี่ยวกับกีฬากอล์ฟเพื่อนำข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำและเป็นประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าไปประยุกต์ใช้ในการทำแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกีฬากอล์ฟ

1.1.1 ความหมายของกอล์ฟ

ชัยการณั ทะสุวรรณ (2540: 1) อธิบายความหมายของคำว่ากอล์ฟนั้นสงสัยน่าจะว่ามีที่มาจากภาษาดัตช์ว่า “KOLF” ซึ่งเป็นชื่อไม้ที่ชาวดัตช์ใช้เล่นกีฬาบนน้ำแข็งที่เรียกว่า “KOLVEN” จะทำด้วยเหล็กมีขนาดเท่าผลองุ่น ไม้ที่ใช้ตีจะเป็นไม้ที่หนักมากแทบจะยกไม่ขึ้น เป้าหมายของการตีก็คือ จะต้องตีลูกให้ผ่านเข้าเสาหลักที่ปักไว้ ดังนั้นการเล่นจึงคล้ายกับ “ICEHOCKEY” คำว่า “KOLF” ชาวดัตช์อ่านว่ากอล์ฟไม่ใช่ค็อล์ฟ เพราะอักษร “K” อ่านออกเสียงนุ่มเสียงแข็งใช้ “G” เช่น GEK แปลว่าบ้า ตามประวัติว่าชาวดัตช์ทำลูกกอล์ฟส่งไปขายชาวสก๊อตทำให้เงินออกนอกประเทศปีละมากๆ และในปัจจุบันกีฬา “KOLVEN” ก็ยังมีเล่นกันอยู่ในประเทศฮอลแลนด์

กอล์ฟ พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 89) ให้ความหมายว่า เป็นกีฬานิดหนึ่ง ใช้ไม้ตีลูกกลมผ่านพื้นที่ขวางกันที่เตรียมไว้ให้มีลักษณะต่างๆ กัน เช่น เป็นหลุมทราย บ่อน้ำ ให้ไปลงหลุมที่กำหนด (อ. Golf)

สุชาติ เขมาภิรมย์ (2553: 23) ได้ให้ความหมายของการเล่นกอล์ฟ ว่าก็คือ การที่นักกอล์ฟหรือผู้เล่นกอล์ฟจะต้องตีลูกกอล์ฟออกไปด้วยไม้จากแท่นตี (Teeing Ground) หรือเพื่อให้ลูกกอล์ฟลงหลุม ตามที่ทางสนามได้กำหนดไว้ในแต่ละหลุม ผู้ที่ตีน้อยที่สุดให้ลูกกอล์ฟลงหลุมถือว่าเป็นผู้ชนะในหลุมนั้น

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปความหมายของกอล์ฟได้ว่า กอล์ฟ เป็นกีฬานิดหนึ่งที่นักกอล์ฟหรือผู้เล่นกอล์ฟจะต้องตีลูกกอล์ฟเพื่อให้ลูกลงหลุม ผู้ที่ตีน้อยที่สุดให้ลูกลงหลุมถือว่าเป็นผู้ชนะในหลุมนั้น

1.1.2 ประวัติกีฬากอล์ฟ

สัตยาพร ตันเต็มทรัพย์ (2523: 55-56) กล่าวถึงประวัติของกีฬากอล์ฟว่าเริ่มจากในสมัยดึกดำบรรพ์ เด็กเลี้ยงแกะใช้ไม้เท้าปลายงุ่มของตนตีเม็ดกรวด หิน ดิน ทราย เล่นโดยเอาระยะทางไกล และตั้งเป้าหมายของการตีเป็นการแข่งขันฝีมือกัน นี่คือจุดเริ่มต้นของเกมที่มีการตีลูกด้วยไม้และมีวิวัฒนาการของเกมดังกล่าวจากนั้นเป็นต้นมา ต่อมาจักพรรดิซ็ซาร์ได้เอาเกมนี้ไปเผยแพร่ในประเทศอังกฤษเมื่อ 2 พันกว่าปีก่อนจนเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายตลอดเวลาหลายทศวรรษต่อมา จนมาในศตวรรษที่ 15 เกมนี้เป็นที่นิยมมากที่สุดของชาวสก๊อต โดยมีชื่อว่า “กอล์ฟ” แต่เครื่องไม้ที่ใช้เล่นในสมัยนั้นยังหยาบๆ อยู่ ลูกที่ใช้ตีทำด้วยหนังสัตว์ยึดด้วยขนไก่จนแข็ง ส่วนไม้ที่ใช้ตี เป็นกิ่งไม้เรียวตัดจากต้นไม้ ชาวสก๊อตรักเกมนี้เป็นชีวิตจิตใจจนไม่เป็นอันทำมาหากินเพราะมัวแต่

เพลินกับการเล่นเกมนี้ทั้งวัน ในที่สุดรัฐสภาของประเทศสกอตแลนด์ ออกกฎหมายห้ามการเล่น เกมนี้ โดยตั้งบทลงโทษทั้งปรับและจำคุกเพราะเกรงว่าบรรดาทหารจะหันมาเล่นกอล์ฟแทนการ ฝึกปรือการใช้ธนูและหน้าไม้เพื่อป้องกันประเทศของตน แต่การห้ามเล่นกอล์ฟไม่ค่อยได้ผลนัก เพราะบรรดาเจ้าขุนมูลนายยังแอบเล่นเกมนี้กันอยู่ในบริเวณทุ่งหญ้าริมทะเลในพื้นที่ส่วนตัว วันหนึ่ง มีผู้พบเห็นกษัตริย์เจมส์ที่ 4 แห่งสกอตแลนด์กำลังทรงกอล์ฟอยู่ นับแต่นั้นเป็นต้นมา การห้ามเล่น กอล์ฟจึงไม่เป็นผล การเล่นเกมนี้จึงเป็นไปอย่างอิสระอีกครั้งหนึ่ง

พระราชินีแมรีแห่งสกอตแลนด์ทรงสนพระทัยเล่นกีฬานี้ พระองค์ทรงเป็นนักกอล์ฟ หญิงคนแรกของประวัติศาสตร์กอล์ฟ พระองค์ทรงใช้นักเรียนนายร้อย (Cadet) เป็นผู้เคยถือไม้ กอล์ฟเดินตามพระองค์ทรงเกมนี้อยู่ เด็กแบกถุงกอล์ฟหรือ “แคดดี้” (Caddy) ปัจจุบันได้มาจากศัพท์ Cadet นั้นเอง และกอล์ฟก็เป็นเกมที่ทุกคนเล่นอย่างแพร่หลาย

เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล (2548: 1) คาดว่ากีฬากอล์ฟเกิดขึ้นเมื่อ 600 ปีมาแล้ว กอล์ฟ จัดเป็นกีฬาระดับสากลที่แพร่หลายมากในโลก เกิดขึ้นได้อย่างไรไม่ปรากฏแน่ชัด นักวิจัยเกี่ยวกับ กีฬากอล์ฟยังคงแสวงหาจุดกำเนิดของมันอยู่ เพราะนอกจากจะระบุว่าประเทศอังกฤษเป็นจุดกำเนิด ของกีฬานี้แล้ว อีกหลายประเทศ เช่น สกอตแลนด์ ฮอลแลนด์ เยอรมัน อิตาลี และอียิปต์ก็มีเรื่องราว เกี่ยวกับการเป็นแหล่งกำเนิดกอล์ฟ บางกระแสกล่าวว่า กอล์ฟเกิดจากเกมชื่อพากานิกา (Paganica) ซึ่งเป็นเกมชนิดหนึ่งของวิธีการฝึกทหาร ชาวโรมันเป็นผู้ริเริ่มเล่นตั้งแต่สมัยโบราณ เกมที่ว่านี้ชาว โรมันใช้ขนนกอัดแน่นทำเป็นลูกกอล์ฟ หรือบ้างก็ว่าชาวจีนเป็นผู้ริเริ่มเป็นครั้งแรกในช่วง 200 ปี ก่อนคริสตกาล แต่บางคนก็กล่าวว่า กอล์ฟมาจากเกมชื่อแคมบูก้า (Cambuga) ซึ่งเล่นโดยใช้ไม้และ ลูกบอลไม้ในระหว่างศตวรรษที่ 14 เริ่มจากเด็กเลี้ยงแกะใช้ไม้เท้าปลายจุ่มตีเม็ดกรวด หิน ดิน ทราย แข่งขันว่าใครตีได้ไกลที่สุด

แต่ที่น่าเชื่อถือมากที่สุดก็คือ คำอ้างอิงที่ว่าต้นกำเนิดของกอล์ฟนั้นมาจากเกมที่ชื่อว่า โคลเวน ซึ่งเป็นเกมที่ใช้เล่นกันบนหิมะทางตอนใต้ของทวีปยุโรป แถบประเทศเบลเยียมและ ฮอลแลนด์เมื่อประมาณ 500 ปีมาแล้ว เกมนี้ผู้เล่นจะต้องตีลูกบอลที่เรียกว่า คอล์ฟ ให้ชนมาร์คเกอร์ ซึ่งถูกวางเรียงรายอยู่บนหิมะ และคำว่าคอล์ฟนี้ก็มีรากศัพท์มาจากภาษาเยอรมันคือคำว่า โคลเบ ซึ่ง แปลว่า ไม้กอล์ฟ นั่นเอง

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปประวัติของกีฬากอล์ฟได้ว่า นักวิจัยเกี่ยวกับกอล์ฟยังไม่ สามารถสรุปได้แน่ชัดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดของกอล์ฟ มีทั้งกล่าวว่าเกิดขึ้นก่อนคริสตกาลสมัยโรมัน หรือมีแหล่งกำเนิดจากประเทศต่าง ๆ ตามหลักฐานที่ปรากฏของแต่ละประเทศ เช่น สกอตแลนด์ ฮอลแลนด์ เยอรมัน อิตาลี อียิปต์ เป็นต้น

1.1.3 กีฬากอล์ฟในประเทศไทย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับกอล์ฟ จึงได้ทราบว่าถึงแม้ว่าจะเป็นกีฬาที่มี ต้นกำเนิดจากต่างประเทศ แต่กีฬาชนิดนี้เริ่มเป็นที่รู้จักของชาวไทยมาเกือบ 100 ปีก่อน

สัตยาพร ตันเต็มทรัพย์ (2533: 73) ได้กล่าวไว้ว่ากีฬากอล์ฟเริ่มเป็นที่รู้จักกันในประเทศไทย ในราวต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยนักกอล์ฟชาวต่างประเทศในไทย และชาวไทยที่ได้การศึกษาจากประเทศตะวันตก โดยมีการสร้างสนามกอล์ฟขนาดเล็กขึ้นแห่งแรกที่ราชกรีฑาสโมสร ราชตฤณมัยสมาคม และที่พระราชวังสวนจิตรลดา และเมื่อปี พ.ศ. 2463 สนามกอล์ฟที่เป็นสัดส่วนแห่งแรกของประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยในระหว่างที่มีงานก่อสร้างโรงแรมรถไฟ พระองค์ได้ทรงย้ายถึงสนามกอล์ฟ 9 หลุม ซึ่งควรจะรวมอยู่ในการก่อสร้างครั้งนี้ด้วย และเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2465 ได้มีพิธีเปิดสนามกอล์ฟหัวหิน สนามนี้เป็นสนามที่มีระยะ 3,300 หลา พาร์ 39 9 หลุม พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวผู้สืบทอดราชย์จากสมเด็จพระเชษฐาธิราช พระพระปรีชาสามารถเป็นเลิศในเกมสกีฬากอล์ฟ เช่นเดียวกับกรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช ได้ทรงขยายอาณาบริเวณสนามกอล์ฟหัวหินเป็นระยะทางเพิ่มขึ้นอีก 2,300 หลา 9 หลุม เพื่อสร้างให้เป็นสนามกอล์ฟ พาร์ 75 18 หลุม นั่นเอง นับแต่นั้นมา สนามกอล์ฟหัวหินก็ได้รับการขยายเพิ่มเติมใหม่เป็นสนามระยะทาง 6,579 หลา พาร์ 72

ชัยการณ ทะสุวรรณ (2540: 2) กล่าวว่ากีฬากอล์ฟเคยเป็นเพียงกีฬาของพระเจ้าแผ่นดินและพระราชินี แต่ปัจจุบันทั่วประเทศมีสนามมากมายและยังมีสนามที่กำลังสร้างขึ้นอีกมาก สนามส่วนใหญ่จะสร้างได้ขนาดมาตรฐานสากล แต่ละปีสมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทยจะจัดการแข่งขันไทยแลนด์โอเพ่น และยังมีจัดแข่งขันกอล์ฟชิงถ้วยพระราชทานคิงคัพและควีนคัพขึ้นทุกๆ 2 ปี ส่งผลให้มาตรฐานระดับการเล่นและผู้เล่นได้พัฒนาก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และประเทศไทยก็จัดได้ว่าเป็นสถานที่ที่เพียบพร้อมสำหรับกีฬากอล์ฟ จากสถิติคนเล่นกอล์ฟในเมืองไทยเมื่อปี พ.ศ. 2510 มีจำนวน 600 คน แต่ปัจจุบันปรากฏว่าจำนวนคนเล่นกอล์ฟมีจำนวนเพิ่มขึ้น 70,000-80,000 คน แสดงว่ากีฬากอล์ฟในประเทศไทยได้รับความสนใจขึ้นเรื่อยๆ

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปกีฬากอล์ฟในประเทศไทยได้ว่า กีฬากอล์ฟในประเทศไทยมีมานานแล้วเกือบ 100 ปี ถึงแม้ในอดีตจะเป็นกีฬาที่พระเจ้าแผ่นดิน พระราชินี หรือชนชั้นสูงเท่านั้น แต่ปัจจุบันผู้ที่มีความสนใจสามารถเล่นกีฬากอล์ฟได้ไม่ยากนัก

1.1.4 การเล่นกอล์ฟ

1.1.4.1 รูปแบบของการเล่นกอล์ฟ

สุชาติ เขมาภิรมย์ (2553: 23) กล่าวว่าเกมการเล่นกอล์ฟหรือรูปแบบการแข่งขันกอล์ฟแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การแข่งขันแบบนับแต้ม (Stroke Play)

การแข่งขันแบบสโตรคเพลย์ (ในอดีตเรียกว่า Medal Play) เป็นการแข่งขันนับแต้มรวม (Total Score) ของนักกอล์ฟที่ทำแต้มได้หนึ่งรอบจำนวน 18 หลุมของหนึ่งวัน โดยผู้แข่งขันที่ทำแต้มรวมได้น้อยที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

2. การแข่งขันแบบนับหลุม (Match Play)

การแข่งขันแบบแมทช์เพลย์ เป็นการแข่งขันแบบตัวต่อตัว หรือเป็นทีมตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยส่วนมากจะจับกันเป็นคู่ๆ ซึ่งการแข่งขัน จะเอาชนะกันเป็นหลุมต่อหลุม และเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถเอาชนะด้วยจำนวนหลุมที่มากกว่า ฝ่ายนั้นก็คือผู้ชนะ (ทั้งนี้แต้มรวมของแต่ละฝ่ายมิได้นำมาคิดคำนวณด้วย)

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปรูปแบบของการเล่นกอล์ฟได้ว่า มี 2 แบบ คือ การแข่งขันแบบนับแต้มและการแข่งขันแบบนับหลุม

1.1.4.2 อุปกรณ์ของการเล่นกอล์ฟ

สุชาติ เขมาภิรมย์ (2553: 42) กล่าวว่าอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเล่นกอล์ฟมีดังต่อไปนี้

1. ไม้กอล์ฟ (Golf Clubs) 1 ชุด ตามกฎกอล์ฟรวมแล้วต้องไม่เกิน 14 อัน อันประกอบด้วย

(1) หัวไม้ - หัวไม้ 1 (Driver) หัวไม้ 3,4,5	รวม 4 อัน
(2) หัวเหล็ก - Irons เหล็ก 3,4,5,6,7,8 และ 9	รวม 7 อัน
(3) หัวเหล็ก - Pitching Wedge และ Sand Wedge	รวม 2 อัน
(4) ไม้พัต - Putter	รวม 1 อัน
หนึ่งชุด	รวม 14 อัน

2. ถุงใส่ไม้กอล์ฟและที่ครอบหัวไม้ 4 ชิ้น ชุดครอบหัวเหล็กและพัตเตอร์ รวม 10 ชิ้น (Golf Bag & Cover)

3. ถุงมือข้างซ้าย (คนถนัดมือขวา) (Golf Glove)
4. ลูกกอล์ฟ (Golf Ball)
5. ไม้ที่เอาไว้ตั้งลูก (Tee)
6. ร่มกันแดด-ฝน (Umbrella)
7. รองเท้ากอล์ฟ (Golf Shoe)
8. ถุงเท้ากอล์ฟ (Golf Socks)
9. ที่มาร์คลูกบนกรีนหรือเหรียญ (Ball Marker / Coin)
10. หมวกกันแดด-กะบังหมวก (Hat, Cap and Visor)
11. เสื้อและกางเกงสำหรับตีกอล์ฟ (Golf Sport-wear)

จากที่กล่าวมา อุปกรณ์ของการเล่นกอล์ฟที่สำคัญและแทบจะขาดไม่ได้เลยในการเล่นกอล์ฟคือ ไม้กอล์ฟ ซึ่งประกอบด้วย หัวไม้ หัวเหล็กและไม้พัต นอกจากนี้อย่างน้อยควรจะมียุ้งมือสำหรับการตีกอล์ฟด้วย

1.1.4.3 คำศัพท์เบื้องต้นที่ควรรู้ในการเล่นกอล์ฟ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานเขียนของผู้เชี่ยวชาญหรือนักกอล์ฟมืออาชีพหลายท่านก็ได้พบว่า มีคำศัพท์เบื้องต้นที่ควรรู้ในการเล่นกอล์ฟเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปทำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ดังนี้

วิชิต คณิงสุขเกษม (2542: 65-76) กล่าวว่าคำศัพท์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จะไม่สามารถครอบคลุมศัพท์ต่างๆ ที่ใช้กันอย่างมากมายได้หมด แต่นักกอล์ฟจะรู้มากขึ้นๆ เมื่อมีโอกาสได้เล่นมากขึ้น แต่อย่างน้อยนักกอล์ฟควรจะรู้ศัพท์ที่ใช้เป็นภาษากอล์ฟโดยทั่วไป ซึ่งมักนิยมใช้กันในปัจจุบัน ดังนี้

1. พาร์ (Par) จำนวนของการตีที่เท่ากับจำนวนการตีที่กำหนดไว้ในหลุมแต่ละหลุม เช่น พาร์ 3 กำหนดให้ตีจำนวน 3 ครั้ง ถ้าสามารถตีจนนำลูกลงหลุมได้โดยการตีจำนวน 3 ครั้ง ก็จะถือว่าหลุมนั้นสามารถทำพาร์ได้ การเล่นกอล์ฟมีทั้งหมด 18 หลุม และใน 18 หลุมนี้ จะประกอบไปด้วยพาร์ 3 พาร์ 4 และพาร์ 5

2. โบกี้ (Bogey) จำนวนของการตีที่มากกว่าจำนวนของการตีที่กำหนดในแต่ละหลุมจำนวน 1 ครั้ง

3. ดับเบิลโบกี้ (Double Bogey) จำนวนของการตีที่มากกว่าจำนวนของการตีที่กำหนดในแต่ละหลุมจำนวน 2 ครั้ง

4. ทริปเปิลโบกี้ (Triple Bogey) จำนวนของการตีที่มากกว่าจำนวนของการตีที่กำหนดในแต่ละหลุมจำนวน 3 ครั้ง

5. เบอร์ดี (Burdie) จำนวนของการตีที่น้อยกว่าจำนวนของการตีที่กำหนดในแต่ละหลุมจำนวน 1 ครั้ง

6. อีเกิ้ล (Eagle) จำนวนของการตีที่น้อยกว่าจำนวนของการตีที่กำหนดในแต่ละหลุมจำนวน 2 ครั้ง

7. ดับเบิลอีเกิ้ล (Double Eagle) จำนวนของการตีที่น้อยกว่าจำนวนของการตีที่กำหนดในแต่ละหลุมจำนวน 3 ครั้ง

8. เอซ (Ace) หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า โฮลอินวัน (Hole in one) หมายถึง การตีลูกครั้งเดียวสามารถนำลูกลงหลุมได้เลย ส่วนมากมักจะทำได้ในหลุมพาร์ 3 (ซึ่งก็สามารถเรียกว่าอีเกิ้ลได้ และถ้าสามารถทำได้ในหลุมพาร์ 4 ก็สามารถเรียกว่าดับเบิลอีเกิ้ลได้)

จากที่กล่าวมา คำศัพท์เบื้องต้นที่ควรรู้ในการเล่นกอล์ฟที่ได้ยินบ่อยที่สุดในการเล่นกอล์ฟคือ พาร์ (Par) ซึ่งก็คือจำนวนของการตีที่เท่ากับจำนวนการตีที่กำหนดไว้ในหลุมแต่ละหลุม เช่น พาร์ 3 กำหนดให้ตีจำนวน 3 ครั้ง ถ้าสามารถตีจนนำลูกลงหลุมได้โดยการตีจำนวน 3 ครั้ง ก็จะถือว่าหลุมนั้นสามารถทำพาร์ได้

1.1.4.4 กฎ-กติกา และมารยาทโดยสังเขป

วิชิต คณิงสุภเกษม (2542: 77-78) กล่าวว่าการเล่นกอล์ฟไม่มีอะไรมากไปกว่า การพยายามที่จะตีลูกให้ลงหลุม 18 หลุม โดยใครที่ตีได้จำนวนน้อยครั้งที่สุด คนนั้นก็จะเป็นผู้ชนะ โดยทั่วไป สนามกอล์ฟประกอบไปด้วยหลุม 18 หลุม ซึ่งหลุมทั้งหมด 18 หลุมนี้ประกอบไปด้วยหลุม พาร์ 3 หลุมพาร์ 4 และหลุมพาร์ 5 ที่มีระยะทางแตกต่างกันออกไป สนามกอล์ฟที่ประกอบด้วยหลุม 18 หลุม มักจะมีระยะทางรวมระหว่าง 5,000 ถึง 5,500 หลาจากแท่นที่ออฟหน้า และมักจะมีระยะทาง รวมระหว่าง 6,000 ถึง 7,000 หลา จากแท่นที่ออฟหลัง สนามกอล์ฟแต่ละสนามจะมีระยะทางรวม แตกต่างกันไป การที่มีระยะทางแตกต่างกันออกไปทำให้การเล่นกอล์ฟสนุกสนานสำหรับทุกคน เพราะว่ามันกอล์ฟสามารถเลือกสนามที่มีระยะทางรวมหรือความยาวที่เหมาะสมสำหรับความสามารถ ของตนเอง

ชาติ เขมาภิรมย์ (2553: 42) กล่าวถึงกฎ กติกาโดยสังเขป ดังนี้

1. บริเวณแท่นปักที่ตีลูกออกไป (Teeing Ground) หมายถึงบริเวณจุดเริ่มต้น เพื่อตีลูกแรกออกไปในแต่ละหลุม โดยจะมีหลักลมุดลูกกลมๆ ปักแสดงแนวเขต ซึ่งเป็นเขตกำหนด บริเวณที่สามารถใช้ปักที่ตีลูกออกไปได้ไว้ 2 ช่วงไม้ หลังหลักลมุดกลมทั้งสองลูกเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า พร้อมที่มีป้ายบอกว่าหลุมอะไร ความยาวเท่าไร และความยากง่ายของหลุมนั้นๆ เท่าใดด้วย

2. นอกเขตกำหนด (O.B. = Out of Bound) หมายถึง แนวเขตที่ไม่อนุญาตให้ตี ลูกในบริเวณนั้น แนวเขต โอ.บี. นี้จะมีทางแนวด้านซ้ายบางหลุม หรืออาจจะมีแนวทางด้านขวาของ บางหลุม แล้วแต่ทางสนามจะเป็นผู้กำหนดไว้ โดยมีป้ายบอกกำหนดเป็นแนวเส้นตรงขนานกับ แฟร์เวย์

3. บริเวณที่อุปสรรค (Hazard) หมายถึงบริเวณที่ทางสนามกำหนด หรือทำเป็นที่ อุปสรรคตักไว้ ซึ่งได้แก่

(1) บ่อทรายหรือหลุมทราย (Sand Trap and/or Bunker) จะทำขึ้นไว้บริเวณ กลางหรือด้านข้างของแฟร์เวย์เพื่อตักลูกที่ออฟ หรือจะทำเป็นบ่อทรายตักไว้รอบๆ กรีนแต่ละกรีน ทั้งนี้อย่าลืมว่าขณะที่จรดลูกที่อยู่ที่บ่อทราย ต้องระวังอย่าให้หน้าเหล็กหรือหัวไม้ถูกทรายโดย เต็ดขาด เพราะถ้าจรดถูกทรายจะต้องเสียแต้มปรับสองแต้ม

(2) อุปสรรคน้ำ (Water Hazard) หมายถึงทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำ ลำคลอง สระน้ำ ท้องร่อง คูระบายน้ำ หรือทางเดินน้ำ (จะมีน้ำหรือไม่มีน้ำก็ตาม) และลำน้ำที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกัน หากลูกของท่านตกลงไปในน้ำขวางหน้า หรือในคูที่ไม่มีน้ำ ถ้าหากว่าท่านสามารถตี ออกได้ก็ตีออกไป แต่อย่าจรดลูกให้หน้าเหล็กหรือหัวไม้ถูกน้ำ เพราะถ้าจรดถูกน้ำจะต้องเสียแต้ม ปรับสองแต้ม แต่ถ้าหากไม่สามารถจะเล่นได้หรือลูกหายลงไปน้ำ ท่านจะต้องแจ้งให้คู่ร่วมกลุ่ม ทราบและขอตริออฟ (Drop) ลูกใหม่ โดยบางแห่งจะกำหนด Dropping Area ไว้ให้ ทั้งนี้หากไม่มีกฎ เฉพาะของสนามระบุไว้เป็นอย่างอื่น ท่านต้องหย่อนลูกทางด้านหลังของที่อุปสรรคน้ำนั้น หรืออาจ กลับไปยังจุดที่ท่านเริ่มตีมาก็ได้ โดยเสียแต้มปรับหนึ่งแต้ม

(3) อุปสรรคน้ำด้านข้าง (Lateral Water Hazard) คือ คลองหรือคูที่เป็นอุปสรรคน้ำด้านข้างขนานกันไปกับแฟร์เวย์ และในกรณีที่ลูกของท่านตกลงในอุปสรรคน้ำด้านข้าง ท่านอาจจะเลือกตีหรือพลุกลงในข้างใดข้างหนึ่งของอุปสรรคน้ำนั้น ภายในระยะห่างจากขอบน้ำนั้น ระยะไม่เกิน 2 ช่วงไม้กอล์ฟ ณ ตรงกับจุดที่ลูกกอล์ฟวิ่งผ่านอุปสรรคน้ำ (มีได้หมายความว่าลูกตกลงน้ำตรงไหนหรือพตรตรงนั้น) โดยจะเสียแต้มปรับหนึ่งแต้ม

(4) แอ่งน้ำชั่วคราว (Casual Water) หมายถึง แอ่งน้ำชั่วคราวซึ่งเกิดขึ้นจากฝนตกลงมาทำให้น้ำขังหรือเกิดจากท่อน้ำแตกทำให้เกิดแอ่งน้ำขึ้นโดยบังเอิญ (แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายถึงแอ่งน้ำ คูน้ำที่ทำขึ้นเพื่อเป็นอุปสรรค) ซึ่งถ้าลูกของท่านตกลงในแอ่งน้ำชั่วคราวนี้ หรือลูกเกิดหายในแอ่งน้ำชั่วคราวนี้ ท่านมีสิทธิจะหยิบลูกหรือตีหรือพลุใหม่ได้ โดยไม่เสียแต้มปรับโทษ แต่ท่านจะต้องตีหรือพลุให้ใกล้จุดเดิมมากที่สุด หรือในระยะห่างจากบริเวณแอ่งน้ำนั้นไม่เกิน 2 ช่วงไม้กอล์ฟและไม่ให้ใกล้หลุม

4. พื้นดินกำลังซ่อมแซม (GUR = Ground Under Repair) หากลูกของท่านเกิดตกลงไปในพื้นดินที่กำลังซ่อม ในรู ในมุมลัตว์ หรือในรอยที่สัตว์ทำรอยทิ้งไว้ ท่านมีสิทธิตีหรือพลุได้ โดยไม่เสียแต้มปรับ

5. สิ่งกีดขวาง (Obstruction) สิ่งกีดขวางหรือสิ่งขัดขวางในที่นี้ หมายถึง สิ่งกีดขวางที่มนุษย์สร้างขึ้น จะสร้างขึ้นไว้ในสนาม ทั้งเคลื่อนที่ได้และเคลื่อนที่ไม่ได้ เช่น ที่พักหลบแดดฝนนักกอล์ฟ สะพานข้ามน้ำ เครื่องยนต์ รถยนต์ ล้อเลื่อน และอื่นๆ (ทั้งนี้ไม่ได้หมายถึงอุปสรรคที่สร้างขึ้นเพื่อการกีดขวางโดยเฉพาะ – Hazard) ถ้าหากลูกของท่านไปตกอยู่ในสิ่งกีดขวางดังกล่าว ท่านสามารถหยิบลูกหรือพลุได้ โดยต้องแจ้งให้ผู้เล่นอื่นทราบว่าลูกอยู่ในสิ่งกีดขวาง แล้วจึงตีหรือพลุโดยไม่เสียแต้มปรับ แต่ต้องไม่เกิน 2 ช่วงไม้กอล์ฟ และในทิศทางเข้าใกล้หลุม

6. ลูกที่ไม่สามารถเล่นได้ (Unplayable) ถ้าหากลูกของท่านไปตกอยู่ในลักษณะที่ไม่สามารถเล่นได้ ท่านต้องแจ้งให้ผู้เล่นในกลุ่มทราบว่าจะเล่นลูกต่อไปไม่ได้ และขอตีหรือพลุ โดยจะเสียแต้มปรับหนึ่งแต้ม ซึ่งจะต้องตีหรือพลุห่างจากจุดเดิมไม่ให้เข้าใกล้หลุม หรือถอยหลังออกไประยะไกลเท่าใดก็ได้

7. ห้ามถูกลูก (Touching the ball) ขณะที่กำลังเล่นอยู่ในสนามนั้น จะไม่อนุญาตให้ท่านถูกต้องลูกกอล์ฟโดยเด็ดขาด แต่ในขณะที่จรดลูก หน้าเหล็กสามารถถูกลูกได้แต่ห้ามเคลื่อนที่หรือในกรณีที่ผู้เล่นทั้งสองข้างไม่แน่ใจว่าลูกเป็นของฝ่ายใด ท่านอาจจะหยิบลูกดูได้ แต่จะต้องวางกลับไว้ ณ ตำแหน่งเดิม (ทั้งนี้จะต้องมาร์ค-Mark ลูกก่อนหยิบขึ้นดู)

8. กิ่งไม้กีดขวาง (Growing Obstacles) ท่านไม่มีสิทธิที่จะหักกิ่งไม้หรือพุ่มไม้ที่ขวางแนววงสวิงของท่านหรือจะไปขัดกิ่งหรืองอ หรือให้เด็กถือถุงไว้จับให้ท่าน ถ้าฝ่าฝืนกฎจะถูกปรับโทษสองแต้ม

9. ถูกผู้เล่นอื่น (Hit by ball) ถ้าหากลูกของท่านไปถูกผู้เล่นข้างเดียวกับท่าน หรือเด็กแบกถุงของท่าน ท่านจะถูกปรับสองแต้ม ถ้าหากเล่นเป็นหลุมก็จะเสียหลุมคือแพ้หลุมนั้น

10. ลานพัต (Green) ขณะลูกอยู่บนกรีน และบังเอิญลูกของท่านไปขวางทางวิ่งของลูกของผู้เล่นอื่น หรือกีดขวางการยืนพัตของผู้เล่นอื่น ผู้เล่นอื่นอาจขอร้องให้ท่านหยิบลูกออกโดยมาร์คลูกห่างจากจุดเดิมขึ้นไป หรือถอยหลังออกมา เท่ากับระยะความยาวของหัวพัตเตอร์ แต่ท่านจะหยิบลูกของท่านขึ้นหรือเลื่อนตำแหน่งมาร์คลูกไม่ได้ถ้าผู้เล่นอื่นมิได้ขอร้องและถ้าหากลูกของผู้เล่นอื่นพัตลูกไปชนลูกของท่านลงหลุมก็ถือว่าท่านได้ตีลูกครั้งที่แล้วลงหลุมไปแล้ว หรือหากลูกของผู้เล่นอื่นพัตไปถูกลูกของท่านเคลื่อนที่ ท่านจะกลับมาวางที่เดิมก็ได้ หรือจะถือใช้ลูกที่ไปอยู่ในตำแหน่งใหม่ก็ได้

จากที่กล่าวมา สรุปกฎ-กติกา และมารยาทโดยสังเขปที่สำคัญได้ว่า คือ การพยายามที่จะตีลูกให้ลงหลุม 18 หลุม โดยใครที่ตีได้จำนวนน้อยครั้งที่สุด คนนั้นก็จะเป็นผู้ชนะ โดยทั่วไปสนามกอล์ฟประกอบไปด้วยหลุม 18 หลุม ซึ่งหลุมทั้งหมด 18 หลุมนี้ประกอบไปด้วยหลุม พาร์ 3 หลุม พาร์ 4 และหลุมพาร์ 5 ที่มีระยะทางแตกต่างกันออกไป

1.1.4.5 มารยาทในการเล่นกอล์ฟโดยสังเขป

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับมารยาทในการเล่นกอล์ฟจากเอกสารของนักกอล์ฟหลายท่าน นักกอล์ฟหลายท่านกล่าวเกี่ยวกับมารยาทในการเล่นกอล์ฟที่สำคัญคล้ายคลึงกัน

วิชิต คณิงสุขเกษม (2542: 91-94) กล่าวถึงมารยาทที่สำคัญในระหว่างการเล่นกอล์ฟ มีดังนี้

1. ยืนนิ่งๆ และเงียบขณะที่ผู้เล่นคนอื่นกำลังจะตีลูก การส่งเสียงเอะอะอาจทำให้ผู้เล่นคนอื่นตีเสีย และทำให้ความสนุกสนานหมดไป

2. ยืนอยู่ในระยะปลอดภัยและห่างจากผู้เล่นคนอื่นที่กำลังจะตี ทั้งบริเวณด้านหน้าและด้านหลังของผู้เล่นคนนั้น

3. อย่าตีลูกจนกว่าผู้เล่นในกลุ่มข้างหน้าจะอยู่รอบนอกระยะทางการตีลูก อย่าคิดว่าตัวเองตีใกล้ คงตีไม่ถึง เพราะลูกกอล์ฟเดินทางด้วยความเร็วสูง ซึ่งอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บอย่างรุนแรงได้ ถ้าเผอิญลูกที่ตีออกไปพุ่งเข้าไปในบริเวณที่มีคนอยู่ ต้องตะโกนคำว่า “โฟร์” (Fore)

4. อย่าเล่นซกซ้า นักกอล์ฟที่มีมารยาทต้องไม่ฝึกสวิงขณะที่ต้องตีลูกแล้ว เตรียมตัวให้พร้อมในการเล่น เมื่อถึงรอบของตนเองจะต้องตีอย่างรวดเร็ว ฉะนั้น ขณะที่ผู้เล่นคนอื่นกำลังเล่นอยู่จึงควรเตรียมตัวให้พร้อมทั้งในการเลือกไม้กอล์ฟและการเตรียมพร้อมทางจิตใจ

5. ให้ผู้เล่นในกลุ่มที่เล่นเร็วผ่านไปก่อนโดยสัญญาณให้ทราบ จากนั้นจึงเริ่มเล่นต่อเมื่อกลุ่มดังกล่าวอยู่รอบนอกระยะทางการตีแล้ว

6. นักกอล์ฟที่ดีควรพยายามมองลูกที่ตนเองตีออกไปตลอดเวลา เมื่อลูกตกลงตรงจุดใดให้พยายามจำให้ได้ และเดินตรงไปยังจุดที่ลูกตก ทั้งนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงการทำลูกหาย ถ้าบังเอิญไม่สามารถกำหนดจุดตกได้ นักกอล์ฟคนอื่นๆ ในกลุ่มเดียวกันควรช่วยกันในการค้นหาลูก

7. รอยเท้าในบังเกอร์อาจจะทำให้ผู้เล่นกลุ่มข้างหลังตีลูกได้ไม่สะดวก ฉะนั้น จึงควรเดินเข้าไปในบังเกอร์ในจุดที่ใกล้ลูกมากที่สุดและเมื่อลูกตีออกจากบังเกอร์แล้ว ควรหลบและเกลี้ยรองเท้า และรอยที่เกิดจากการตีลูกออกไปให้เรียบร้อย

8. เมื่อตีลูกออกไปแล้วทำให้หญ้าและดินหลุดจากพื้นสนามซึ่งเรียกว่ารอยไถวอด (Divot) ควรหลบและเกลี้ยให้เรียบร้อย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เล่นที่เล่นตามหลังในกลุ่มอื่นสามารถเล่นได้ อย่างสะดวก เพราะถ้าไม่หลบและเกลี้ยให้เรียบร้อย และบังเอิญลูกของผู้เล่นที่อยู่ในกลุ่มหลังมาตกในรอยไถวอด ก็จะทำให้ผู้เล่นคนนั้นตีไม่สะดวก

9. อย่าวางไม้กอล์ฟหรือธงบนกรีน ควรนำไปวางข้างกรีนหรือถ้าไม่วางข้างกรีน ก็ถือไว้ในมือ เมื่ออยู่บนกรีนไม่ควรไปเหยียบในเส้นทางที่ผู้เล่นคนอื่นจะพัต ถ้าตะปูที่รองเท้าทำให้เกิดรอยบนกรีน ควรซ่อมกรีนให้เรียบร้อย

10. วางถุงกอล์ฟไว้ที่ข้าง ๆ กรีน หรือวางไว้ข้างหลังกรีนในจุดที่ใกล้เคียงกับแท่นที่ออฟของหลุมต่อไป เมื่อเล่นเสร็จแล้วให้เดินออกจากกรีนทันที ไม่ควรบันทึกคะแนนบนกรีน ควรบันทึกคะแนนบนทางเดินระหว่างที่เดินไปยังแท่นที่ออฟของหลุมต่อไป การซักซ้าในขณะที่เล่นจะทำให้เกิดการสะดุดในการเล่นของกลุ่มข้างหลัง และมีผลทำให้กลุ่มอื่นๆ เล่นช้าตามไปด้วย

จากที่กล่าวมา สรุปมารยาทในการเล่นกอล์ฟในการเล่นกอล์ฟว่าเราควรเรียนรู้เกี่ยวกับกอล์ฟในระดับหนึ่งก่อนที่จะไปเล่นกอล์ฟในสนามกอล์ฟเพื่อเป็นการรักษามารยาทและไม่เป็นรบกวนผู้เล่นกอล์ฟคนอื่น

1.1.5 ประโยชน์ของการเล่นกอล์ฟ

ผู้เล่นกอล์ฟแต่ละคนมีวัตถุประสงค์หรือแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟที่ต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมัยก่อนกับปัจจุบัน

สัตยาพร ดันเต็มทรัพย์ (2533: 65) กล่าวว่าในสมัยก่อนกีฬาการกอล์ฟเป็นเพียงกีฬาเพื่อเข้าสังคมเท่านั้น หลังจากเล่นกอล์ฟสักรอบแล้ว ก็จะมีการพบปะสังสรรค์ดื่มเหล้าสนทนาเฮฮาเล่าเรื่องซุบซิบต่างๆ กัน

เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล (2548: 5) กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่นกีฬาการกอล์ฟ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้รู้จักคิดวางแผนล่วงหน้าในการทำงาน
2. ช่วยให้เกิดความสุขรอบคอบ
3. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด
4. ช่วยให้เข้าสังคมได้ดีขึ้น มีเพื่อนมากขึ้นกว่าเดิม
5. ทำให้ร่างกายแข็งแรงและจิตใจสมบูรณ์

สุชาติ เขมาภิรมย์ (2553: 18) กล่าวว่าการเล่นกอล์ฟให้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. เป็นการออกกำลังกายที่สมบูรณ์แบบที่สุด เล่นได้ตั้งแต่อายุ 5 ขวบไปจนถึง

2. ได้หลีกเลี่ยงความวุ่นวายจากที่ทำงาน รถติด และปัญหาต่างๆ ทำให้ได้พักผ่อน สมอง คลายความเครียด ได้สนุกสนานเพลิดเพลินตลอดการเล่น
 3. ได้รับอากาศบริสุทธิ์จากต้นไม้ธรรมชาติ ทั้งสวนหย่อม สวนดอกไม้ บึง ทะเลสาบ ซึ่งแต่ละสนามจะออกแบบไว้ไม่เหมือนกัน
 4. ได้รู้จักคนมากขึ้น กว้างขวางในวงการ ซึ่งพลอยได้รับประโยชน์จากธุรกิจ การค้าไปในตัว
 5. กอล์ฟเป็นเกมการต่อสู้ทั้งแบบตัวต่อตัว หรือแบบทีม การเล่นต้องวางแผน และต้องควบคุมอารมณ์ และควบคุมตนเองอยู่ตลอดเวลา
 6. เกมกอล์ฟอาจเปลี่ยนอุปนิสัยคนได้ ช่วยลดละความเห็นแก่ตัว และความวิตกกังวล อีกทั้งกอล์ฟยังเป็นเกมกีฬาที่ต้องอาศัยสมาธิสูง จึงมีส่วนทำให้เป็น คนใจเย็น และเป็นคน สุขุมขึ้น
 7. กอล์ฟเป็นศาสตร์หนึ่งที่ต้องศึกษาไปจนตลอดชีวิต ซึ่งถึงแม้บางครั้งมันจะทำให้คุณอ่อนเพลียละเหยียใจ แต่ก็ไม่เคยคิดเลิกกีฬาที่จะเอาชนะมันให้ได้
 8. กอล์ฟเป็นเกมที่สอนให้คนต้องซื่อสัตย์ต่อตัวเอง เพราะผู้เล่นต้องปฏิบัติตาม กฎ-กติกา และมารยาท หากไม่ปฏิบัติตามกฎจะมีโทษปรับ หากไม่ยอมถูกปรับก็ถือว่าเล่นโกง ซึ่งผู้อื่นอาจจะไม่รู้ แต่ตัวเองรู้ว่าเราเล่นโกง เล่นเอาเปรียบคนอื่น
 9. ประโยชน์สูงสุดก็คือ กีฬากอล์ฟ เป็นยาอายุวัฒนะ ทำให้สุขภาพดี ร่างกาย แข็งแรง และยังเป็นเกมกีฬาที่เล่นได้ตลอดชีวิต “The game of a life time”
- จากที่กล่าวมา สรุปว่ากอล์ฟนอกจากจะเป็นการออกกำลังกายที่ทำให้สุขภาพดี ร่างกายแข็งแรงและจิตใจสมบูรณ์แล้ว ยังเป็นเกมส์กีฬาที่ทำให้เข้าสังคมได้ดีขึ้น มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น และอาจจะมีผลพลอยได้ทางธุรกิจอีกด้วย

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับกีฬากอล์ฟ

นอกจากจะมีผู้รู้หลายท่านที่เขียนเอกสาร หนังสือ หรืองานเกี่ยวกับกีฬากอล์ฟไว้อย่างมากมายแล้ว ปัจจุบันก็มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬากอล์ฟเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา งานวิจัยเล่มต่างๆ จากนั้นก็ได้นำข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาใช้ในการทำแบบเรียนบทสนทนา ภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ดังนี้

วรรณนิภา เกตุสมใจ (2545: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ในการเข้ามาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟในเขตกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ คือ ผู้บริโภคที่มาใช้บริการสนามซ้อมกอล์ฟจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมา มีอายุอยู่ ระหว่าง 21-30 ปี ตามลำดับ พิจารณาตามระดับการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาอยู่ใน ระดับปริญญาตรี รองลงมาการศึกษาระดับปริญญาสูงกว่าปริญญาตรีตามลำดับ พิจารณาตามอาชีพ

พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน รองลงมาคืออาชีพธุรกิจส่วนตัวตามลำดับ พิจารณาตามรายได้พบว่ามียาได้มากกว่า 50,001 บาทขึ้นไป รองลงมาคือรายได้อยู่ระหว่าง 15,001-30,000 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่มาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุดว่าสถานที่ของสนามฝึกซ้อมกอล์ฟควรมีความทันสมัยและตกแต่งสวยงาม การจัดออกแบบสนามใหม่ที่ทันสมัยภาพเหมือนการออกรอบในสนามกอล์ฟมีผลต่อการมาใช้บริการ และเห็นด้วยว่าการมีจำนวนพนักงานเพื่อบริการจำนวนมากเป็นเหตุจูงใจให้มาใช้บริการ การให้บริการลูกกอล์ฟที่มีความใหม่อยู่เสมอ การเปิดบริการในเวลา 24.00 น. จะทำให้สะดวกในการใช้บริการมากขึ้น การให้บริการเสริมด้านต่าง ๆ เช่น สถานที่ออกกำลังกาย ร้านจำหน่ายสินค้า นวดแผนโบราณ มีผลต่อการมาใช้บริการ การซื้ออุปกรณ์เป็นเล่มได้ส่วนลดและการมีสนามให้มีกรีนซ้อมพัตต์มีผลต่อการใช้บริการ

พีระพงศ์ จูตะกานนท์ (2546: 78-79) วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้เล่นกอล์ฟที่มีต่อสนามในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปผลวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่เล่นกอล์ฟในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายที่สมรสแล้วอายุ 26-35 ปี อาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ รายได้ต่อเดือน 20,001-40,000 บาท โดยเฉลี่ยใน 1 เดือนเล่นกอล์ฟ 1-2 ครั้ง โดยมีจุดมุ่งหมายในการเล่นเพื่อความสนุกสนาน และส่วนใหญ่มักเล่นในวันหยุดราชการหรือวันนักขัตฤกษ์ ผู้เล่นกอล์ฟมีความพึงพอใจต่อสนามกอล์ฟในด้านลักษณะทั่วไปของสนามกอล์ฟโดยรวมอยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจต่อสนามกอล์ฟในด้านอัตราค่าบริการต่าง ๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และความพึงพอใจต่อสนามกอล์ฟในด้านสถานที่ตั้งของสนามกอล์ฟโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ภัทธินี วรวัลย์ (2549: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ลักษณะของสนามกอล์ฟที่นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นเลือกใช้ในจังหวัดเชียงใหม่ สรุปผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่มาใช้บริการสนามกอล์ฟในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับตัวแปรด้านราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพของสินค้าและบริการมากที่สุด รองลงมาจะให้ความสำคัญในด้านลักษณะของสนามกอล์ฟโดยเฉพาะทิวทัศน์ที่สวยงามบริเวณรอบสนาม ด้านบุคลากรที่มีความสุภาพและมีมารยาทดี ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เน้นเรื่องการมีห้องอาบน้ำห้องน้ำที่สะอาดไว้บริการอย่างเพียงพอและด้านการส่งเสริมการตลาดซึ่งเน้นการโฆษณาตามลำดับ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเพื่อนำข้อมูลที่มีประโยชน์มาใช้ในการทำแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้ ดังนี้

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

2.1.1 ความหมายของแบบเรียน

ลี เจ (Cronbach, Lee J. 1995: 3-96) กล่าวถึงหนังสือเรียน (Textbook) ซึ่งสรุปได้ ความว่า หนังสือแบบเรียนเป็นประเภทหนึ่งของคู่มือการเรียนการสอน (Texts) อีกหลายประเภท แต่หนังสือเรียนดูจะเป็นประเภทที่มีบทบาทอยู่ในระบบโรงเรียนมาแต่ดั้งเดิมก่อนที่คู่มือประเภท โสตทัศน แบบเรียนโปรแกรม วัสดุ คู่มือการเรียนการสอนและอื่นๆ จะเกิดขึ้นอย่างปัจจุบัน

บรรลือ พุกกะวัน (2524: 29) ได้กล่าวว่า แบบเรียน หมายถึงหนังสือที่กระทรวง ประกาศบังคับใช้โดยกำหนดว่า ผู้เรียนในระดับชั้นนั้นๆ ต้องมีเพื่อจะได้ใช้ฝึกอ่านเป็นพื้นฐานของ วิชาอื่นๆ ตามที่เนื้อหาของหลักสูตรกำหนดไว้ โดยรวมทั้งหนังสือที่นอกเหนือจากกระทรวงศึกษาธิการ บังคับใช้แต่มีลักษณะเนื้อหาที่ปรากฏในหลักสูตรเฉพาะเรื่องที่เด็กสามารถใช้ค้นคว้าและครูอาจใช้ เป็นแนวอ้างอิงในการสอนได้เช่นกัน

สุนีย์ อัครศาสตร์ (2526: ๓) กล่าวว่าเนื่องจากในปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้ หลักสูตรระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ฉะนั้นทางกระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีคำสั่ง “เกี่ยวกับเรื่องการใช้และควบคุมการ ใช้หนังสือที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา” เกี่ยวกับประเภทของหนังสือที่ใช้ในโรงเรียน โดยจำแนกตามลักษณะของหนังสือ ซึ่งแต่เดิมเคยเรียกหนังสือ “แบบเรียน” นั้น ได้กำหนดให้เรียก เสียใหม่ว่า “หนังสือเรียน” ความหมายของหนังสือเรียนตามความหมายกระทรวงศึกษาธิการนั้น หมายถึง “หนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียนที่มีสาระตรงตามที่ระบุไว้ใน หลักสูตรอย่างถูกต้อง อาจจะมีลักษณะเป็นเล่ม เป็นแผ่น หรือเป็นชุดก็ได้” อนึ่งหนังสือเรียนอาจมี ชื่อเรียกต่างๆ กัน ดังนี้ แบบเรียน แบบสอนอ่าน หนังสืออ่าน หนังสืออ่านประกอบ

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 7) กล่าวว่า “หนังสือเรียน” หรือ “แบบเรียน” ในปัจจุบัน หมายถึง หนังสือบังคับเรียนตามหลักสูตรแต่ละระดับ แต่ละชั้นเรียน ดังนั้น ในชั้นหนึ่งๆ จึงมีหนังสือ ที่กำหนดไว้ให้สำหรับเป็นแบบเรียนอยู่จำนวนหนึ่ง เช่น แบบเรียนสังคมศึกษา แบบเรียนวิทยาศาสตร์ฯ

หทัย ตันหยง (2528: 29) กล่าวถึงหนังสือเรียนว่าเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่เรียกว่าสิ่งพิมพ์ (Printing Materials) ซึ่งเป็นสื่อที่ดีที่สุดในการบรรดาส่งพิมพ์ทั้งหลายที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยลักษณะที่แท้จริง หนังสือเรียนก็เป็นวัสดุการอ่าน (Reading Materials) ซึ่งสร้างขึ้นอย่างมีระบบ เมื่อหนังสือมีเป้าหมายที่ชัดเจน กล่าวคือเป็นคู่มือประกอบการเรียนการสอน จึงนับได้ว่าหนังสือเรียน เป็นวัสดุหลักสูตร (Curriculum Materials) ประเภทหนึ่ง การพัฒนาการศึกษาด้วยแนวคิดใหม่ๆ โดยบรรจุเนื้อหาความรู้ใหม่ๆ ที่ก้าวหน้าทันสมัยลงในหนังสือเรียนดังเช่น การสร้างบทเรียน โปรแกรม (Programmed Text) ซึ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้รายบุคคล (Individualized Learning) นั้น เราถือว่าหนังสือเรียนเป็นเทคโนโลยีประเภทสัมภาระเบา (Software Technology) ประเภทหนึ่ง

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปความหมายของแบบเรียนได้ว่า แบบเรียนคือสื่อการเรียนการสอนที่ใช้การอ่านในการศึกษา และสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งในโรงเรียนหรือสถาบันทางการศึกษา หรือเพื่อวัตถุประสงค์การเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง

2.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน

ชาดาคัทท์ วชิรปรีชาพงษ์ (2515: 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนไว้ 7 ประการคือ

1. ช่วยจัดลำดับและรวบรวมเนื้อหาวิชาในการเรียนการสอน
2. เป็นอุปกรณ์ที่มีเนื้อหาวิชาตามแนวหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ได้ครบถ้วนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. เป็นคู่มือแนะนำการทำกิจกรรมเพิ่มเติมและช่วยวางโครงการการทำงานของนักเรียนในห้องเรียน
4. ช่วยให้ครูตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม
5. กระตุ้นให้นักเรียนคิดหาเหตุผล วิเคราะห์เปรียบเทียบ
6. ช่วยแนะแนวทางให้นักเรียนได้ทดลอง ทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้วว่าเป็นความจริงหรือไม่

7. ช่วยเสริมให้มีแหล่งความรู้

ประทีป จรัสรุ่งรวีวร (2514: 4) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนไว้ดังนี้

1. แบบเรียนเป็นอุปกรณ์การสอนสำคัญชนิดหนึ่งที่มีบทบาทต่อการรวบรวมเนื้อหาวิชา จุดมุ่งหมายของชั้นเรียน
2. ช่วยแนะนำกิจกรรมและวัสดุประกอบการสอนเกี่ยวข้องกับแบบเรียน
3. ช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการศึกษาด้วยตนเอง และฝึกทักษะในการอ่านเพิ่มเติมและฝึกนักเรียนให้รู้จักคิดหาเหตุผล วิเคราะห์เปรียบเทียบ สรุปความจริงที่ค้นคว้า และเข้าใจว่าส่วนใดของแบบเรียนเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้แต่ง ส่วนใดเป็นความจริง
4. เป็นศูนย์กลางให้นักเรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้ร่วมเรียนเรื่องเดียวกัน และเข้าใจเรื่องราวในแนวเดียวกัน
5. เป็นอุปกรณ์ที่มีเนื้อหาวิชาตรงตามหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ได้ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรและตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ดังนั้นแบบเรียนจึงมีบทบาทช่วยส่งเสริมการปรับปรุงหลักสูตร
6. ช่วยสื่อความหมายให้ครูและนักเรียนเข้าใจเนื้อหาเรื่องเดียวกันได้ตรงกัน เพื่อดำเนินการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จ
7. ช่วยแนะแนวทางให้นักเรียนทดสอบทฤษฎีที่เรียนแล้วว่าเป็นจริงหรือไม่

สูนีย์ อัดศาสน์ (2526: ญ) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนว่าเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาที่มีอยู่ในแบบเรียนจึงต้องมีความหมายทั้งสิ้น เพราะจะชี้ให้เห็นแนวความรู้ วิธีการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม และแนะนำแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียนและผู้สอน แบบเรียนมีอิทธิพลสำหรับผู้เรียนและผู้สอนเป็นอย่างมาก ทั้งในระดับประถมศึกษาและในระดับมัธยมศึกษา ครูและเด็กนักเรียนมีความผูกพันอยู่กับแบบเรียนมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 8) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนต่อไปนี้

1. แบบเรียนช่วยให้เกิดการฝึกทักษะ ในการเรียนภาษาการฝึกทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน เป็นสิ่งที่ต้องกระทำอยู่เสมอ การกล่าวซ้ำซ้ำ ทวน เพื่อเพิ่มเติมให้ผู้เรียนชัดเจนในการใช้ภาษาก็เป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็น กิจกรรมทั้งหมดนี้ครูจะสามารถปฏิบัติได้ง่ายขึ้นเมื่อใช้แบบเรียนเป็นเครื่องช่วยในการเรียนและเพื่อการศึกษเพิ่มเติม

2. แบบเรียนเป็นส่วนของการเสริมสร้างความคิดและกระตุ้นให้เกิดความสนใจอยากที่จะศึกษาหาความรู้ต่อไป

3. แบบเรียนเป็นเสมือนคู่มือการเรียนของนักเรียน และเป็นคู่มือการสอนของครู

4. แบบเรียนเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ครู

5. แบบเรียนเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ประเมินผลตนเองและครูได้ประเมินผลการสอนจากการทำงานของนักเรียนด้วย

สรุปได้ว่าแบบเรียนมีความสำคัญ คือ แบบเรียนช่วยกำหนดแนวทางการเรียนการสอนของผู้เรียนและผู้สอนให้ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้เหมือนกัน และแบบเรียนช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะในการเรียนพร้อมกับสามารถประเมินความเข้าใจจากการศึกษาแบบเรียนนั้นได้ด้วย

2.1.3 ประโยชน์ของแบบเรียน

ฮาร์ล อาร์ เดงลาส (ศักดิ์ศรี ปาณะกุล; และคณะ. 2521:6-7; อ้างอิงจาก Harl R. Denglass. 1956: 162) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบเรียนว่า แบบเรียนให้แหล่งความรู้ต่างๆ ที่จะให้ครูและนักเรียนได้ศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และยังเป็นการสร้างนิสัยรักการค้นคว้าความรู้แก่นักเรียนอีกด้วย แบบเรียนจึงมีส่วนช่วยสร้างสรรค์สิ่งดีงามแล้วถ่ายทอดนิสัยความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดให้แก่ผู้ใช้ นอกจากนี้แบบเรียนยังมีอุปกรณ์ต่างๆ รูปภาพ กิจกรรมเสนอแนะ แบบฝึกหัด บทสรุป ฯลฯ สิ่งต่างๆ ที่บรรจุไว้ในแบบเรียนนี้ นับว่าเป็นเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์มากสำหรับครูทุกคน เพราะครูสามารถนำไปใช้ในการตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน และนำไปใช้ในการมอบหมายให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัด หรือให้นักเรียนอ่านหนังสือมาล่วงหน้าเพื่อเป็นการเตรียมบทเรียนในคราวต่อไป และยังช่วยให้นักเรียนนำไปใช้ในการอ้างอิงเมื่อมีการอภิปรายหน้าชั้นเรียน ยังสามารถใช้ในการฝึกทักษะการอ่านจับใจความสรุป และฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) โดยมีครูแนะนำดูแลอย่างใกล้ชิด

บรรลือ พฤษะวัน (2521: 138) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบเรียนไว้ ดังนี้

1. อำนวยประโยชน์แก่ครูที่จะใช้ตรวจสอบเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด คือ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ตรวจสอบเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด ช่วยให้ครูเข้าใจถึงขอบเขตเนื้อหา สารที่จำเป็น อันควรอำนวยประโยชน์แก่เด็กผู้เรียน ช่วยให้ครูสามารถวางจุดประสงค์เฉพาะแต่ละบทเรียนนั้นๆ ได้ดียิ่งขึ้น ครูอาจมอบหมายกิจกรรมเพิ่มเติม เช่น การบ้าน โดยกำหนดแบบเรียนให้ค้นคว้าหาคำตอบ ทำแบบฝึกหัดแล้วแต่กรณีที่ทำเป็น ที่จะฝึกตามความจำเป็น และครูสามารถใช้แบบเรียนเป็นแนวอ้างอิง หรือวางขั้นตอนในการเตรียมการสอนได้ดีขึ้น

2. อำนวยประโยชน์แก่ผู้เรียน คือ นักเรียนสามารถให้แบบเรียนอ่าน ค้นคว้า เพื่อขยายประสบการณ์ รวมทั้งสามารถเตรียมการมาล่วงหน้าก่อนที่ครูจะสอน นักเรียนใช้อ่านตามลำพัง เพราะมีภาพช่วยเพื่อพัฒนาการอ่านของตนเองด้วยตนเองได้ดี นักเรียนได้แบบเรียนทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด ทำการบ้าน หรือทบทวน อาจกล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นคู่มือของนักเรียนก็ได้ และผู้ปกครองสามารถตรวจสอบผลการเรียนของบุตรหลานของตน ในอันที่จะส่งเสริมการเรียนของเด็กทางบ้านด้วย

หทัย ตันหยง (2528: 33-34) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบเรียนว่ามีดังต่อไปนี้

1. เป็นประโยชน์ทางด้านทั่วไป

(1) หนังสือเรียนเป็นหนังสือที่ใช้อ่านได้เช่นเดียวกับหนังสือทั่วๆ ไป ตามแหล่งชุมนุมหนังสือหรือห้องสมุด

(2) หนังสือก็คล้ายกับห้องสมุดเคลื่อนที่ที่สามารถค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ ได้ตามต้องการ

(3) หนังสือเรียนทุกเล่มให้ทั้งสาระความรู้และความบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน

(4) หนังสือเรียนให้ความรู้ที่แน่นอน มีหลักฐานอ้างอิงเชื่อถือได้มากกว่าหนังสือประเภทอื่นๆ

(5) หนังสือเรียนเป็นหนังสือที่หาได้ง่าย และราคาถูกกว่าหนังสือประเภทอื่นเพราะมีมาตรฐานในการผลิตและการควบคุมราคาสินค้า

2. ประโยชน์ทางด้านครูผู้สอน

(1) หนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะออกแบบประสงค้อย่างหนึ่ง

(2) หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือหรือวัสดุหลักสูตรที่ครูสามารถใช้ตรวจสอบเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดได้อย่างแม่นยำถูกต้อง

(3) หนังสือเรียนจะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหาสาระของบทเรียน

(4) หนังสือเรียนจะช่วยให้ครูสามารถวางจุดประสงค์ในการสอนโดยเฉพาะจุดประสงค์เฉพาะวิชาได้เป็นอย่างดี

(5) หนังสือเรียนช่วยเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมและประสบการณ์สำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวังไว้

(6) หนังสือเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาในกรณีจำเป็นฉุกเฉิน ซึ่งสามารถใช้แทนแผนการสอนได้เป็นอย่างดี

(7) หนังสือเรียนเป็นแหล่งวิชาที่สามารถใช้เป็นจุดเริ่มต้นสร้างสรรค์สื่อการเรียนการสอนประเภทอื่นๆ ได้อย่างกว้างขวาง

3. ประโยชน์ด้านตัวผู้เรียน

(1) หนังสือเรียนเป็นคู่มือการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่ง

(2) หนังสือเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ของประสบการณ์จากบทเรียนในหลักสูตรให้กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น

(3) หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมตัวเพื่อจะเรียนในบทเรียนต่อไป

(4) หนังสือเรียนช่วยพัฒนาทักษะในทางภาษาได้ดี

(5) หนังสือเป็นแหล่งวิชาสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบทเรียนได้อย่างกว้างขวาง

(6) หนังสือเป็นสื่อพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับการดูแลการศึกษาเล่าเรียนให้ดำเนินไปด้วยดี

(7) หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัด คำถาม ข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

(8) หนังสือเรียนช่วยแก้ปัญหาภาวะขาดแคลนหนังสืออ่านสำหรับเด็กได้เป็นอย่างดี

(9) หนังสือเรียนในยุคปัจจุบันส่งเสริมให้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น มีภาพประกอบแปลกลีลาสวยงาม มีเนื้อหาที่เสริมด้วยนิทาน นิยาย บทกวี เพื่อให้นักเรียนน่าสนใจ น่าเรียน ไม่น่าเบื่อ

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าประโยชน์ของแบบเรียนมีอยู่มากมายหลายประการด้วยกัน ดังจะเห็นได้ว่าแบบเรียนเป็นแหล่งความรู้ที่มีประโยชน์ต่อทั้งผู้สอนหรือผู้วางหลักสูตรในการเรียน และผู้เรียน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบเรียน

วันเพ็ญ สุกุลทอง (2552: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเรื่องพยัญชนะสำหรับชาวต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ โดยได้แบ่งเนื้อหาแบบเรียนออกเป็น 4 หน่วย ได้แก่ 1. หน่วยเสียงภาษาไทย 2. พยัญชนะภาษาไทย 3. อักษรสามหมู่ 4. อักษรควบกล้ำและอักษรนำ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน สรุปผลการประเมินดังนี้ การประเมินด้านรูปเล่มทั้ง 5 ด้านประกอบด้วย ขนาดรูปเล่ม ลักษณะตัวพิมพ์ รูปประกอบ ลักษณะสี และลักษณะกระดาษคะแนนรวมที่ได้คือ 3.4 แสดงให้เห็นว่ารูปเล่มของแบบเรียนอยู่ในระดับดี สำหรับการประเมินด้าน

เนื้อหาประกอบด้วยความครอบคลุมวัตถุประสงค์ ความถูกต้องของเนื้อหา ความถูกต้องของคำอธิบาย ระดับความยากง่าย แบบฝึกหัดคล่องวัตถุประสงค์ คะแนนที่ได้คือ 1.2 แสดงให้เห็นว่าด้านเนื้อหา ควรต้องปรับปรุงแก้ไข และผู้วิจัยได้นำแบบเรียนมาแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ

พรประภา จัตตุวัฒนา (2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเรื่อง สระภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติ โดยได้สร้างแบบเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสระภาษาไทย จำนวน 10 หน่วยการเรียน เน้นการอ่านและเขียนแจกรูปสระเดี่ยว สระประสมและสระเกิน ซึ่งจำแนกตามฐานตำแหน่งที่ทำให้เกิดเสียง แบ่งเป็นสระที่เกินส่วนหน้า สระที่เกินส่วนกลาง และสระที่เกินส่วนหลัง ในระดับต่างๆ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำเสนอแบบเรียนต่อผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบ เนื้อหา ภาษา รูปแบบ และให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า แบบเรียนเรื่อง สระภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติที่พัฒนาขึ้นเป็นแบบเรียนที่ดีสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศได้

อดิสรณ์ ประทุมถิ่น (2554: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติที่สถาบัน NUS Extension มหาวิทยาลัย แห่งชาติสิงคโปร์ประเทศสิงคโปร์ กลุ่มทดลองคือผู้เรียนที่ ลงทะเบียนเรียนภาษาไทยระดับพื้นฐาน (ไทย 1) ที่สถาบัน NUS Extension จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบเรียน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐาน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมิน การแสดงบทบาทสมมุติ แบบทดสอบทักษะการพูดและแบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบเรียนใช้วิธีการ หาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ โดยการนำแบบเรียนไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายแล้วนำผลคะแนน แบบฝึกหัดระหว่างเรียน และผลการทดสอบหลังเรียนมาหาประสิทธิภาพของแบบเรียนผลการทดลอง ปรากฏว่าได้แบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียน ชาวต่างประเทศ ส่วนด้าน ความสามารถภาษาไทยผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถใช้ภาษาไทย และทักษะการพูดเพิ่มขึ้น โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก แบบเรียนได้ค่าประสิทธิภาพ 82.04 / 81.58 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 สรุปได้ว่าแบบเรียนมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศ ที่สถาบัน NUS Extension มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ประเทศสิงคโปร์ ได้อย่างเหมาะสม

ศศิธร มัตซีโมโตะ (2554: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง แบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรม เรื่อง “ดอกไม้ไทย” สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือผู้เรียนชาวญี่ปุ่นซึ่งกำลังเรียน ภาษาไทยที่โรงเรียนศูนย์พัฒนาภาษาไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 6 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบเรียน ภาษาไทยเชิงวัฒนธรรม เรื่อง “ดอกไม้ไทย” สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น มีบทเรียนจำนวน 5 บท และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพแบบเรียนตามเกณฑ์ E1/E2 และการทดสอบ t-test โดยมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ ได้แก่ เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรม เรื่อง “ดอกไม้ไทย” สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยเชิง วัฒนธรรมเรื่อง “ดอกไม้ไทย” สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นก่อนเรียนและหลังเรียนแบบเรียนนี้ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรมเรื่อง “ดอกไม้ไทย” สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 96.99/97.20 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนแบบเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

การสนทนา เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสิ่งของมนุษย์ใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้เราสามารถสื่อสารระหว่างกันได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาเพื่อนำไปประยุกต์ในการทำแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ดังนี้

3.1.1 ความหมายของการสนทนา

สนทนา ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546:1119) ให้ความหมายว่าการสนทนา คือ คุยกัน ปรึกษาหารือกัน พูดจาโต้ตอบกัน เช่น สนทนาปัญหาบ้านเมือง สนทนาสารทุกข์สุกดิบ

นันทา ขุนภักดี (2529: 131) ได้ให้ความหมายของการสนทนาว่า หมายถึงการที่บุคคล 2 ฝ่ายมาคุยกัน พูดจาหรือกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันโดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ เรื่องที่นำมาคุยกันหรือนำมาพูดจาหรือกันนั้นไม่จำกัด จะเป็นเรื่องใดก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความตั้งใจหรือความพอใจของคู่สนทนา ตามปกติคู่สนทนามี 2 คน ต่างผลัดกันพูดผลัดกันฟัง แต่บางครั้งอาจเป็นวงสนทนาซึ่งมีผู้ร่วมประมาณ 2-5 คน ไม่ควรมีมากกว่านี้เพราะจะทำให้การสนทนาดำเนินไปไม่สะดวกและไม่ราบรื่น

สมปราชญ์ อัมมะพันธ์ (2529: 141) กล่าวว่า การสนทนาคือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่มีความสนใจร่วมกัน ความคิดเห็นนั้นอาจขัดแย้งหรือคล้อยตามก็ได้ แต่ผู้สนทนาจะต้องกำหนดจดจำไว้เสมอว่าการสนทนาเป็นไปเพื่อสร้างมิตรภาพ และเพื่อประโยชน์ในการแสดงและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มิใช่เพื่อการเอาชนะหรือเพื่อแสดงความเด่นเหนือผู้อื่น

ชิตาภา สุขพลา (2548: 248) กล่าวว่า การสนทนา คือ การสื่อสารระหว่างบุคคล ที่ใช้การพูดจาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อกันในเรื่องต่างๆ เป็นการสื่อสารที่ไม่จำเป็นต้องมีแบบแผนหรือเตรียมการล่วงหน้า ไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนตายตัวแต่มีความยืดหยุ่นในหัวข้อที่สนทนานั้นอย่างมาก มักใช้เพื่อการสร้างความสัมพันธ์หรือผูกมิตรไมตรีต่อกัน

กล่าวโดยสรุปแล้ว การสนทนาจึงหมายถึง การพูดคุยกสื่อสารกันของคนจำนวน 2-5 คน ในหัวข้อเรื่องที่เป็นไปเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

3.1.2 จุดมุ่งหมายของการสนทนา

นันทา ขุนภักดี (2529: 131-132) กล่าวว่า การสนทนาเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดในการเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์หรือเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคล ผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีย่อมสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพราะจะมีผู้สนับสนุนส่งเสริมให้มีความเจริญก้าวหน้า ให้ความพึงพอใจ ให้ความรักใคร่นับถือ ให้ความจงรักภักดี ให้ความเมตตาปราณี ให้ความคุ้มครอง ให้ความพึงพอใจ ให้ความสรรเสริญ ให้ความร่วมมือหรืออื่นๆ อีกเป็นอันมาก ผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี ย่อมสมหวังในสิ่งที่ตนประสงค์เสมอ และยังคงกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสนทนา ดังต่อไปนี้

1. เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ ความเชื่อ หรืออื่นๆ ซึ่งกันและกันทำให้มีความคิดกว้างขวางขึ้น

2. เพื่อจะได้รู้จักนิสัยใจคอของกันและกัน ทำให้มีความเข้าใจกันดียิ่งขึ้น

3. เพื่อจะได้เกิดความสนิสนมกันมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการช่วยเหลือเกื้อกูลกันต่อไป

4. เพื่อเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ ทำให้เกิดความสบายใจ

5. เพื่อเป็นการแสดงออกตามมารยาททางสังคม

6. เพื่อจะได้รับความสำเร็จในการประกอบอาชีพด้านต่างๆ และในการดำรงชีวิตประจำวัน

ลักษณะ สตะเวทิน (2536: 153) กล่าวว่าโดยทั่วไปการสนทนามีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดซึ่งกันและกันระหว่างคู่สนทนา ทำให้ความคิดและประสบการณ์กว้างขวางขึ้น

2. ทำให้รู้จักนิสัยใจคอของกันและกัน

3. ทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์

4. ช่วยเหลือประสบความสำเร็จในการประกอบหน้าที่การงานและการดำรงชีวิตประจำวัน

กล่าวโดยสรุปจุดมุ่งหมายของการสนทนา นอกจากจะเป็นการเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์หรือเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลแล้ว ยังอาจช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบหน้าที่การงานและการดำรงชีวิตประจำวันอีกด้วย

3.1.3 ประโยชน์ของการสนทนา

นันทา ขุนภักดี (2529: 141) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสนทนาว่ามีดังนี้

1. ช่วยเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นอย่างแน่นแฟ้น เป็นกันเองระหว่างมนุษย์ในสังคม ธุรกิจ มิตรสหาย ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน ทั้งในระหว่างที่กำลังสนทนาอยู่ และภายหลังที่การสนทนาสิ้นสุดลงแล้ว

2. ช่วยเสริมสร้างคุณค่าในการแลกเปลี่ยนทัศนะ ความรู้ ความคิด หรือความเชื่อซึ่งกันและกัน ทำให้เห็นแง่มุมของปัญหาต่างๆ มากขึ้น ช่วยเพิ่มพูนความรู้และสติปัญญาแก่คู่สนทนาได้เป็นการช่วยพัฒนาสังคมมนุษย์ได้อย่างกว้างขวาง

3. ช่วยฝึกปัญญาให้ฉลาดเฉียบแหลมโดยไม่รู้ตัว เนื่องจากต้องใช้ความคิดอย่างรวดเร็วขณะสนทนาอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะคิดออกหรือไม่ออกหรือคิดในเรื่องที่ซับซ้อนมากหรือน้อยก็ตาม

4. ช่วยทำให้การสังสรรค์สมาคมสนุกสนานเพลิดเพลิน รื่นเริงบันเทิงใจ รู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วและมีความสุข

5. ช่วยระบายหรือคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ ตลอดจนความทุกข์กังวลต่างๆ ทำให้ผู้สนทนามีความสบายใจขึ้น

6. ช่วยให้งานอาชีพหลายประเภทที่ต้องอาศัยความสามารถในการสนทนากับคนจำนวนมากอยู่เป็นนิจได้รับความสำเร็จมากขึ้น เช่น อาชีพครู อาจารย์ แพทย์ พยาบาล ผู้สื่อข่าว ประชาสัมพันธ์ พนักงานขายสินค้าและข้าราชการฝ่ายปกครองทุกระดับ เป็นต้น ซึ่งแม้แต่ช่างถ่ายภาพอาชีพบุคคลซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ความสามารถในการสนทนามากนัก แต่ถ้าช่างถ่ายภาพได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้มาถ่ายภาพอย่างเป็นกันเองจนทำให้รู้สึกสบายใจ ย่อมจะทำให้ได้ภาพที่ปรากฏออกมาแจ่มใสดูแล้วประทับใจดีกว่าภาพถ่ายทันทีโดยที่ไม่ได้สนทนากันก่อน

7. ช่วยนำทางไปสู่การได้ประโยชน์อย่างไม่คาดหมายจากการสนทนากัน เช่น ได้มองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาของตน ได้ช่องทางในการทำงาน ได้ทราบข้อเท็จจริงที่จะไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่อาชีพ เป็นต้น

ลักษณะ สะตเวทิน (2536: 160) กล่าวถึงประโยชน์ของการสนทนาว่ามีดังต่อไปนี้

1. ช่วยเสริมสร้างความสนนสนมคุ้นเคย และความเป็นกันเองให้เกิดขึ้น
2. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนคติ
3. สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน และผ่อนคลายความตึงเครียด
4. ความรู้ที่ได้จากการสนทนาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพและ

ดำรงชีวิตประจำวันให้ประสบความสำเร็จได้

5. สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ชิตาภา สุขพหล่ำ (2548: 249) กล่าวถึงประโยชน์ที่เกิดจากการสนทนาของมนุษย์ มีดังต่อไปนี้

1. ทำให้เกิดการคบหาสมาคม สร้างความสัมพันธ์หรือสร้างมิตรภาพต่อกัน
2. เป็นช่องทางช่วยให้ผ่อนคลายความเครียด ความวิตกกังวล ได้ระบายความทุกข์ใจ
3. ก่อให้เกิดความสนุกสนานบันเทิง เพลิดเพลินกับเวลาที่ผ่านไป
4. ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด เปิดโลกทัศน์ซึ่งกันและกัน
5. ช่วยสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันทั้งในขณะที่สนทนาและหลังจากการสนทนาผ่านไป

ไปแล้ว

6. ได้ฝึกทักษะในการสื่อสารทั้งในด้านของการส่งสาร การใช้ภาษา การฟังและการสังเกต ซึ่งเป็นพื้นฐานไปสู่การสื่อสารในระดับที่ซับซ้อนมากขึ้น

7. ช่วยให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เพราะสามารถสร้างความพึงพอใจได้ดีกว่า ซึ่งจำเป็นมากสำหรับงานในหลายๆ อาชีพ

8. การสนทนาผ่านสื่อบางประเภท เช่น โทรศัพท์ ที่เราใช้กันมากในปัจจุบัน เป็นการเชื่อมโยงความใกล้ชิด ลดระยะทางความห่างไกล ช่วยให้เกิดความผูกพัน

9. สามารถนำความคิดที่ได้จากการสนทนา มาพัฒนาตนเองและสังคมได้

จากที่ได้กล่าวมา สรุปประโยชน์ของการสนทนาได้ว่าเป็นประโยชน์อย่างมากทั้งต่อตัวเอง หรือแม้กระทั่งหน้าที่การงานที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา ซึ่งจะนำไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิต

3.1.4 หลักการสนทนาที่ดี

วิจิตร อวาระกุล (2524: 78-83) กล่าวถึงหลักการสนทนาที่ดี สรุปได้ดังนี้

1. มีลักษณะพร้อมที่จะสัมพันธ์พูดคุยกับคนอื่น อย่าเป็นคนเฉยเมย ขีริม พูดน้อย ไม่สนใจใคร ต้องรอให้ผู้อื่นทักทายตนก่อน เราทักแล้วก็ยังไม่อยากพูดด้วย

2. ปรับตัวให้เข้ากับคู่สนทนาหรือกลุ่มสนทนา มีเรื่องหลายเรื่องที่ถูกใจเราอยากสนทนา และหลายเรื่องที่เราไม่ชอบ เรื่องที่เราไม่ชอบต้องพยายามปรับตัวประคอง การพูดคุยให้บรรยากาศดีที่สุดในที่เราจะทำได้

3. ฟังคนอื่นพูดให้มาก เพื่อนสนทนาจะมีอยู่ 3 ประเภทใหญ่ คือ ประเภทชอบพูดมากกว่าฟัง ชอบฟังมากกว่าพูด ทั้งพูดทั้งฟัง แต่ส่วนมากจะเป็นผู้ชอบพูดให้คนอื่นฟัง จึงควรฟังให้มากสำหรับคู่สนทนาประเภทนี้ควรสอดแทรกบ้าง แต่อย่าได้โต้แย้ง การเงี่ยบฟังผู้อื่นสนทนาเป็นการสร้างมิตรภาพ แต่อย่าเงี่ยบตลอดเวลา

4. ปรับปรุงกริยาท่าทางลีลาการสนทนา อย่าออกท่าทางมากเกินไป ถ้าเสียงดังเกินไป หัวเราะดังเกินไป ควรปรับให้ลดลงเสียบ้าง สุภาพไม่หยาบคาย อย่าพูดเร็วหรือยืดยาดยานคาง เล่าเรื่องวกวนยาวจนเกินไป ควบคุมอารมณ์และท่าทางของคนให้ได้ด้วย

5. ทุกคนต้องการให้คนอื่นเคารพนับถือและเห็นด้วยกับความคิดของตน การเคารพนับถือและให้เกียรติ ยอมรับฟังความคิดเห็นของคู่สนทนาแม้จะไม่เห็นด้วย

6. เป็นผู้มีมารยาทและอัธยาศัยไมตรี บางท่านอาจจะคิดว่าไม่เกี่ยวกัน แต่มารยาทและอัธยาศัยเป็นเสมือนน้ำมันหล่อลื่น ที่ทำให้คู่สนทนา บรรยากาศ รสชาติดีขึ้น

7. ฝึกให้มีความอดทน ในการสนทนากันมีอยู่ครั้งที่เราเกิดความรู้สึกรำคาญหรืออึดอัด คู่สนทนาของเราที่เป็นคนชอบพูดวกวนเยิ่นเย้อ ใ้อวดความรู้ ความสามารถ ฯลฯ เมื่อเป็นเช่นนี้เราต้องใช้ความอดทน เพื่อรักษามารยาทและความสัมพันธ์อันดี นั่นก็คือ การฝึกหัดเป็นนักฟังที่ดี

8. สนทนาให้หน้าสนใจ จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่ได้รับความนิยมในการสนทนา ได้แก่ผู้ที่สามารถที่จะพูดคุยเรื่องต่างๆ ได้อย่างสนุกสนาน พยายามศึกษาและสังเกตให้รู้ว่าคู่สนทนาเราสนใจเรื่องอะไร

9. อย่าพูดแต่เรื่องของตัวเอง ควรสนทนาในเรื่องที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน

10. อย่าดึงการสนทนาไปสู่เรื่องใหม่ตลอดเวลา ควรใช้วิธีการคอยพูดเสริมเรื่องที่คุณสนทนากำลังพูดหรือสนใจอยู่

11. ฝึกตนให้มีความชำนาญหรือความสามารถในการพูดคุย การสนทนานั้นหมายถึงการพูดคุยที่สุภาพเรียบร้อย ถูกต้องตามประเพณีความนิยมของสังคมนั้นๆ รวมทั้งการใช้หลักจิตวิทยาอยู่ตลอดเวลาด้วย

12. จงเป็นคนที่มีท่าทีความรู้สึกที่ดี มองโลกในแง่ดี

13. จงมีความเป็นมิตรที่ดีและแสดงความเห็นอกเห็นใจ

14. จงเป็นคนร่าเริงแจ่มใส อารมณ์ดีและมีอารมณ์ขัน ใช้อารมณ์ขันเป็นจุดดึงดูดความสนใจและผ่อนคลายหรือเปลี่ยนบรรยากาศ

15. จงมีชีวิตจิตใจและมีศิลปะในการแสดงออกในขณะที่สนทนา ในขณะที่สนทนาจงหลีกเลี่ยงสายตา กิริยาท่าทางประกอบในการพูดคุย จะช่วยให้เรื่องมีชีวิตจิตใจยิ่งขึ้น แต่อย่าให้มากเกินไป ต้องควบคุมได้โดยพิจารณาดูเวลา สถานที่ บุคคลให้เหมาะสม

จากที่กล่าวมา สรุปหลักการสนทนาที่ดีจะต้องเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวได้ดี เป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟังที่ดี เป็นผู้ที่มีมารยาทรู้จังหวะและความเหมาะสมในการสนทนา

3.1.5 ข้อควรปฏิบัติในการสนทนา

ลักษณะ สตะเวทิน (2536: 158) กล่าวว่าข้อปฏิบัติในการสนทนา มีดังต่อไปนี้

1. ควรสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่คุณสนทนาสนใจเท่านั้น ขณะเดียวกันก็ต้องแสดงให้คุณสนทนาเห็นว่า เราก็อสนใจในเรื่องที่คุณสนทนาสนใจด้วย

2. ในการสนทนาควรใช้สำเนียงที่สุภาพเรียบร้อย ใช้คำพูดไพเราะ ชัดเจน แต่เป็นคำพูดที่แสดงความเป็นกันเอง

3. การสนทนาจะต้องรอบคอบ ระมัดระวังคำพูดอย่าให้กระทบกระเทือนคู่สนทนาเป็นอันขาด ในระหว่างการสนทนาต้องไม่พูดทับถม โ้อวด ชัดคอ หรือคัดค้านคำพูดของคุณสนทนาไม่ว่าคู่สนทนาจะพูดผิด พูดถูก หรือพูดไม่งามอย่างไรก็ตาม ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้คุณสนทนาได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวางที่สุด

4. ควรสนทนาถึงสิ่งของวัตถุหรือเรื่องทั่วไปให้มากกว่าจะเจาะจงพูดถึงเรื่องตัวบุคคล หากจะพูดถึงบุคคลอื่นๆ ก็ควรพูดถึงในแง่ดี

5. ถ้าเรื่องที่กำลังพูดนั้น ผู้ฟังแสดงท่าทีให้เห็นว่าไม่สนใจ ควรเปลี่ยนหัวข้อการสนทนาทันที

6. ในการสนทนาฟังระลึกเสมอว่าจะต้องเป็นนักฟังที่ดีควบคู่ไปกับการเป็นนักพูดที่ดีด้วย กล่าวคือ เมื่อถึงเวลาที่ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังคู่สนทนาอย่างจริงจัง โดยเฉพาะต้องมองหน้าผู้พูดเสมอ

7. ขณะฟังควรพยักหน้าประกอบการรับฟังพอสมควร หรือมีฉะนั้นก็ควรทำเสียงเอออตามไปด้วย แต่ต้องระวังอย่ากระทำให้มากเกินไปจนแลดูไม่เป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ถ้ามีโอกาสก็ควรจะซักถามคู่สนทนาบ้างเพื่อแสดงว่า เราตั้งใจฟังจริงๆ แต่การถามก็ต้องดูให้เหมาะสมกับอารมณ์และกาลเทศะ โดยต้องสังเกตนคู่สนทนาให้ดีด้วยว่าต้องการให้ซักถามเขาหรือไม่

8. เมื่อการสนทนาจะสิ้นสุดลงหรือผู้พูดจำเป็นต้องปลีกตัวจากไปก่อนควรจะต้องแสดงความยินดีที่ได้มาสนทนากับคู่สนทนาผู้นั้น และแสดงความเสียใจที่มีเวลาอันจำกัดในการสนทนาครั้งนี้ด้วย

จากที่กล่าวมา สรุปข้อควรปฏิบัติในการสนทนาได้ว่าต้องรอบคอบทั้งในคำพูดและกริยาท่าทางในการพูดที่เหมาะสม

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสนทนา

พรพิมล ฮาตระวัง (2537: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ผลของการฝึกการใช้เทคนิคการถ่ายและขยายข้อความต่อทักษะการสนทนาโต้ตอบของนักศึกษา โครงการวิจัยการเรียนการสอนในห้องเรียนนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการฝึกการใช้เทคนิคการถ่ายและขยายข้อความต่อทักษะการสนทนาโต้ตอบของนักศึกษา ผู้เข้าร่วมทำการทดลองในครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 4 คน จากภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยได้แก่ ข้อความที่ถอดจากเทป แบบสอบถาม บันทึกของครู และบันทึกของนักศึกษา การปฏิบัติการวิจัยได้ศึกษา การสนทนาเป็นคู่ของนักศึกษาทั้ง 4 คน โดยมุ่งเน้นความสามารถในการพูดโต้ตอบการสนทนาได้อย่างราบรื่นถึงแม้ว่าจะมีปัญหาเรื่องคำศัพท์ โดยการใช้เทคนิคการถ่ายและขยายข้อความ จำนวนคำพูด/นาที และข้อความที่ถอดมาจากเทป จะนำมาศึกษาผลของการฝึกเทคนิคการถ่าย และขยายข้อความต่อทักษะการสนทนาโต้ตอบของนักศึกษา และได้นำข้อมูลที่ได้จากเครื่องมืออื่นๆ มาเป็นเครื่องยืนยันคำตอบให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ผลของการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการฝึกเทคนิคการถ่ายและขยายข้อความ มีผลต่อทักษะ การสนทนาโต้ตอบของนักศึกษา 3 ด้านคือ ด้านการเรียนรู้ ด้านเจตคติ และด้านสังคม 1. ด้านการเรียนรู้ เทคนิคนี้สามารถช่วยให้นักศึกษามีคุณสมบัติเป็นผู้พูดที่สามารถโต้ตอบได้โดยไม่ทำให้การสนทนาต้องหยุดชะงักลง ช่วยให้นักศึกษาพูดได้มากขึ้น ช่วยทำให้คู่สนทนาเข้าใจข้อมูลที่สื่อสารกันได้อย่างถูกต้อง และผู้เรียนยังสามารถนำเทคนิคที่ได้เรียน ไปใช้ในการอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ 2. ด้านเจตคติ การฝึกเทคนิคดังกล่าวช่วยเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีของนักศึกษา ต่อการสนทนาภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจมากขึ้น และมีแรงจูงใจมากขึ้นที่จะสนทนาโต้ตอบกับคนอื่นโดยใช้ภาษาอังกฤษ 3. ด้านสังคม เทคนิคดังกล่าวช่วยส่งเสริมบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกันในห้องเรียนของนักศึกษา

กนกวรรณ ชูชีพ (2543: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง กรณีศึกษาคุณลักษณะของผู้ดำเนินการ สันทนาการวิจัยแบบสนทนากลุ่ม โดยศึกษาคุณลักษณะของผู้ดำเนินการ สันทนาการวิจัยแบบ สทนากลุ่ม โดยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ การศึกษารายกรณีนักวิจัยที่มีความรู้และมีคุณสมบัติ เหมาะสม รวบรวมข้อมูลจากการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็น ทางการ การศึกษาเอกสารและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและการตีความ เพื่อสรุป ผลการวิจัยสรุปได้ว่าคุณลักษณะของผู้ดำเนินการ สันทนาการวิจัยแบบสนทนากลุ่มที่ สำคัญ มีดังนี้ 1) การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย 2) แสดงออกซึ่งสีหน้า กริยา ท่าทาง คำพูดที่ฟังประสงค์ 3) ให้เกียรติแก่ผู้เข้าร่วมสนทนา 4) ยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง 5) มีสติปัญญาดี ความคิด ความจำดี 6) มีทักษะความคิดเชิงวิทยาศาสตร์ 7) มีความรู้ในวิธีวิทยาวิจัยและเทคนิคต่าง ๆ 8) มีความรู้ความสามารถทางด้านจิตวิทยาสังคม 9) มีทักษะการเขียนรายงานผลการวิจัยที่ดี 10) มีพฤติกรรมการสื่อสารที่มีชีวิตชีวาและเป็นธรรมชาติ 11) มีน้ำเสียงน่าฟัง เน้นเนื้อหาเพื่อให้ น่าสนใจ 12) พูดชัดเจน สื่อสารถูกต้องทั้งรูปประโยคและความหมาย 13) เป็นผู้ฟังที่ดีและสามารถ จับประเด็นสำคัญได้ดี 14) มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและวิธีการวิจัยแบบสนทนากลุ่ม 15) มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย 16) มีความเข้าใจในคำถามการ สทนา 17) มีทักษะการกล่าวเริ่มต้นและจบการสนทนา 18) มีทักษะในการใช้คำถามประเภท ต่าง ๆ 19) มีความคิดคล่องแคล่วเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อจุดประเด็นคำถามได้ 20) สร้างบรรยากาศ ผ่อนคลายได้ 21) มีความยืดหยุ่น และ 22) มีความเข้าใจและสามารถใช้เทคนิคในการปรับพฤติกรรม

รัตนาพร แสนใหญ่ (2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง รูปแบบการสนทนาเพื่อการสื่อสารระหว่าง อาจารย์สอนภาษาไทยกับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของศูนย์การสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์พฤติกรรม บทสนทนา การสัมภาษณ์และการสังเกตพฤติกรรมนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และอาจารย์ สอนภาษาไทย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1. มีรูปแบบการสนทนาทั้งหมด 3 รูปแบบ คือ กลวิธีการตัดทอน หรือหลีกเลี่ยง (Reduction or Avoidance Strategies) กลวิธีการทำให้สำเร็จหรือชดเชย (Achievement or Compensatory Strategies) กลวิธีร่วมมือ หรือ ปฏิสัมพันธ์ (Cooperative or Interaction Strategies) 2. ปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาคือ จำคำศัพท์ที่ต้องการสื่อสารไม่ได้ ไม่รู้จักคำศัพท์นั้นเพราะ เป็นคำศัพท์ใหม่ และปัญหาของอาจารย์ คือ สื่อความหมายกับนักศึกษาได้ไม่มาก เนื่องจากนักศึกษา ฟังภาษาไทยไม่ค่อยได้ ไม่มีพื้นฐานทางภาษาไทย ทำให้มีปัญหาในการสื่อสาร ปัญหาที่เกิดจาก อาจารย์สอนภาษาไทย คือ ไม่มีพื้นฐานทางภาษาไทย ทำให้สื่อสารไม่เข้าใจ อาจารย์บางท่านมี ความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนเพียงเล็กน้อย อาจารย์พูดเร็วเกินไป ทำให้นักศึกษาฟังไม่ทัน 3. พฤติกรรม ที่นักศึกษาแสดงออกมากที่สุดคือ นักศึกษาพูดเลียนแบบตามเสียงที่ได้ยินจากอาจารย์ นักศึกษาใช้ เครื่องมือช่วยในการสื่อสาร เมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ เช่น พจนานุกรม พจนานุกรมศัพท์อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ และนักศึกษาทำท่าทางเพื่อสื่อสารความหมายของสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับอาจารย์

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนสนทนา

อิมธิรา อ่อนคำ (2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องแบบเรียนสนทนาภาษาไทยธุรกิจสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยธุรกิจสำหรับผู้เรียนต่างประเทศ ประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 5 บท ได้แก่ การถามข้อมูลสินค้า การชำระเงิน การขนส่งสินค้า การสั่งสินค้า และดำเนินธุรกิจ หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำแบบเรียนไปทำการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจีนที่มีความรู้ภาษาไทยในระดับกลางจำนวน 23 คน ของคณะบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ ซึ่งเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นวิชาบังคับ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยธุรกิจสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 88.43/89.82 สามารถนำไปประกอบการเรียนการสอนได้

วัชรพล วิบูลยศรีน (2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยที่ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและไม่มีทักษะการสนทนาภาษาไทย ในระดับชั้น 4,5 และ 6 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนรัตถวิมมานาชาต กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1. เพื่อสร้างแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และ 2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. แบบบันทึกคะแนน และ 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 86.97/87.52 สามารถนำไปใช้ในการประกอบการเรียนการสอนได้

ไพลิน สุกใส (2554: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูชาวต่างประเทศที่ไม่มีพื้นฐานภาษาไทยและเริ่มสอนในปีการศึกษา 2553 โรงเรียนนานาชาติ กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. แบบทดสอบท้ายบทเรียน และ 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน มีจุดมุ่งหมาย 1. เพื่อสร้างแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ 2. เพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ผลการวิจัยพบว่าแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 82.92/86.58 สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบเรียนเรื่องแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟในประเทศไทยในการสื่อสารเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟในสถานการณ์ต่างๆ ในการสร้างแบบเรียนนี้ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียน
4. การดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียน
5. การใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทยที่โรงเรียนศูนย์ภาษาพร้อมใจ (Promjai Language School)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทยที่โรงเรียนศูนย์ภาษาพร้อมใจ (Promjai Language School) และเล่นกีฬากอล์ฟในประเทศไทย จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นโดยดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาแบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ แบบเรียนที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศโดยเฉพาะชาวญี่ปุ่น และแบบเรียนบทสนทนา

2.2 กำหนดวัตถุประสงค์ปลายทางการเรียนรู้จากแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ซึ่งวัตถุประสงค์ปลายทางนี้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องได้รับภายหลังจากการเรียนและเนื้อหาต้องเป็นเนื้อหาที่ถูกต้องตามหลักภาษา และสามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่างๆที่

เกี่ยวข้องกับการเล่นกอล์ฟในประเทศไทย โดยเน้นการฟังและการพูดเป็นหลัก แบบเรียนจึงประกอบด้วย บทสนทนา คำอธิบายเพิ่มเติม และแบบฝึกหัดท้ายบทเป็นเนื้อหาหลัก

2.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างแบบเรียน แบบทดสอบ และการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน

2.4 กำหนดเนื้อหาโดยการทำแบบสอบถามชาวญี่ปุ่นที่สนามกอล์ฟบางไทรคันทรี่คลับ จังหวัดนครศรีอยุธยา จำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์และประมวลเนื้อหาประเด็นที่เกี่ยวข้องในการกำหนดหัวข้อแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น

2.5 สร้างแบบเรียนเรื่องบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น จำนวน 5 บท ซึ่งจะเป็นแบบเรียนที่ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง โดยจะมีคำอธิบายเป็นภาษาญี่ปุ่น และบทเรียนจะเขียนด้วยภาษาไทย คำอ่านภาษาญี่ปุ่น และคำแปลภาษาญี่ปุ่น โดยจะมีแผ่นบันทึกข้อมูล (CD) ประกอบแบบเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลียนเสียงภาษาไทยที่ถูกต้องได้ และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ปลายทางในข้อ 2.2 บทเรียน ซึ่งประกอบด้วย

บทที่ 1 เรื่อง สนามฝึกกอล์ฟ (練習所)

บทที่ 2 เรื่อง จองสนามกอล์ฟ (ゴルフの予約)

บทที่ 3 เรื่อง การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ (ゴルフ場の受付で)

บทที่ 4 เรื่อง การคุยกับแคดดี้ (キャディーさんとの会話)

บทที่ 5 เรื่อง ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ (ゴルフ場のレストランで)

จากนั้นจึงนำแบบเรียนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาแบบเรียน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

2.6 สร้างแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน แล้วนำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

2.7 นำแบบเรียนเรื่องแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบเรียนและการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ แล้วนำผลการประเมินมาสังเคราะห์ และปรับปรุงแก้ไขแบบเรียน

2.8 นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มทดลอง จากนั้นนำมาแก้ไขและปรับปรุง

2.9 นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยประมวลผลจากแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2.10 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผล

3. การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน ดังนี้

3.1 ประเมินโดยการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำแบบเรียน แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ แบบทดสอบ และปรับปรุงแก้ไขและปรับปรุง

3.2 ประเมินโดยการทดลองกับกลุ่มทดลองและกลุ่มตัวอย่าง

หลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมข้อคิดเห็น และคำแนะนำเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่างๆ นำไปปรับปรุง แล้วนำไปทดลองกับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง 2 ครั้งและทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ครั้ง

หลังจากการทดลองหาคคุณภาพแบบเรียนกับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยปรับปรุงแบบเรียนและแบบทดสอบเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แล้วนำแบบเรียนที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่น จำนวน 5 คน เพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ตามเกณฑ์ 80/80

ผลประเมินคุณภาพแบบเรียน

ผลประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับ น้อยที่สุด

จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ผลการประเมินดังนี้

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น
ด้านเนื้อหา

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	2	1	-	-	-
2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	-	3	-	-	-
3 เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	2	1	-	-	-
4 คำอธิบายถูกต้อง	1	2	-	-	-
5 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	-	1	2	-	-
6 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	-	2	-	-

จากตาราง 2 แสดงว่าผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.06

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น
ด้านรูปเล่ม

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การออกแบบหน้าปกเหมาะสม สวยงาม	2	1	-	-	-
2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	2	1	-	-	-
3. เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	3	-	-	-	-
4. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสม ชัดเจน	1	2	-	-	-
5. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	1	2	-	-	-

จากตาราง 3 แสดงว่าผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ด้านรูปเล่มโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.60

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น	2	1	-	-	-
2. ช่วยเป็นสื่อในการสอนผู้เรียนชาวญี่ปุ่น	2	1	-	-	-
3. ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน	1	2	-	-	-

จากตาราง 4 แสดงว่าผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.56

ตาราง 5 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	2	-	-	-
2. แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	2	-	2	-	-
3. คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน	1	2	-	-	-

จากตาราง 5 แสดงว่าผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33

ตาราง 6 ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 4 ด้าน

หัวข้อการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1. ด้านเนื้อหา	4.06
2. ด้านรูปเล่ม	4.60
3. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ	4.56
4. ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.33
รวม	4.39

จากผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.39 สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียนให้อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก ดังนั้นจึงสามารถนำไปใช้เป็นสื่อสำหรับการเรียนได้

4. การดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เรียนชาวญี่ปุ่นทั้งหมดจำนวน 5 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 นำแบบเรียนไปให้นักเรียน และอธิบายเกี่ยวกับแบบเรียน และให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน จากนั้นก็กำหนดวันทดสอบทำแบบฝึกหัดท้ายบทในแต่ละบทเพื่อให้นักเรียนไปศึกษาบทเรียนมาล่วงหน้าทีละบท จำนวน 5 บทเรียน และจะทำการทดสอบในแต่ละบทจำนวน 5 ครั้ง ลักษณะแบบทดสอบเป็นแบบเติมคำในช่องว่างของประโยคให้ถูกต้องโดยมีคำตอบให้เลือก จำนวนบทละ 5 ข้อ ใช้เวลาทำครั้งละ 5 นาที และหลังจากการทดสอบทำแบบฝึกหัดท้ายบททั้งหมดแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ดังมีรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ตาราง 7 แสดงระยะเวลาดำเนินการทดลอง

วันที่	รายการ	เวลา
19 ก.พ. 2557	นำแบบเรียนไปให้นักเรียน อธิบายเกี่ยวกับแบบเรียน และให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน	40 นาที
26 ก.พ. 2557	ทดสอบ บทที่ 1 สนามฝึกกอล์ฟ (練習所)	5 นาที
5 มี.ค. 2557	ทดสอบ บทที่ 2 จองสนามกอล์ฟ (ゴルフの予約)	5 นาที
12 มี.ค. 2557	ทดสอบ บทที่ 3 การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ (ゴルフ場の受付で)	5 นาที
19 มี.ค. 2557	ทดสอบ บทที่ 4 การคุยกับแคดดี้ (キャディーさんとの会話)	5 นาที
26 มี.ค. 2557	ทดสอบ บทที่ 5 ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ (ゴルフ場のレストランで)	5 นาที
28 มี.ค. 2557	ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 5 บท	20 นาที

4.2 นำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของผู้เรียนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย

4.3 หาประสิทธิภาพของแบบเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยสัมฤทธิ์ผลทั้งก่อนเรียนหลังเรียน แล้วเปรียบกับคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบท้ายบทเรียน

5. การใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบบันทึกคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ใช้สูตร (ชูศรี พันธุ์ทอง. 2456: 49)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.2 สถิติหาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยธุรกิจ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ใช้สูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และคณะ. 2520: 495-496)

$$E1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

และ

$$E2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในแบบเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
	E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 5 บทคิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 5 บท
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
	A	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 5 บท

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ผลการสร้างแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น

ผลการศึกษาทำให้ได้แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ภาษาไทยของผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ด้วยแบบฝึกหัดทำขบและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเนื้อหาแบบเรียนซึ่งแบ่งออกเป็น 5 บท ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 เรื่อง สนามฝึกกอล์ฟ (練習所)

บทที่ 2 เรื่อง จองสนามกอล์ฟ (ゴルフの予約)

บทที่ 3 เรื่อง การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ (ゴルフ場の受付で)

บทที่ 4 เรื่อง การคุยกับแคดดี้ (キャディーさんとの会話)

บทที่ 5 เรื่อง ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ (ゴルフ場のレストランで)

2. ผลการศึกษาความสามารถในการศึกษาแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่น

กอล์ฟชาวญี่ปุ่น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หลังจากที่ได้สร้างแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น โดยผ่านกระบวนการตรวจสอบประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านรูปเล่ม ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ และด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จากนั้นก็ได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จึงได้นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบทำขบบทเรียนแต่ละบท

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 5 บท

E1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในแบบเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบทำขบบทเรียน

E2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 5 บทคิดเป็นร้อยละ

A แทน คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบทำขบบทเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 5 บท

3. ผลการศึกษาความสามารถในการศึกษาแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ตามแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพของ (E1)
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ครบทั้ง 5 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ(E2)
3. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
4. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพจากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของ(E1) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 8 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทย
สำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น

คนที่	บทที่ 1 คะแนนเต็ม 5	บทที่ 2 คะแนนเต็ม 5	บทที่ 3 คะแนนเต็ม 5	บทที่ 4 คะแนนเต็ม 5	บทที่ 5 คะแนนเต็ม 5
1	5	5	5	5	5
2	5	5	5	5	5
3	5	3	2	5	4
4	3	3	5	5	5
5	5	5	5	5	5
ΣX	23	21	22	25	24
\bar{X}	4.6	4.2	4.4	5	4.8
E1	92	84	88	100	96
ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 5 บท เท่ากับ 92					

จากตาราง 8 ผู้วิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น แต่ละบทคิดเป็นร้อยละ 84-100 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E1 = 80$) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

บทที่ 1 เรื่อง สนามฝึกกอล์ฟ (練習所)	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 92
บทที่ 2 เรื่อง จองสนามกอล์ฟ (ゴルフの予約)	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 84
บทที่ 3 เรื่อง การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ (ゴルフ場の受付で)	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 88
บทที่ 4 เรื่อง การคุยกับแคดดี้ (キャディーさんとの会話)	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 100
บทที่ 5 เรื่อง ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ (ゴルフ場のレストランで)	ประสิทธิภาพ ร้อยละ 96

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบทรวม 5 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E1=80$)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 บท เพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง (E2)

ตาราง 9 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ทั้ง 5 บท

คนที่	คะแนนผลประสิทธิภาพหลังเรียน
	คะแนนเต็ม
	20
1	20
2	20
3	18
4	19
5	20
Σx	97
\bar{x}	19.4
E2	97

จากตาราง 8 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ทั้ง 5 บท คิดเป็นร้อยละ 97 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้ ($E2 = 80$) แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสนทนาในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกอล์ฟ และเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนไทยได้

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 10 แสดงค่าประสิทธิภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นตามเกณฑ์ที่กำหนด ($E1/E2 = 80/80$)

บทที่	เรื่อง	E1	E2
1	สนามฝึกกอล์ฟ (練習所)	92	
2	จองสนามกอล์ฟ (ゴルフの予約)	84	
3	การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ (ゴルフ場の受付で)	88	
4	การคุยกับแคดดี้ (キャディーさんとの会話)	100	
5	ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ (ゴルフ場のレストランで)	96	
รวมเฉลี่ย 5 บท		92	97

จากตาราง 8 ผู้วิจัยพบว่าแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ทั้ง 5 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพค่าเฉลี่ยทั้ง 5 บทเรียนคือ $E1 = 92$ และประสิทธิภาพคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครบทั้ง 5 บท คือ $E2 = 97$ ประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่า แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น มีประสิทธิภาพ 92/97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนหรือแบบเรียนที่สามารถใช้ในการศึกษาด้วยตนเองได้

4. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพจากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน

ตาราง 11 แสดงผลคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน คะแนนเต็ม 20	คะแนนหลังเรียน คะแนนเต็ม 20
1	19	20
2	17	20
3	17	18
4	17	19
5	14	20
คะแนนรวม	84	97
คะแนนเฉลี่ย	16.8	19.4
คิดเป็นร้อยละ	84	97

ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ผู้เรียนทั้ง 5 คน มีคะแนน 19 17 17 17 และ 14 คะแนนตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดค่าคะแนนเฉลี่ย 16.8 คะแนนจาก 20 คะแนน หรือร้อยละ 84 อยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อให้นักเรียนไปศึกษาแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นแต่ละบทจำนวน 5 บทเรียน แล้วทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน ผู้เรียนทั้ง 5 คนมีคะแนนเพิ่มขึ้น กล่าวคือผู้เรียนคนที่ 1 ซึ่งได้คะแนนจาก 19 คะแนนเพิ่ม เป็น 20 คะแนน ผู้เรียนคนที่ 2 ได้คะแนน 17 คะแนนเพิ่มเป็น 20 คะแนน ผู้เรียนคนที่ 3 ได้คะแนน 17 คะแนนเพิ่มเป็น 18 คะแนน คะแนนผู้เรียนคนที่ 4 ได้คะแนน 17 คะแนนเพิ่มเป็น 19 คะแนน คะแนนผู้เรียนคนที่ 5 ได้คะแนน 14 คะแนนเพิ่มเป็น 20 คะแนน คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนผู้เรียนทั้ง 5 คนสามารถคิดค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น 19.4 คะแนนจาก 20 คะแนน หรือร้อยละ 97 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

จึงสรุปได้ว่า แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นสามารถนำไปใช้เป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพได้ เพราะนอกจากจะมีค่าประสิทธิภาพ 92/97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 และคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนจากร้อยละ 84 เป็นร้อยละ 97

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีการสร้างแบบเรียน และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

ได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเป็นแนวทางในการพัฒนาการใช้ภาษาไทยของผู้เรียน ตลอดจนสามารถใช้แนวทางสร้าง สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยอื่นๆสำหรับชาวต่างชาติต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟ ชาวญี่ปุ่น แบบประเมินวัดคุณภาพแบบเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน

4. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อแก้ไขปรับปรุง
5. นำแบบเรียนที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองหาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียน
6. เก็บรวบรวมข้อมูลการทดลอง
7. วิเคราะห์ข้อมูล
8. เสนอผลรายงานการวิจัย สรุปผล และอภิปรายผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น มีจำนวน 5 บท ได้แก่
 - บทที่ 1 สนามฝึกกอล์ฟ (練習所)
 - บทที่ 2 จองสนามกอล์ฟ (ゴルフの予約)
 - บทที่ 3 การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ (ゴルフ場の受付で)
 - บทที่ 4 การคุยกับแคดดี้ (キャディーさんとの会話)
 - บทที่ 5 ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ (ゴルフ場のレストランで)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนกอล์ฟชาวญี่ปุ่นจำนวน 5 บท โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสนทนาภาษาไทยที่เกี่ยวกับกอล์ฟในสถานการณ์ต่างๆ ได้แก่ ที่สนามฝึกกอล์ฟ การจองสนามกอล์ฟ การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ การคุยกับแคดดี้ และที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ มีประสิทธิภาพ 92/97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 โดยประสิทธิภาพตัวแรก (E1) ของบทเรียนทั้ง 5 บทอยู่ระหว่าง 84-100 ซึ่งมีประสิทธิภาพตัวแรก (E1) เฉลี่ยเป็น 92 และมีประสิทธิภาพตัวหลัง (E2) เป็น 97 แสดงว่าแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พร้อมทั้งเพิ่มพูนคำศัพท์ และเพื่อให้เกิดทักษะในการสื่อสารด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

จากการวิจัยการสร้างแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปราย ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ผลปรากฏว่า ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ (E1) เท่ากับ 92 และประสิทธิภาพของ (E2) เท่ากับ 97 สรุปว่า แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพ 92/97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนจากร้อยละ 84 เป็นร้อยละ 97 แสดงว่าแบบเรียนมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เป็นเพราะการออกแบบและสร้างแบบเรียนที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน และกลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี เป็นผลให้ดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างราบรื่น จึงเป็นผลสืบเนื่องที่ทำให้แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

2. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น สามารถได้แบบเรียนบทสนทนาที่มีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการใช้ภาษาไทยที่ดีขึ้น โดยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ทั้งนี้เป็นเพราะแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับบทสนทนา การสร้างแบบเรียนและหนังสือเกี่ยวกับกอล์ฟ และได้รับการประเมินประสิทธิภาพตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนแรก ได้รับการประเมินประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านแบบเรียนและภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาญี่ปุ่น และผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬา กอล์ฟ โดยผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบ ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ และด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และให้คำแนะนำด้านต่าง ๆ จากนั้น ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไข จากผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.39 สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ ประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียนให้อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก

ขั้นตอนที่สอง ได้นำไปทดลองกับกลุ่มย่อยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยการให้แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นให้นักเรียนไปศึกษาด้วยตนเอง จากนั้นจึงให้ทำแบบฝึกทำบทและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ด้านเนื้อหา ภาษา รูปแบบ และรวบรวมข้อบกพร่องนำไปปรับปรุงแก้ไขให้แบบเรียนถูกต้องและมีประสิทธิภาพสูงสุด แล้วจึงนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ผลปรากฏว่าแบบเรียนทุกบทผ่านเกณฑ์ ประสิทธิภาพมีผลสูงกว่าร้อยละ 80 แสดงว่าแบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าประสิทธิภาพร้อยละของแต่ละบทเรียนมีความแตกต่างกัน ค่าประสิทธิภาพร้อยละของบทเรียนแต่ละบทเมื่อเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การคุยกับแคดดี้ (キャディーさんとの会話) ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ (ゴルフ場のレストランで) สนามฝึกกอล์ฟ (練習所) การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ (ゴルフ場の受付で) และจองสนามกอล์ฟ (ゴルフの予約) โดยมีค่าประสิทธิภาพร้อยละเรียงจากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้ ร้อยละ 100 ร้อยละ 96 ร้อยละ 92 ร้อยละ 88 และ ร้อยละ 84

จากผลค่าประสิทธิภาพข้างต้น บทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพร้อยละสูงที่สุด 100 คือ บทเรียนที่ 4 การคุยกับแคดดี้ (キャディーさんとの会話) ถึงแม้ผู้เรียนจะได้คะแนนสูงถึงร้อยละ 100 แต่แบบเรียนก็มีความเหมาะสมตามระดับของผู้เรียนแล้วเพราะผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินประสิทธิภาพด้านเนื้อหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.06 ดังนั้น จึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบและได้คะแนนเต็มทุกคนในบทนี้ มีดังต่อไปนี้ ประการแรก บทนี้เป็นบทเรียนที่ผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นมีความสนใจที่สุดและตรงกับความต้องการของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนให้ความใส่ใจและทุ่มเทกับการเรียน ซึ่งตรงกับแบบสอบถามของ

ผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจก่อนการสร้างแบบเรียนบทสนทนา เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์ต่างๆ ของผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นที่ตอบว่า “การคุยกับแคดดี้” คือสถานการณ์ที่ผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นอยากรู้มากที่สุด ประการที่สอง คือ ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์และสำนวนที่ได้เรียนจากบทเรียนนี้ไปใช้ได้ สถานการณ์จริงได้ทันที และ ประการสุดท้าย คือ เนื้อหาของแบบเรียนบทสนทนาที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกระดับ

ลำดับต่อมา มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 96 คือบทเรียนที่ 5 ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ (ゴルフ場のレストランで) เป็นอีกบทเรียนหนึ่งที่ผู้เรียนทำได้คะแนนสูง เนื่องมาจากบทเรียนไม่เพียงแต่ใช้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟเท่านั้น การสนทนาในร้านอาหารยังเป็นเนื้อหาที่ต้องใช้เป็นประจำอยู่แล้วในชีวิตอยู่แล้ว จึงทำให้ผู้เรียนคุ้นชินและยังมีโอกาสได้ฝึกฝนบ่อยครั้งถึงแม้จะไม่ได้ออกไปเล่นกอล์ฟ จึงทำให้ได้ค่าประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับที่สอง

ลำดับที่สาม มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 92 คือบทเรียนที่ 1 สนามฝึกกอล์ฟ (練習所) เป็นบทเรียนที่ทำคะแนนได้สูงเป็นลำดับสามและคะแนนมากกว่าร้อยละ 90 ซึ่งก็ถือว่าค่าประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์สูงปานกลางจากบทเรียนทั้ง 5 บท ซึ่งเนื้อหาหลักในบทเรียนนี้จะประกอบด้วยเรื่อง ตัวเลข และคำลักษณนาม เรื่องตัวเลขเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นชินอยู่แล้วจึงสามารถทำได้ดี แต่เรื่องคำลักษณนามเป็นเรื่องที่มีหลักการที่ใช้ในการกำหนดคำลักษณนามของภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกันมาก ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องฝึกฝนเพื่อสามารถใช้คำลักษณนามในภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ลำดับรองสุดท้าย มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 88 คือบทเรียนที่ 3 การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ (ゴルフ場の受付で) เป็นบทเรียนที่ผู้เรียนได้ค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าบทเรียนอื่นๆ ซึ่งเป็นบทเรียนที่ผู้เรียนอาจมองข้ามและคิดว่าไม่จำเป็นจึงอาจทำให้ความสนใจในบทเรียนน้อยลง ประกอบกับเนื้อหาที่มีไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ไม่คุ้นชินจำนวนมาก ส่งผลให้ค่าประสิทธิภาพในบทเรียนนี้ไม่สูงเหมือนบทอื่น ๆ

สุดท้ายบทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพร้อยละน้อยที่สุดในจำนวน 5 บท คือบทเรียนที่ 2 จองสนามกอล์ฟ (ゴルフの予約) ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 84 % บทเรียนนี้นอกจากจะมีคำศัพท์จำนวนมากที่ผู้เรียนไม่คุ้นชินและไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้ในชีวิตประจำวันแล้ว ยังเป็นเรื่องที่ไม่ว่าชาวญี่ปุ่นหรือชาวต่างชาติต่างต้องใช้เวลาในการจดจำและการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

2. ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนรวมทั้ง 5 บท และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากแบบเรียนบทสนทนาฉบับนี้ เป็นแบบเรียนที่สร้างขึ้นตรงตามความต้องการของผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น ผู้เรียนไม่ว่าจะอยู่ในระดับต้นหรือระดับสูงก็สามารถที่ใช้แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นได้ โดยเฉพาะผู้เรียนที่เป็นผู้ที่ชื่นชอบการเล่นกอล์ฟอยู่แล้ว หรือผู้เรียนที่สนใจต้องการเล่นกอล์ฟในเมืองไทยก็สามารถใช้แบบเรียนเล่มนี้ให้เกิดประโยชน์ได้ สอดคล้องกับ ศักดิ์ศรี ปาณกุล และคณะ (2021:1-6) ที่กล่าวไว้ว่าหนังสือ

แบบเรียนมีบทบาทสำคัญในการจัดระเบียบของเนื้อหาวิชา และช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนและเป็นวัตถุประสงค์การสอนที่ใช้อย่างกว้างขวาง

แบบเรียนจึงเป็นสื่อการสอนที่เข้าถึงได้ง่าย และประกอบด้วยแบบเรียนบทสนทนาฉบับนี้ จะมีเนื้อหาที่ครบถ้วนและผู้เล่นเกมสามารถนำไปใช้ได้จริงแล้ว ยังประกอบด้วยรูปภาพประกอบบทเรียน แบบฝึกหัด คำศัพท์ และแผ่นบันทึกข้อมูล (CD) ประกอบแบบเรียน ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองอย่างเพลิดเพลิน ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ ฮาร์ล อาร์ เดงลาส (1956: 162) ที่กล่าวว่าแบบเรียนเป็นแหล่งความรู้ต่างๆ ที่จะให้ครูและนักเรียนได้ศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง แบบเรียนจึงมีส่วนสร้างสรรค์สิ่งดีงาม

นอกจากนี้แบบเรียนยังมีอุปกรณ์ต่างๆ รูปภาพ กิจกรรมเสนอแนะ แบบฝึกหัด ฯลฯ สิ่งต่างๆ ที่บรรจุไว้ในแบบเรียนนี้ นับว่าเป็นเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์มาก แต่ถึงกระนั้นผู้เรียนก็มีข้อเสนอแนะว่าควรปรับขนาดของหนังสือให้มีขนาดเล็กลงกว่านี้ เพื่อความสะดวกในการพกพาไปที่สนามกอล์ฟหรือตามสถานที่ต่างๆ ผู้วิจัยจึงได้ปรับขนาดแบบเรียนจากขนาด A4 เป็นขนาด A5 ผู้เรียนจึงสามารถเรียนด้วยตนเองตามความต้องการ เรียนได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ ใช้สำหรับเรียนรู้คำศัพท์หรือบทสนทนาเกี่ยวกับกอล์ฟโดยเฉพาะ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ หทัย ดันหยง (2528: 33-34) ที่ว่าหนังสือก็คล้ายกับห้องสมุดเคลื่อนที่ที่สามารถค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ ได้ตามต้องการและหนังสือทุกเล่มให้ทั้งสาระและความบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน และผู้เรียนยังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่านอกจากตัวอักษรภาษาไทย และคำอ่านภาษาไทยที่เป็นภาษาญี่ปุ่นแล้ว ควรมีคำอ่านภาษาไทยที่เป็นตัวสัทอักษร ถึงแม้ว่าผู้เรียนบางคนจะเคยเรียนการอ่านเขียนภาษาไทยมาแล้วก็ตาม แต่ต้องใช้เวลาในการอ่านตัวอักษรภาษาไทย และการอ่านจากคำอ่านภาษาไทยที่เป็นภาษาญี่ปุ่น (อักษรคาตากาคะ) ก็ไม่สามารถออกเสียงที่ถูกต้องได้ และผู้เรียนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับการใช้สัทอักษรและสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ผู้วิจัยจึงแนะนำให้ผู้เรียนฟังแผ่นบันทึกข้อมูล (CD) ซึ่งจะทำให้ออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง

และเนื่องจากแบบเรียนฉบับนี้เป็นแบบเรียนบทสนทนาที่เน้นการสื่อสารระหว่างผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นกับชาวไทย ชิตาภา สุขพลา (2548: 248) กล่าวว่า การสนทนา คือ การสื่อสารระหว่างบุคคล ที่ใช้การพูดจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันของบุคคลสองคนขึ้นไป เพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อกันในเรื่องต่างๆ มักใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์หรือผูกมิตรไมตรีต่อกัน ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของแบบเรียนฉบับนี้ที่เน้นการฟังและการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ที่จะทำให้ผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการกับชาวไทยได้ ทำให้ผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นไม่ต้องกังวลเรื่องการสื่อสารภาษาไทย และสามารถสนุกเพลิดเพลินในการเล่นกอล์ฟในเมืองไทยได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ ลักษณะ สะเตเวทิน (2536: 160) ที่กล่าวว่า การสนทนาช่วยสร้างความสนิมสนมคุ้นเคย และความเป็นกันเองให้เกิดขึ้น ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ทัศนคติ และสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน และผ่อนคลายความตึงเครียด ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรสร้างแบบเรียนสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาติอื่นที่ไม่ใช่ชาวญี่ปุ่น เพราะนอกจากชาวญี่ปุ่นแล้ว ยังมีผู้เล่นกอล์ฟอีกหลายชาติที่ชื่นชอบการเล่นกอล์ฟที่เมืองไทย เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเกาหลี ภาษาจีน เป็นต้น
2. ควรสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทย โดยอาจพัฒนาเป็นสื่อมัลติมีเดีย หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ต่อไป เช่น การดำน้ำ มวยไทย การเรียนทำอาหาร การเรียนงานฝีมือ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ชูชีพ. (2543). *กรณีศึกษาคุณลักษณะของผู้ดำเนินการสนทนาในการวิจัยแบบสนทนากลุ่ม*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจียมศักดิ์ พาณิชชัยกุล. (2548). *กอล์ฟ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยการณั ทะสุวรรณ. (2540). *เอกสารประกอบการสอนวิชา พล 484 : กอล์ฟ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และคณะ. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชิตาภา สุขพล่า. (2548). *การสื่อสารระหว่างบุคคล Interpersonal Communication*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชูศรี พันธุ์ทอง. (2546). *สถิติเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธาดาศักดิ์ วชิรปริชาพงษ์. (2515). *การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแง่รูปแบบและวิธีการเสนอเนื้อหา*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทา ชุนภักดี. (2529). *การพูด*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บรรลือ พฤษะวัน. (2524). *วรรณกรรมเด็ก*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประทีป จรัสรุ่งรวิวรร. (2514). *การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแง่รูปแบบและวิธีการเสนอเนื้อหา*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงศ์ จูตะกานนท์. (2546). *ความพึงพอใจของผู้เล่นกอล์ฟที่มีต่อสนามในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรประภา จัตตุวัฒนา. (2553). *การสร้างแบบเรียนเรื่อง สระภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรพิมล ฮาตระวัง. (2537). *ผลของการฝึกการใช้เทคนิคการถ่ายและขยายข้อความต่อทักษะการสนทนาโต้ตอบของนักศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า. ถ่ายเอกสาร.

- ไพลิน สุกใส. (2554). *แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรีณี วรวัลย์. (2549). *ลักษณะของสนามกอล์ฟที่นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นเลือกใช้ในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2542. พิมพ์ครั้งที่ 1*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- รัตนพร แสนใหญ่. (2553). *รูปแบบการสนทนาเพื่อการสื่อสารระหว่างอาจารย์สอนภาษาไทยกับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของศูนย์การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. ถ่ายเอกสาร.
- ลักษณา สตะเวทิน. (2536). *หลักการพูด*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2553). *การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ สุกุลทอง. (2552). *การสร้างแบบเรียนเรื่องพญานาคสำหรับชาวต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณนิภา เกตุสมใจ. (2545). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคในการเข้ามาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร อวาระกุล. (2524). *เพื่อการพูด การฟัง และการประชุมที่ดี*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนพานิช.
- วิชิต คณิงสุขเกษม. (2542). *กีฬากอล์ฟ*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ 1999.
- ศักดิ์ศรี ปาณกุล; ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์; และ นพคุณ คุณาชีวะ. (2521). *การวิเคราะห์หนังสือเรียน Textbook Analysis*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศศิธร มัตชีโมโตะ. (2554). *แบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรมเรื่อง “ดอกไม้ไทย” สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภพร นราสุวรรณ. (2547). *ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเตี้ยต้นคำภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ญี่ปุ่นศึกษา). กรุงเทพฯ: ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมนึก ภัทท์ยธินี. (2546). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

- สมปราชญ์ อัมมะพันธ์. (2529). *หลักการพูด. ปัตตานี: โครงการผลิตตำรา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิโรฒ วิทยาเขตปัตตานี.*
- สัตยาพร ต้นเต็มทรัพย์. (2533). *ตำรากอล์ฟ. กรุงเทพฯ: สัตยาพร.*
- สุนีย์ อัดศาสตร์. (2526). *ความเป็นมาของแบบเรียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครุชนบุรี.*
- สุชาติ เขมาภิรมย์. (2553). *คู่มือการหัดเล่นกอล์ฟ มาหัดเล่นกอล์ฟกันเถอะ. กรุงเทพฯ: ส.เหล็กแก้ว.*
- สุวรรณณี เตชะวิรัชชน. (2541). *พฤติกรรมกรรมการสื่อสารกับความพึงพอใจในการทำงานและการปรับตัวในการทำงานของคนญี่ปุ่นที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (นิเทศศาสตรพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. (ม.ป.ป.). *คนไทยและ 10 สัญชาติที่เดินทางเข้า-ออก ราชอาณาจักรสูงสุด เดือนมกราคม – สิงหาคม 2555. สืบค้นเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2555, จาก <http://immigration.go.th/nov2004/base.php?page=stat>*
- หทัย ต้นหยง. (2528). *การเขียนหนังสือแบบเรียน เอกสารคำสอน นศ. 425. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- หอการค้าญี่ปุ่น. (ม.ป.ป.). *สถิติของสมาชิกในปี 2546-2555. สืบค้นเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2555, จาก <http://www.jcc.or.th/modules/doc1/content0007.html>*
- อดิสรณ์ ประทุมถิ่น. (2554). *การสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติที่สถาบัน NUS Extension มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.*
- อัมพร แก้วสุวรรณ. (2527). *วิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย. นครปฐม: หมวดวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- อิมธิรา อ่อนคำ. (2553). *แบบเรียนสนทนาภาษาไทยธุรกิจสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- Bangkok Madam. (n.d.) *マダムのお住まいエリア. สืบค้นเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2555, จาก <http://www.bangkokmadam.net/blogs/madam/>*
- Cronbach, Lee J.; other. (1995). *Textbook Materials in Modern Education. Urbana: University of illinois Press.*

ภาคผนวก ก
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/3030

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๑ กรกฎาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ ดร.ประโชค ชัยสุวรรณ

เนื่องด้วย นางสาวเกศสุดา กลับวุ่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนบท
สนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพารณีย์ บุญประเสริฐ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียน
และแบบทดสอบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเกศสุดา กลับวุ่น
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน บัณฑิตวิทยาลัย
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 082-966-0007

ที่ ศธ 0519.12/ร.๖๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๑ กรกฎาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภสินธุ์ แผลงศร

เนื่องด้วย นางสาวเกศสุดา กลั้ววุ่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ภาภรณ์ บุญประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียน และแบบทดสอบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเกศสุดา กลั้ววุ่น และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน บัณฑิตวิทยาลัย
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 082-966-0007

ที่ ศธ 0519.12/๖๖๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๙ กรกฎาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง

เนื่องด้วย นางสาวเกศสุดา ถลับวุ่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ภรณ์ บุญประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียน และแบบทดสอบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเกศสุดา ถลับวุ่น และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ อัครชัย เอกปัญญาสกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน บัณฑิตวิทยาลัย
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 082-966-0007

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/๖ ๘๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔ กุมภาพันธ์ 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน Principal Promjai Lahguase school

เนื่องด้วย นางสาวเกศสุดา กลั้ววุ่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนสนทนา
ภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ภรณ์ บุญประเสริฐ เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อใช้แบบเรียน
บทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น กับผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทยโรงเรียนศูนย์
ภาษาพร้อมใจ (Promjai Lahguase school) จำนวน 5 คน ในระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2557

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวเกศสุดา กลั้ววุ่น ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 082-966-0007

ภาคผนวก ค

คำชี้แจงในการใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบประเมินคุณภาพของแบบเรียนและแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(ตัวอย่างการทดสอบก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง)

คำชี้แจงในการใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น
ชุดนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ
 - 1.1 แบบทดสอบให้เลือกคำตอบให้ตรงตามภาพ จำนวน 2 ข้อ
 - 1.2 แบบทดสอบให้เลือกคำตอบให้ถูกต้อง จำนวน 5 ข้อ
 - 1.3 แบบทดสอบให้เติมบทสนทนาให้ถูกต้อง จำนวน 5 ข้อ
 - 1.4 แบบทดสอบให้จับคู่คำที่มีความหมายตรงกัน จำนวน 8 ข้อ

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นนี้ สร้างขึ้นสำหรับการทดสอบผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่ได้ศึกษาแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจทั้งก่อนและหลังการเรียนรู้

3. ขั้นตอนการใช้แบบทดสอบ
 - 3.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนที่จะศึกษาแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น
 - 3.2 ให้ผู้เรียนศึกษาบทเรียนตามลำดับดังนี้คือ
 - (1) ฟังซีดี (CD) บทสนทนา ก่อน 1 ครั้ง เพื่อทดสอบความเข้าใจของตนเองในเบื้องต้น
 - (2) ศึกษาคำศัพท์ทั้งหมด
 - (3) ศึกษาคำอธิบายเพิ่มเติม
 - (4) ศึกษาบทสนทนาและฟังซีดีอีกครั้งเพื่อความเข้าใจในความหมายและการออกเสียงที่ถูกต้องแม่นยำ
 - (5) ทำแบบฝึกหัดทำบทและตรวจสอบคำตอบในเฉลยแบบฝึกหัดทำบท
 - 3.3 หลังจากผู้เรียนได้ศึกษาแบบเรียนและทำแบบฝึกหัดทำบทของแต่ละบททั้งหมดแล้ว ก็ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบนี้อีกครั้ง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 プレテスト&ポストテスト

จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

合計 20 問

คะแนนรวม 20คะแนน

20 点満点

1. คำสั่ง : จงเลือกคำตอบให้ตรงตามภาพ (2 ข้อ 2คะแนน)

問題 : タイ語でクラブの名前を選んで下さい。(2 問各 1 点)

1.

- a. (หัว)ไม้
(フア) マーイ
- b. ที
ティー
- c. (ไม้)พัต
มาร์イพัต
- d. (หัว)เหล็ก
(フア) レック

2.

2. จงจับคู่คำที่มีความหมายตรงกัน (8 ข้อ 8 คะแนน)

問題：同じ意味のことばを選んで下さい。(8問各1点)

_____1. 71	a. คน
コン
_____2. ゴルフボール	b. ก้อน
ゴーン
_____3. 予約する	c. ขอบ
チョーブ
_____4. みなさん	d. ไม้กอล์ฟ
มาร์ไอโก้ป
_____5. 少し	e. ที่
ตี้
_____6. 好き	f. เจ็ตสปีเอ็ด
เจ็ตตชิปปเอ็ต
_____7. 先に	g. ทุกคน
ทอ укคอง
_____8. 人前	h. จอง
จ็องง
	i. นิดหน่อย
นิตทโนย
	j. ลูกกอล์ฟ
ลูคกอล์ฟ

3. จงเติมบทสนทนาให้ถูกต้อง (5 ข้อ 5คะแนน)

問題：下の会話を完成して下さい。(5問各1点)

3.1 A : _____

B : 210 บาทครับ

ソングローイ イーシップ バート クラブ。

a. จะรับอะไรดีคะ

チャ ラップ アライ ディー

3.2 A : _____

B : หลุม 15 ค่ะ

ルム シップハー カ。

b. อยู่ทางไหนคะ

ยู่ ターนง นोन คา。

3.3 A : _____

B : ต้มยำกุ้ง

ต้มยำกุ้ง

c. ขอเครื่องดื่มก่อนนะครับ

ยู่ クルアンドウーム ゴน น คลา

3.4 A : ลูกอยู่ที่ไหนครับ

ลูค ยู่ เทียนไ คลาป。

B : _____

d. นี่หลุมอะไรครับ

นี ลุม อไล คลาป。

3.5 A : แล้วอาหารล่ะครับ

เลอ อ-ฮัน รา คา。

B : _____

e. ตอนนี่กี่โมงคะ

ตอนนี เกีมองง คา。

f. ขอลูกกอล์ฟ 3 ภาดครับ

ยู่ ลูคโกป สาม ตาร์ท คลาป。

4. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (5 ข้อ 5 คะแนน)

問題 : 適当な答えを選んでください。 (5問各1点)

1. ขอลูก (กอล์ฟ) 2 _____ ครับ
 コー ルーク (ゴーフ) 2 _____ クラブ。
- a. ไบ b. ถาด c. ลูก d. อัน
 バイ タート ルーク アン
2. จะจองสนามกอล์ฟ _____ คะ
 チヤ チョーング サナー ム ゴーフ _____ カ。
- a. ทุกคน b. หลุม c. ชื่อ d. เมื่อไหร่
 トウツクコン ルム チュー ムアライ
3. กอล์ฟยาก _____ สนุกมากครับ
 ゴーフ ヤーク _____ サヌック マーク クラブ。
- a. แต่ b. แล้วก็ c. ไว้ d. ได้
 テー レーオゴー ワイ ダーイ
4. _____ ตรงนี้ก็หลาครับ
 _____ トロングニー กีโร่ クラブ。
- a. จาก b. ที่ c. แต่ d. ไป
 チャーク テียร์ เท่ ไพ
5. ดิฉันมากจากญี่ปุ่น คุณ _____ คะ
 ディシャン มาร์ ชาร์ก อี๋ป็น คุน _____ カ。
- a. อะไร b. เมื่อไหร่ c. สะ d. แล้ว
 アライ ムライ ラ เลื่อ

名前 Yoshimi Ikeya

1

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 プレテスト & ポストテスト

จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

合計 20 問

คะแนนรวม 20 คะแนน

20 点満点

19
 /
 20

1. คำสั่ง : จงเลือกคำตอบให้ตรงตามภาพ (2 ข้อ 2 คะแนน)
 問題 : タイ語でクラブの名前を選んで下さい。(2問各1点)

1.1

a

- a. (หัว)ไม้
 (フェア) マーイ
 b. ที
 ティー
 c. (ไม้)พัต
 มาร์イพัต
 d. (หัว)เหล็ก
 (フェア) レック

1

1.2

d

1

名前 Yoshimi Ikeya

2

2. จงจับคู่คำที่มีความหมายตรงกัน (8 ข้อ 8 คะแนน)
 問題：同じ意味のことばを選んで下さい。(8問各1点)

1 f 1. 71

1 j 2. ゴルフボール

1 h 3. 予約する

1 g 4. みなさん

1 i 5. 少し

1 c 6. 好き

1 b 7. 先に

1 e 8. 人前

a. คน
คอน

b. ก่อน
ก่อน

c. ชอบ
ชอบ

d. ไม้กอล์ฟ
ไม้กอล์ฟ

e. ที่
ที่

f. เจ็ดสิบเอ็ด
เจ็ดสิบเอ็ด

g. ทุกคน
ทุกคน

h. จอง
จอง

i. นิดหน่อย
นิดหน่อย

j. ลูกกอล์ฟ
ลูกกอล์ฟ

名前 Yoshimi Ikeya

3

3. จงเติมบทสนทนาให้ถูกต้อง (5 ข้อ 5 คะแนน)
 問題: 下の会話を完成して下さい。(5問各1点)

1 3.1 A: f
 B: 210 บาทครับ
 โซนิงโร่-ชิปป บาร์ต คลาป。

a. จะรับอะไรดีคะ
 ชา ลัพป์ อาไร ดี- คา。

1 3.2 A: d
 B: หลุม 15 ค่ะ
 ลุม ชิปป-ฮา- คา。

b. อยู่ทางไหนคะ
 ยู- ตาร์นง โน-น คา。

0 3.3 A: c
 B: ต้มยำกุ้ง
 ตม ยัม กุงง。

c. ขอเครื่องดื่มก่อนนะคะ
 โค- ครุลอันดอ-ม โจน-นา คลาป。

1 3.4 A: ลุกอยู่ที่ไหนครับ
 ลู-ค ยู- เทีย-ไน คลาป。
 B: b

d. นี่หลุมอะไรครับ
 นี- ลุม อาไร คลาป。

0 3.5 A: แล้วอาหารล่ะครับ
 เล-อ อาร์-ฮัน-ลา คา。
 B: e

e. ตอนนี่ก็ไม่งคะ
 โต-น-นี- กี-ม-อง-ก คา。

f. ขอลูกกอล์ฟ 3 ลูกครับ
 โค- ลู-ค-กอ-บ-ป ซาร์-ม- ตาร์-ท คลาป。

名前 Yoshimi Ikeya

4

4. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (5 ข้อ 5 คะแนน)
 問題：適当な答えを選んでください。(5問各1点)

4.1 ขอลูก (กอล์ฟ) 2 _____ ครับ
 コー ルーク (ゴープ) 2 _____ クラブ。

a. ไบ b. ถาด c. ลูก d. อัน
 バイ タート ルーク アン

4.2 จะจองสนามกอล์ฟ _____ ค่ะ
 チヤ チョーング サナーム โกープ _____ カ。

a. ทุกคน b. หลุม c. ชื่อ d. เมื่อไหร่
 トウツクコン ルム チュー ムアライ

4.3 กอล์ฟยาก _____ สนุกมากครับ
 โกープ ヤーク _____ サヌック มาร์ク クラブ。

a. แต่ b. แล้วก็ c. ไว้ d. ได้
 テー レーオゴー ワイ дай

4.4 _____ ตรงนี้ก็หลายครับ
 _____ トロングニー ギーラー クラブ。

a. จาก b. ที่ c. แต่ d. ไป
 チャーク テียร์ เท่ バイ

4.5 ดิฉันมากจากญี่ปุ่น คุณ _____ ค่ะ
 ディシャン マー チャーク ี๋-ป็น คุน _____ คา。

a. อะไร b. เมื่อไหร่ c. ละ d. แล้ว
 อ라이 มุไร ลา เรโอ

名前 Yoshimi Ikeya

1

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 プレテスト&ポストテスト

จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

合計 20 問

คะแนนรวม 20 คะแนน

20 点満点

20
 20

1. คำสั่ง : จงเลือกคำตอบให้ตรงตามภาพ (2 ข้อ 2 คะแนน)
 問題 : タイ語でクラブの名前を選んで下さい。(2 問各 1 点)

1.1

a

- a. (หัว)ไม้
 (フェア) マーイ
 b. ที
 ティー
 c. (ไม้)พัต
 มาร์イพัต
 d. (หัว) เหล็ก
 (フェア) レック

1

1.2

d

1

名前 Yoshimi Ikeya

2

2. จงจับคู่คำที่มีความหมายตรงกัน (8 ข้อ 8 คะแนน)
 問題：同じ意味のことばを選んで下さい。(8問各1点)

↑ <u>f</u> 1. 71	a. คน
コン
↑ <u>j</u> 2. ゴルフボール	b. ก่อน
ゴーン
↑ <u>h</u> 3. 予約する	c. ชอบ
チョーブ
↑ <u>g</u> 4. みなさん	d. ไมกอล์ฟ
มาร์ไอโก้บ
↑ <u>i</u> 5. 少し	e. ที่
ตี้
↑ <u>c</u> 6. 好き	f. เจ็ดสิบเอ็ด
เจ็ตชิปปเอ็ต
↑ <u>b</u> 7. 先に	g. ทุกคน
ทอ๊กคอน
↑ <u>e</u> 8. 人前	h. จอง
จ็องง
	i. นิดหน่อย
นิตทโนอิ
	j. ลูกกอล์ฟ
ลู๊กโก้บ

名前 Yoshimi Ikeya

3

3. จงเติมบทสนทนาให้ถูกต้อง (5 ข้อ 5 คะแนน)

問題：下の会話を完成して下さい。(5問各1点)

1 3.1 A: f
B: 210 บาทครับ
ซองร็อกเก็ต บาร์ท คลับ。

a. จะรับอะไรดีคะ
ชา แล้วยา ไดร์ คา。

1 3.2 A: d
B: หลุม 15 ค่ะ
รัม ชิพแฮร์ คา。

b. อยู่ทางไหนคะ
ยู-ทาวน์ นอร์น คา。

1 3.3 A: a
B: ต้มยำกุ้ง
ต้มยำกุ้ง。

c. ขอเครื่องดื่มก่อนนะคะ
ค็อกเทลและเครื่องดื่ม โจนส์ นา คลับ。

1 3.4 A: ลูกอยู่ที่ไหนครับ
ลู่วิ่ง ยู-ทาวน์ ไน คลับ。
B: b

1 3.5 A: แล้วอาหารล่ะครับ
เรอ อาร์ทัน รา คา。
B: C

d. นี่หลุมอะไรครับ
นี-รัม แล้วยา คลับ。

e. ตอนนี่กี่โมงคะ
ทวิน-นอร์น-นอร์น คา。

f. ขอลูกกอล์ฟ 3 ถาดครับ
ค็อกเทลและเครื่องดื่ม สาม-ทาร์ท คลับ。

名前 Yoshimi Ikeya

4

4. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (5 ข้อ 5 คะแนน)
 問題：適切な答えを選んでください。(5問各1点)

4.1 ขอลูก (กอล์ฟ) 2 _____ ครับ
 コー ルーク (ゴープ) 2 b クラブ。

a. ไบ b. ถาด c. ลูก d. อัน
 バイ タート ルーク アン

1

4.2 จะจองสนามกอล์ฟ _____ คะ
 チャ チョーング サナム ゴープ d カ。

a. ทุกคน b. หลุม c. ชื่อ d. เมื่อไหร่
 トウツクコン ルム チュー ムアライ

1

4.3 กอล์ฟยาก _____ สนุกมากครับ
 ゴープ ヤーク a サヌック มาร์ク クラブ。

a. แต่ b. แล้วก็ c. ไร d. ได้
 テー レーオゴー ワイ ダーイ

1

4.4 _____ ตรงนี้ที่หลาครับ
a トロングニー ギーラー クラブ。

a. จาก b. ที่ c. แต่ d. ไป
 チャーク ティー テー ไพ

1

4.5 ดิฉันมากจากญี่ปุ่น คุณ _____ คะ
 ディシャン マー チャーク イーブン クน C カ。

a. อะไร b. เมื่อไหร่ c. ละ d. แล้ว
 アライ ムライ ラ レーオ

1

名前 MATSUDA NAOKO

1

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 プレテスト&ポストテスト

จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

合計20問

คะแนนรวม 20คะแนน

20点満点

14
 /
 20

1. คำสั่ง : จงเลือกคำตอบให้ตรงตามภาพ (2 ข้อ 2คะแนน)

問題 : タイ語でクラブの名前を選んで下さい。(2問各1点)

1.1

- a. (หัว)ไม้
 (フア) マーイ
 b. ที่
 ティー
 c. (ไม้)พัต
 มาร์イพัต
 d. (หัว) เหล็ก
 (フア) レック

1

a

1.2

0

c

名前 MATSUDA NAOKO

2

2. จงจับคู่คำที่มีความหมายตรงกัน (8 ข้อ 8 คะแนน)

問題：同じ意味のことばを選んで下さい。(8問各1点)

1	<u>f</u> 1. 71	d. คน
คอน
1	<u>j</u> 2. ゴルフボール	b. ก่อน
ก่อน
1	<u>h</u> 3. 予約する	c. ขอบ
ช็อบ
1	<u>g</u> 4. みなさん	d. ไม้กอล์ฟ
มาร์ไอโก้
1	<u>i</u> 5. 少し	e. ที่
ตี้
1	<u>c</u> 6. 好き	f. เจ็ดสิบเอ็ด
เซตตีปเอต
1	<u>b</u> 7. 先に	g. ทุกคน
ทอตกอน
0	<u>a</u> 8. 人前	h. จอง
จ็อง
		i. นิดหน่อย
นิตนอย
		j. ลูกกอล์ฟ
ลุกกอฝ

名前 NAOKO MATSUDA

3

3. จงเติมบทสนทนาให้ถูกต้อง (5 ข้อ 5 คะแนน)
 問題：下の会話を完成して下さい。(5問各1点)

1 3.1 A: f
 B: 210 บาทครับ
 โซนงรอยชิปป บาร์ต คลาป.

a. จะรับอะไรดีคะ
 ชา ลัพป์ อาไร ดี- คา.

1 3.2 A: d
 B: หลุม 15 คะ
 ลุม ชิปปฮา- คา.

b. อยู่ทางไหนคะ
 ยู- ตาร์นง โน-น คา.

1 3.3 A: a
 B: ต้มยำกุ้ง
 ตม ยัมกุงง.

c. ขอเครื่องดื่มก่อนนะครับ
 โค- คุลอันดอุม-ม โจน-นา คลาป.

1 3.4 A: ลูกอยู่ที่ไหนครับ
 ลู-ค ยู- เทีย-ไน คลาป.
 B: b

d. นี่หลุมอะไรครับ
 นี- ลุม อาไร คลาป.

1 3.5 A: แล้วอาหารล่ะครับ
 เล-อ อา-ฮาร์-น รา คา.
 B: c

e. ตอนนี่ก็ไม่งคะ
 โต-นนี่- กี-ม-อง-ง คา.

f. ขอลูกกอล์ฟ 3 ภาตครับ
 โค- ลู-คโก-ป ซาร์-ม ตาร์-ต คลาป.

名前 MATSUDA NAOKO

4

4. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (5 ข้อ 5 คะแนน)

問題：適当な答えを選んでください。(5問各1点)

4.1 ขอลูก (กอล์ฟ) 2 _____ ครับ
คอร์ ลูค (กอล์ฟ) 2 C クラブ。

- a. ไบ b. ถาด c. ลูก d. อัน
ไบ ทาร์ท ลูค อัน

○

4.2 จะจองสนามกอล์ฟ _____ คะ
ชา ชอว์นง ซานาม กอล์ฟ b คา。
a. ทุกคน b. หลุม c. ชื่อ d. เมื่อไหร่
ทอซซคอน รุม ชูเอ มอาราย

○

4.3 กอล์ฟยาก _____ สนุกมากครับ
กอล์ฟ ยาก d ซนัค มาร์ค คลับ。
a. แต่ b. แล้วก็ c. ไว้ d. ได้
เตเอ เลโอโกะ ไว ดาเอ

○

4.4 _____ ตรงนี้ที่หลาครับ
d โทรองนิเอะ กีเอะราะ คลับ。
a. จาก b. ที่ c. แต่ d. ไป
ชาเอะค เทเอะ เตเอ ไพ

○

4.5 ดิฉันมากจากญี่ปุ่น คุณ _____ คะ
ดิชัน มาร์ ชาเอะค ไอเอะปน คุน C คา。 1
a. อะไร b. เมื่อไหร่ c. สะ d. แล้ว
อาราย มอาราย รา เลโอ

名前 NAOKO MATSUDA

1

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 プレテスト&ポストテスト

จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

合計 20 問

คะแนนรวม 20 คะแนน

20 点満点

20
/
20

1. คำสั่ง : จงเลือกคำตอบให้ตรงตามภาพ (2 ข้อ 2 คะแนน)
 問題 : タイ語でクラブの名前を選んで下さい。(2 問各 1 点)

1.1

a

- a. (หัว)ไม้
 (フア) マーイ
 b. ที
 ティー
 c. (ไม้)พัต
 มาร์イพัต
 d. (หัว) เหล็ก
 (フア) レック

1

1.2

d

1

名前 NAOKO MATSUDA

2

2. จงจับคู่คำที่มีความหมายตรงกัน (8 ข้อ 8 คะแนน)
 問題：同じ意味のことばを選んで下さい。(8問各1点)

1 f 1. 71

a. คน
 コン

1 j 2. ゴルフボール

b. ก้อน
 ゴーン

1 h 3. 予約する

c. ซอบ
 ชョーブ

1 g 4. みなさん

d. ไม้กอล์ฟ
 มายีโก้ป

1 i 5. 少し

e. ที
 เทียร์

1 c 6. 好き

✓ f. เจ็ตสิบเอ็ด
 เจ็ตชิปปเอ็ต

1 b 7. 先に

g. ทุกคน
 ทัคคอง

1 e 8. 人前

h. จอง
 เจอองง

i. นิดหน่อย
 นิตนอย

j. ลูกกอล์ฟ
 ลูคโก้ป

名前 NACKO MATSUDA

3

3. จงเติมบทสนทนาให้ถูกต้อง (5 ข้อ 5 คะแนน)

問題：下の会話を完成して下さい。(5問各1点)

1 3.1 A: f
B: 210 บาทครับ
ซองร็อกเก็ตชิพ บาร์ต คลับ。

a. จะรับอะไรดีคะ
ชา แล้วยุโรป อไล ดี-ค。

1 3.2 A: d
B: หลุม 15 ค่ะ
รัม ชิพแฮร์ คา。

b. อยู่ทางไหนคะ
ยู-ทาวน์ง โน่น คา。

1 3.3 A: a
B: ต้มยำกุ้ง
ต้มยำกุ้งง。

c. ขอเครื่องดื่มก่อนนะคะ
คอ-คูลแอนด์วูม โกน-นา คลับ。

1 3.4 A: ลูกอยู่ที่ไหนครับ
ลูค ยู-ทีนไน คลับ。
B: b

d. นี่หลุมอะไรครับ
นี-รัม อไล คลับ。

1 3.5 A: แล้วอาหารล่ะครับ
เลอ-อา-แฮร์น-ลา คา。
B: c

e. ตอนนี่กี่โมงคะ
ทอน-นี-จี-มอ-งง คา。

f. ขอลูกกอล์ฟ 3 ลูกครับ
คอ-ลูค-กอ-ฟ-สาม-ทาร์ท คลับ。

名前 NAOKO MATSUDA

4

4. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (5 ข้อ 5 คะแนน)
 問題：適切な答えを選んでください。(5問各1点)

4.1 ขอลูก (กอล์ฟ) 2 _____ ครั้ง
 コー ルーク (ゴープ) 2 b クラブ。

- a. ไบ b. ถาด c. ลูก d. อัน
 バイ タート ルーク アン

4.2 จะจองสนามกอล์ฟ _____ ครั้ง
 チャ チャョング サナム โกープ d カ。

- a. ทุกคน b. หลุม c. ชื่อ d. เมื่อไหร่
 トウツクコン ルム チュー ムアライ

4.3 กอล์ฟยาก _____ สนุกมากครับ
 โกープ ヤร์ก a サヌ๊ก มาร์ก クラブ。

- a. แต่ b. แล้วก็ c. ไว้ d. ได้
 テー レーオゴー ワイ дай

4.4 _____ ตรงนี้ที่หลาครับ
a トロングนี เกียร์่าー クラブ。

- a. จาก b. ที่ c. แต่ d. ไบ
 チャร์ก เทียร์ เทะ ไพ

4.5 ดินันมากจากญี่ปุ่น คุณ _____ ครั้ง
 เดิชยัน มาร์ ชาร์ก ี-ป็น คุน c คา。

- a. อะไร b. เมื่อไหร่ c. ละ d. แล้ว
 อาไร มุไร รา เละโอ

ภาคผนวก

แบบประเมินคุณภาพของแบบเรียนและแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบการประเมินคุณภาพ
แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านโดยพิจารณาเกณฑ์
 ความเหมาะสม

ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับ น้อยที่สุด

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์					
1.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม					
1.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน					
1.4 คำอธิบายถูกต้อง					
1.5 ระดับความยากง่ายเหมาะกับผู้เรียน					
1.6 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
2. รูปเล่ม					
2.1 การออกแบบหน้าปกเหมาะสม สวยงาม					
2.2 ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม					
2.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน					
2.4 ลักษณะตัวอักษรเหมาะสม ชัดเจน					
2.5 ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม					

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ					
3.1 เป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น					
3.2 ช่วยเป็นสื่อในการสอนผู้เรียนชาวญี่ปุ่น					
3.3 ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน					
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
4.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
4.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม					
4.3 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก จ
แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น

แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น
日本人ゴルファーのためのタイ語

เกศสุดา กลีบวุ่น ผู้แต่ง
เกมส์ดาร์ คลาบบูน 著

แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น

日本人ゴルファーのためのタイ語のテキスト

ผู้แต่ง

เกศสุดา กลีบวุ่น

ゲースター・クラブウン 著

แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่น

เกศสุดา กลับวุ่น ผู้แต่ง

ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ
ผู้ทรงคุณวุฒิ	อาจารย์ ดร.ประโชค ชัยสุวรรณ
	ผศ.นภสินธุ์ แผลงศรี
	ผศ.สมควร โพธิ์ทอง
ผู้เชี่ยวชาญ	เอริโกะ คะไซ (笠井絵里子)
ภาพประกอบ	โคโตะเอะ โคโมตะ (菰田こと絵)

คำนำ

แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นเล่มนี้เป็นแบบเรียนที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ชาวญี่ปุ่นทั้งที่อาศัยอยู่ที่เมืองไทยและอาศัยอยู่ในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นผู้ที่ชื่นชอบกีฬาการกอล์ฟและเล่นกอล์ฟในเมืองไทย ได้สามารถใช้เป็นคู่มือในการสนทนาภาษาไทยในแต่ละสถานการณ์ที่ต้องใช้สื่อสารภาษาไทยกับชาวไทย ตั้งแต่การไปฝึกซ้อมที่สนามกอล์ฟ การจองสนามกอล์ฟ การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ การคุยกับแคดดี้ และการสื่อสารกับคนในร้านอาหารในสนามกอล์ฟ

แบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นเล่มนี้ได้เน้นทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารกับคนไทย ประกอบด้วยคำอธิบายเป็นภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น คำอ่านภาษาญี่ปุ่น คำแปลภาษาญี่ปุ่น และแผ่นบันทึกข้อมูล(CD) ประกอบแบบเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกฟังเสียงคนไทยและพูดภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

ผู้จัดทำจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบเรียนบทสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นเล่มนี้จะอำนวยความสะดวกต่อผู้เล่นกอล์ฟที่มีความสนใจภาษาไทยสามารถฝึกฝนการฟังและการพูดภาษาไทยในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับกอล์ฟได้ หากมีข้อเสนอแนะประการใด กรุณาแจ้งให้ทราบ จักเป็นพระคุณยิ่ง

เกศสุดา กลับวุ่น

はじめに

日本人ゴルファーのためのタイ語のテキストは、タイか日本に住んでいる日本人のための本です。ゴルフが好きで、タイでゴルフをする人が、様々な場面でタイ人とタイ語でコミュニケーションが取れるようになるのを助けるものです。ゴルフの練習所、ゴルフの予約、ゴルフ場の受付、キャディーさんとの会話、ゴルフ場のレストランで、という様々な場面が設定されています。

日本人ゴルファーのためのタイ語のテキストは、タイ人とコミュニケーションを取れるようにスピーキングと、リスニングに重点をおいています。テキストは、タイ人の発音を聞き取れて、正しくタイ語を使えるように、タイ語と日本語の解説、日本語でタイ語の読み方、日本語の意味という構成でできています。

著者は、本書において、タイ語の学習を志す日本のゴルファーに効率良い学習の機会を与えると共に、ゴルフに関する様々な場面でタイ語のスピーキングと、リスニングの実践のお手伝いとなれればと願っております。また、ご一読され何かお気づきの点やご意見等がございましたら、是非お聞かせいただけると幸いです。

ゲースダー・クラブウン 著書

สารบัญ

目次

คำนำ	a
はじめに	b
สารบัญ	c
目次	
คำชี้แจง	1
本書の使い方	4
บทที่ 1 สนามฝึกกอล์ฟ	7
第 1 課 練習所	
บทที่ 2 จองสนามกอล์ฟ	20
第 2 課 ゴルフの予約	
บทที่ 3 การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ	33
第 3 課 ゴルフ場の受付で	
บทที่ 4 การคุยกับแคดดี้	45
第 4 課 キャディーさんとの会話	
บทที่ 5 ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ	58
第 5 課 ゴルフ場のレストラン	
แบบฝึกหัดทบทวน	70
復習問題	
บรรณานุกรม	74
引用	

คำชี้แจง

1. จุดมุ่งหมายของแบบเรียน

แบบเรียนเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อให้ผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นที่เล่นกอล์ฟที่เมืองไทย ได้ศึกษาและนำภาษาไทยไปใช้สื่อสารได้จริงกับชาวไทยในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกอล์ฟ และจะทำให้ผู้เล่นกอล์ฟชาวญี่ปุ่นรู้สึกสนุกกับการเล่นกอล์ฟมากขึ้น เพราะไม่ต้องรู้สึกกังวลเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาไทยอีกต่อไป

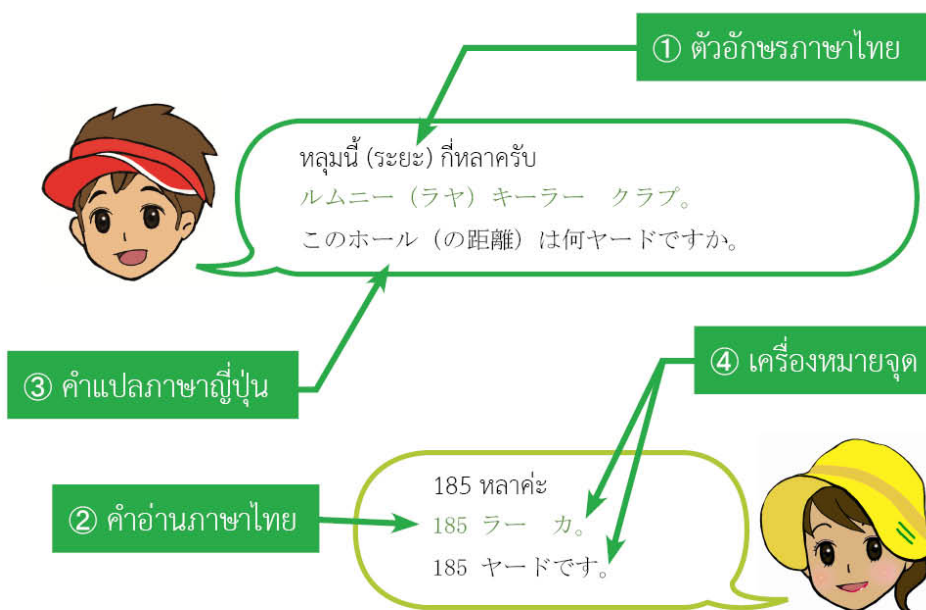
2. โครงสร้างของบทเรียน

แบบเรียนเล่มนี้ประกอบด้วยบทเรียน 5 บทเรียน บทเรียนแต่ละบทประกอบด้วยโครงสร้างดังต่อไปนี้

- 2.1 บทสนทนา
- 2.2 คำอธิบายเพิ่มเติม
- 2.3 คำศัพท์
- 2.4 แบบฝึกหัดท้ายบท
- 2.5 เฉลยแบบฝึกหัด

3. อักษรและสัญลักษณ์

โครงสร้างของแบบเรียนเล่มนี้ซึ่งประกอบด้วย บทสนทนา คำอธิบายเพิ่มเติม คำศัพท์ แบบฝึกหัดท้ายบท และคำเฉลยแบบฝึกหัดท้ายบท จะประกอบด้วยอักษรและสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

① ตัวอักษรภาษาไทย

แบบเรียนเล่มนี้ทั้งหมดจะใช้ตัวอักษรภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนในระดับสูงสามารถออกเสียงภาษาไทยที่ถูกต้องได้ทันที และผู้เรียนระดับต้นที่ไม่สามารถอ่านภาษาไทยได้สามารถใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับชาวไทยได้

② คำอ่านภาษาไทย

คำอ่านภาษาไทยในแบบเรียนเล่มนี้จะเขียนด้วยอักษรคาตากานะ (Katakana : ซึ่งเป็นอักษรที่ใช้ในการออกเสียงภาษาต่างประเทศ) ในภาษาญี่ปุ่นเพื่อให้ผู้เรียนระดับต้นสามารถอ่านออกเสียงได้ทันที อนึ่ง เสียงบางเสียงในภาษาไทยไม่มีในภาษาญี่ปุ่น จึงต้องใช้เสียงภาษาญี่ปุ่นที่ออกเสียงใกล้เคียงที่สุด ดังนั้นจึงแนะนำให้ผู้เรียนระดับต้น ฟังซีดี (CD) ประกอบแบบเรียนเล่มนี้เพื่อสามารถเลียนเสียงภาษาไทยที่ถูกต้องได้

③ คำแปลภาษาญี่ปุ่น

คำแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาญี่ปุ่น มิใช่คำแปลตามตัวหนังสือเสมอไป ทั้งนี้เพื่อความเป็นธรรมชาติของภาษา

④ เครื่องหมายจุด

เครื่องหมายจุด (เรียกว่า句点ในภาษาญี่ปุ่น) เป็นเครื่องหมายวรรคตอน ใช้เติมหลังประโยคหรือย่อหน้า เพื่อแสดงว่าจบความหรือจบประโยคแล้ว ในแบบเรียนเล่มนี้จะมีเครื่องหมายจุดแบบนี้ 2 ส่วน คือ ในคำอ่านภาษาไทยและในคำแปลภาษาญี่ปุ่น

本書の使い方

1. 本書の目的

本書、『日本人ゴルファーのためのタイ語』のテキストは、ゴルフが好きで、タイでゴルフを楽しむ為の本です。ゴルフの様々な場面でタイ人とタイ語でコミュニケーションが取れるようになるのを助けるものです。また、タイ語でのコミュニケーションが取れない。という心配無しで、ゴルフのプレーをもっと楽しく出来る様になります。

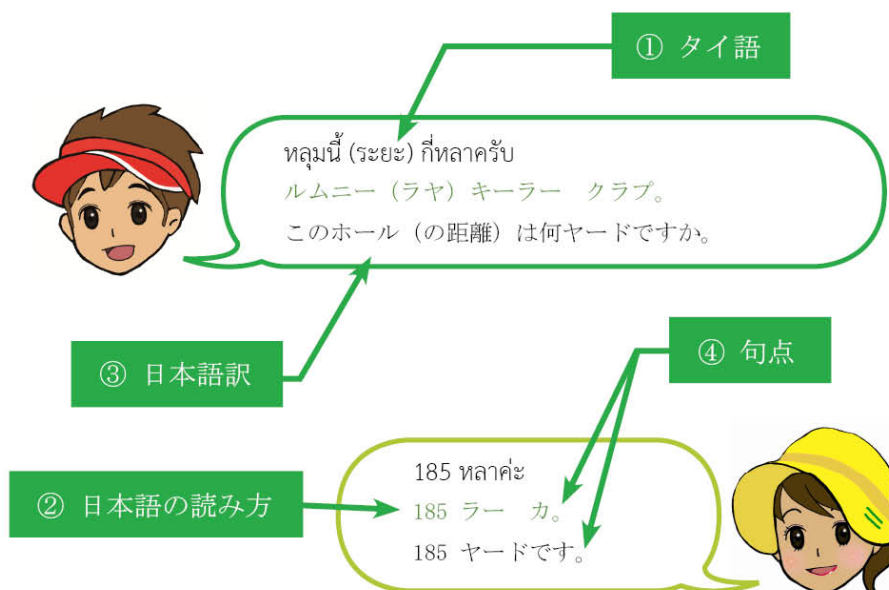
2. 本書の構成

本書は5課から構成されています。各課の構成は次の通りです。

- 2.1 会話
- 2.2 解説
- 2.3 単語
- 2.4 練習
- 2.5 解答

3. 表記について

本書の構成は会話、解説、単語、練習と解答が下記の表記があります。

① タイ語

本書はタイ語をすべて使っています。上級者が直に正しくタイ語の発音が出来ます。それから、タイ語が読めない初心者もこれを使って、タイ人とコミュニケーションが取れます。

② 日本語の読み方

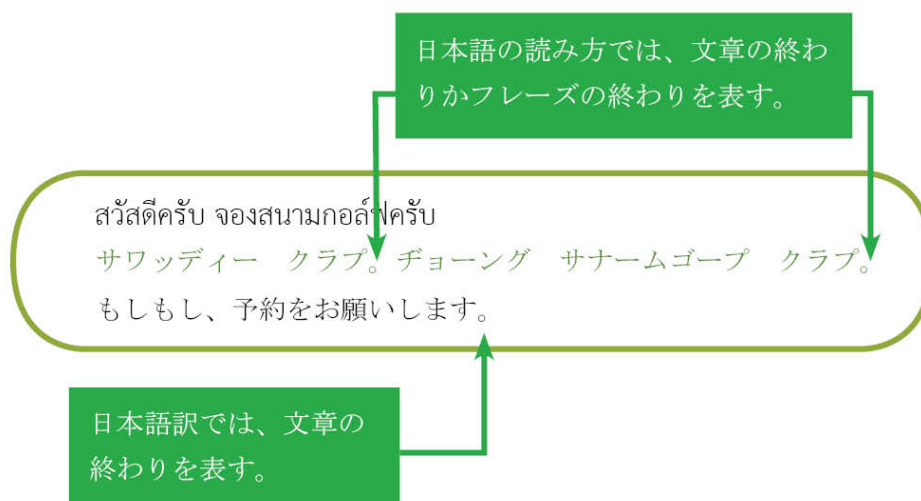
本書の日本語の読み方は、初心者がすぐ発音出来るようにカタカナで書いてあります。ただし、日本語に無いタイ語の発音があるので、タイ語に一番近い日本語の発音で表記しています。ですので、初心者は、CDを聞いてタイ語の発音を練習することをお勧めします。

③ 日本語訳

会話文では、より自然な日本語にするために意識した部分もあります。

④ 句点

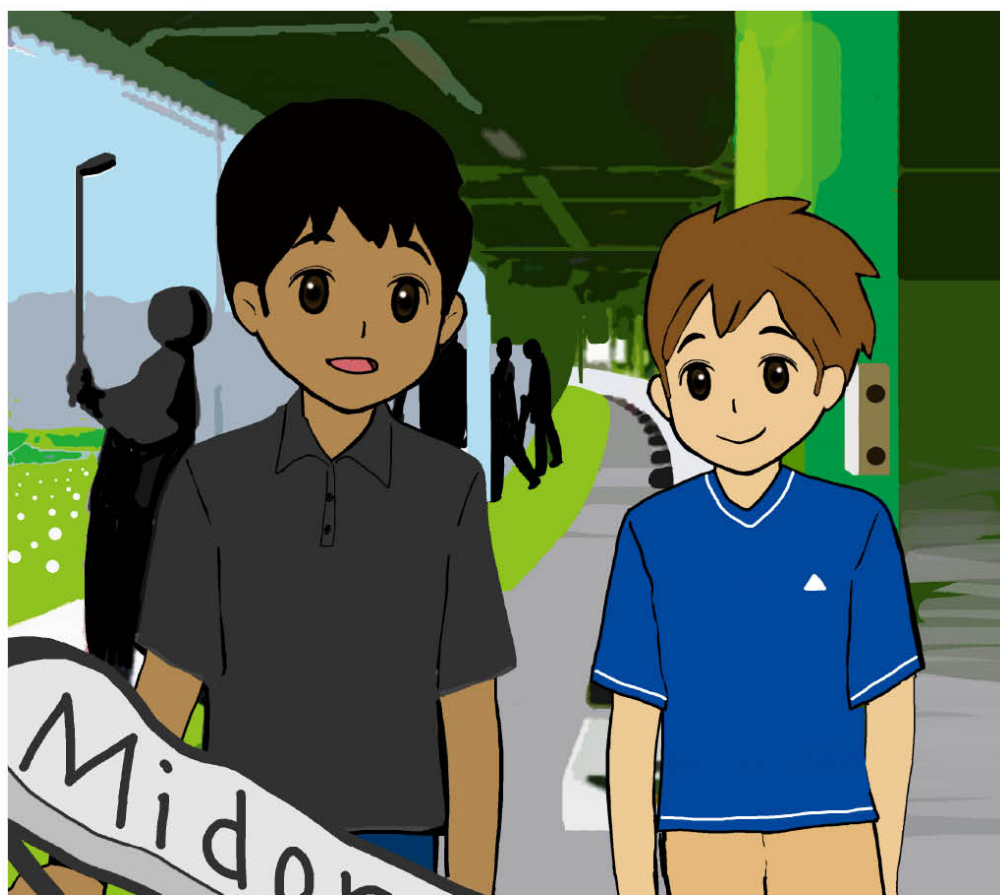
句点は、文章の文が終わる時とフレーズが終わる時に使うものです。本書では、二箇所が使われています。日本語の読み方と日本語訳の所です。

บทที่ 1

สนามฝึกกอล์ฟ

第1課 ゴルフの練習所

CD
TRACK
1

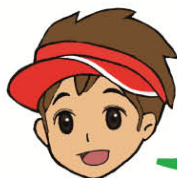
บทสนทนา
会话

ที่สนามฝึกกอล์ฟ
練習所で

ขอลูก(กอล์ฟ) 2 ถาดครับ
คอร์ ลูค (กอล์ฟ) โซนิง ทาร์ท คลับ。
บอลを2箱下さい。

140 บาทครับ
รอยชิชิปป บัตต์ คลับ。
140パーツです。

นี้ครับ ขอที่สูงนะครับ
นี คลับ. คอร์ ทีเอส-อินนา คลับ。
はい。ロングティーをお願いします。

ได้ครับ
ได คลับ。
はい、分かりました。

พนักงานไปเอาลูกกอล์ฟ

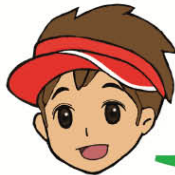
スタッフがボールを取りに行く。

นี่เงินทอนครับ
 ニー ングントーン クラブ。
 これはお釣りです。

ขอบคุณครับ ขอเปียร์ 1 ขวดด้วยครับ
 コップクンクラブ。
 コー ビア ヌング クアト ドゥアイ クラブ。
 ビールを1 瓶下さい。

ได้ครับ รอสักครู่ นะครับ
 ダイ クラブ。 ロー サッククルー ナ クラブ。
 はい、少々お待ちください。

ครับ
 クラブ。
 はい。

คำอธิบายเพิ่มเติม 解説

1. ตัวเลข

数字と数え方

การนับเลขของไทยมีตั้งแต่ 0 ถึง 10 ต่อจากนั้นตามด้วย 2, 3 ไปเรื่อยๆ ตามลำดับ ภาษาไทยหน่วยมีถึงหน่วย 1 ล้านเท่านั้น หลังจากนั้นก็จะเป็น 10 ล้าน 100 ล้านตามลำดับ

タイ語の数の数え方は0から10の数字と二、三の規則を覚えれば、あとは規則的で覚えやすい。タイ語には百万までの単位があり、それ以上は十、百、千を組み合わせるで表す。

0 - 10

0	スーン	4	シー	8	เบอร์ต
1	นุง	5	ハー	9	การ์อ
2	ซ่อง	6	ฮ็อก	10	ชิพ
3	ซำม	7	เจ็ต		

11 - 999

จำนวน 11 ของไทย ไม่ได้ออกเสียง “ สิบหนึ่ง ” แต่จะออกเสียงเป็น “ สิบเอ็ด ” จำนวน 21,31,41,51,61,71,81,91 ก็ออกเสียงในรูปแบบเดียวกัน ส่วนจำนวนตั้งแต่ 100 ขึ้นไปเลขหนึ่งก็ตามมานั้นสามารถออกเสียงได้ทั้ง “ เอ็ด ” และ “ หนึ่ง ”

11 は「シップนุง」ではなくて特別に「シップエット」という。21-91も同様。100以上は一の位が1の時「エット」とも「นุง」とも言う。

1 1	シップエット	1 6	シップホック
1 2	シップソーング	1 7	シップヂェット
1 3	シップサーム	1 8	シップベアット
1 4	シップシー	1 9	シップガーオ
1 5	シップハー		

20-99

2 0	イーシップ
2 1	イーシップエット
2 2	イーシップソーング
2 3	イーシップサーム
2 4	イーシップシー
2 5	イーシップハー
9 9	ガーオシップガーオ

100-999

1 0 0	ヌングローイ
1 0 1	ヌングローイヌング
1 0 8	ヌングローイベアット
1 1 1	ヌングローイシップエット
1 2 0	ヌングローイイーシップ
2 0 0	ソーングローイ
2 0 1	ソーングローイヌング
2 2 1	ソーングローイエット
3 0 0	サームローイ
9 9 9	ガーオローイガーオシップガーオ

2. คำลักษณนาม

類別詞

คำนามในภาษาไทยทั่วไปจะมีคำลักษณนามเป็นของตัวเอง “คำลักษณนาม” ในภาษาญี่ปุ่นก็มีลักษณะคล้ายกัน เช่นคำว่า “ 個 (อัน) ” และ “ 本 (ขวด) ” เป็นต้น และคำลักษณนามบางคำก็จะใช้เหมือนกับคำนามของคำนั้นเลยก็มี แต่บางครั้งการใช้คำลักษณนามในภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นก็จะต่างกันบ้าง

タイ語の普通名詞で数えられるものはすべて、それぞれ特定の類別詞を持っている。類別詞というのは日本語の「個」や「本」など助数詞と似たものである。その中で名詞をそのまま類別詞として用いる場合もある。しかし、タイ語と日本語の類別詞の使われ方は同じではない。

คำนาม + ตัวเลข + คำลักษณนาม
 名詞 + 数字 + 類別詞

คำลักษณนาม 類別詞			ตัวอย่าง 例		
ภาษาไทย タイ語	ความหมาย 意味		ภาษาไทย タイ語	ความหมาย 意味	
ถาด	ทาร์ท	箱、 トレイ	ลูกกอล์ฟ	ลูคกอ์บ	กอล์ฟบอล
			พิซซ่า	บิซซา	ปิซา
ตัว	ทัว	着、台	เสื้อกอล์ฟ	สากอ์บ	กอล์ฟシャツ
			กางเกงกอล์ฟ	ก้างก้างก้างก้าง	กอล์ฟパンツ
			เก้าอี้	กาออี้	椅子
อัน	อัน	本、個	ไม้กอล์ฟ	มาอีกอ์บ	กอล์ฟクラブ
			แว่นกันแดด	เว็นกันเดอ	ซังกลาส
ลูก	ลูค	個	ลูกกอล์ฟ	ลูคกอ์บ	กอล์ฟบอล
			มะม่วง	มามอัน	มังโก
แก้ว	เกอ	杯	เบียร์	บิ	บิール
			แตงโมปั่น	เท็งโมปั่น	สีกาจู
ขวด	ควอท	本	เบียร์	บิ	บิール
			น้ำเปล่า	นามปราอ	โอบิ
ชาม	ชาวม	杯	ก๋วยเตี๋ยว	กาอีเทียอ	มึ
			ราเม็ง	รามัง	รามัน
ใบ	ไบ	枚、個	แก้ว	เกอ	กลาส
			จาน	จา	โอบิ
			หมวกกอล์ฟ	มุอักกอ์บ	กอล์ฟคัพ
คน	คอน	人	คน	คอน	คน
ก๊วน	ควอท	グループ	ผู้เล่นกอล์ฟ	ปูเร็นกอ์บ	กอล์ฟเฟอร์
ที่	เทีย	人前	ส้มตำ	ซอมตัม	ปาปายาซาราด
			คอหมูย่าง	ค่อมูย่าง	ไทโซะฮะชิ

ตัวอย่าง 例 :

① ลูกกอล์ฟ 2 ถาด	ボール2箱
ルークゴープ 2 タート	
② เบียร์ 1 ขวด	ビール1本
ビア 1 クワット	

3. ขอ

コー

คำว่า “ ขอ ” ใช้เมื่อต้องการขอสิ่งของหรือต้องการสิ่งอะไร

「コー」は本来「乞う」の意味で、物を頼んだり、何か注文したりする時に使うことば。

ขอ + คำนาม

コー + 名詞

ตัวอย่าง 例 :

① ขอ(หัว)ไม้ 5 ครั้ง	5番ウッドをください。
コー (フア) マーイハー クラブ。	
② ขอเบียร์ 1 ขวด แก้ว 2 ใบครับ	ビール1本とグラス2つ下さい。
コー ビアヌングควอต্ট เกอโซองไบ คลับ。	
③ ขอข้าวผัดปูค่ะ	蟹チャーハンを下さい。
コー カーopattpu คา。	

4. นี้ , นั้น , โน่น

ニー、ナン、ノーン

“ นี้ ” คือสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว “ นั้น ” คือสิ่งที่อยู่ไกลตัวออกไป “ โน่น ” คือสิ่งที่อยู่ไกลตัวออกไปที่สุด คำเหล่านี้ใช้ในการแนะนำคนหรือการชี้สิ่งของ

ニーは「これ」ナンは「それ」ノーンは「あれ」（感覚的に遠いと思われるもの）。人を紹介したり、物を指し示す時にニー、ナン、ノーンの後に名詞を続ける。

นี้ , นั้น , โน่น + คำนาม

ニー、ナン、ノーン + 名詞

ตัวอย่าง 例 :

①	นี่เงินทอนครับ
ニー ングントーン クラブ。	これはお釣りです。
②	โน่นกรีนค่ะ
โนーン グリーン カ。	あちらはグリーンです。

คำศัพท์บทที่ 1 単語

No.	ภาษาไทย タイ語	คำอ่านภาษาญี่ปุ่น 日本語の読み方	ความหมายภาษาญี่ปุ่น 意味
1.	กรีน	グリーン	グリーン
2.	ข้าวผัดปู	カーオパットプー	蟹チャーハン
3.	ขวด	クワット	瓶、(数字)本
4.	ขอ	コー	下さい
5.	ขอบคุณครับ/ค่ะ	コップクンクラブ/カ。	ありがとうございます。
6.	เงินทอน	ンгентtoon	お釣り
7.	ได้ครับ/ค่ะ	ด้ายไคคลับ/คา。	分かりました。 オーケイです。
8.	ที่สูง	ตี้สวอง	ロングティー
9.	เท่าไหร่	ตาอไร	いくら
10.	นี่	นี	これ
11.	บาท	ปาร์ต	パーツ
12.	เบียร์	เบีย	ビール
13.	รอสักครู่นะครับ/ค่ะ	รอ-ซัคคุลูนะคลับ/คา。	少々お待ち下さい。
14.	ลูก(กอล์ฟ)	ลูค (กอฟ)	ゴルフボール
15.	(หัว)ไม้	(ฟา) มาย	ウッド

แบบฝึกหัดท้ายบท 練習

คำสั่ง : จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

問題 : 下の単語を文章に当てはめて下さい。

นี่ ニー	ขวด クアト	ขอ コー	ถาด ทาร์ท	รอ ロー
-----------	------------	----------	--------------	----------

1. ขอลูกกอล์ฟ 2 ____ ครับ
 コー ルーク ゴープ ソーング ____ クラブ。
2. ____ เงินทองครับ
 ____ ングントーン クラブ。
3. ขอเบียร์ 1 ____ ด้วยครับ
 コー ビア 1 ____ ドウアイ クラブ。
4. ____ สักครู่ครับ
 ____ サク クルー ナ クラブ。
5. ____ ข้าวผัดปูค่ะ
 ____ カーオパットปูー カ。

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบท 解答

คำสั่ง : จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

問題 : 下の単語を文章に当てはめて下さい。

นี่	ขวด	ขอ	ถาด	ร้อ
ニー	クアト	コー	タート	ロー

- ขอลูกกอล์ฟ 2 ถาด ครับ
 コー ルークゴープ ソーング タートクラブ。
- นี่ เงินทองครับ
นี ングントーン クラブ。
- ขอเบียร์ 1 ขวด ด้วยครับ
 コー ビア 1 クアット ドウアイ クラブ。
- ร้อ สักครู่ นะครับ
ロー サク クルー ナ クラブ。
- ขอ ข้าวผัดปู ค่ะ
コー คาร์โอพัทปู ค่ะ。

บทที่ 2

การจองสนามกอล์ฟ

第2課 ゴルフの予約

CD
TRACK
5

บทสนทนา
会話

คุยโทรศัพท์
電話で

สวัสดีค่ะ สนามกอล์ฟรีนคันทรีคลับค่ะ
さわดีคา さなムコープ グリーン
カントリー クラブ カ。
もしもし、グリーンカントリークラブゴルフ場です。

สวัสดีครับ จองสนามกอล์ฟครับ
さわดี คา。
จ้องง สานะมค้อป คลับ。
もしもし、予約をお願いします。

รอสักครู่ค่ะ (จะจองสนามกอล์ฟ) เมื่อไหร่คะ
รอ ซากคูรู นา คา。
(ชา จ้องงสานะมค้อป มอาราย คา。
もしもし、グリーンカントリークラブゴルフ場です。

วันเสาร์ที่ 1 กุมภาพันธ์ครับ
วันซาโอ เทียะ มงก
งันปะปัน คลับ。
2月1日の土曜日をお願いします。

ก๊อ้มงคะ
 ギーモーング カ。
 何時ですか。

7:45 ได้ไหมครับ
 เช็ตต์มอ์งซีชี๊ปปฮาร์นาร์ตี้
 ดาย ไม คลับ。
 7:45は大丈夫でしょうか。

ได้คะ ก๊คนคะ
 ดาย คา。 ギーคอน คา。
 大丈夫です。何人ですか。

4 คนครับ
 ซีคอน คลับ。
 4人です。

คะ ชื่ออะไรคะ
 คา。ชูเอะ อรายิ คา。
 はい。お名前は何ですか。

ชื่อกิมุระครับ
 ชูเอะ คิมุรา คลับ。
 木村と言います。

คุณคิมุระนะคะ
 คุน คิมุรา นาカ。
 「キ・ム・ラ」さんですよ?

คำอธิบายเพิ่มเติม 解説

1. เวลา

時刻の言い方

หน่วยของการบอกเวลาในภาษาไทยมีอยู่ดังต่อไปนี้

- **1:00am ถึง 5:00am** ภาษาไทยจะใช้หน่วยบอกเวลาว่า “ ตี ” (ซึ่งมีความหมายว่า “ 叩く (ตี) ” ในภาษาญี่ปุ่น) โดยที่ตัวเลขจะอยู่ข้างหลังหน่วย
- **6:00am ถึง 11:00am** ภาษาไทยจะใช้หน่วยบอกเวลาว่า “ โมง ” (ซึ่งเป็นเสียงของช็อง) หรือโมงเช้า (“ เช้า ” มีความหมายว่า “ 朝 (เช้า) ” ในภาษาญี่ปุ่น) ใหลังตัวเลข
- **1:00pm ถึง 3:00pm** ภาษาไทยจะใช้หน่วยบอกเวลาว่า “ บ่าย ” (ซึ่งมีความหมายว่า “ 午後 (บ่าย) ” ในภาษาญี่ปุ่น) และบางครั้ง 1:00pm จะไม่ออกเสียงคำว่า “ หนึ่ง ” โดยจะออกเสียงเป็น “ บ่ายโมง ”
- **4:00pm ถึง 6:00pm** ภาษาไทยจะใช้หน่วยบอกเวลาว่า “ โมง ” และตามด้วยคำว่า “ เย็น ” (ซึ่งมีความหมายว่า “ 涼しい (เย็น) ” ในภาษาญี่ปุ่น) หลังตัวเลข
- **7:00pm ถึง 11:00pm** ภาษาไทยจะใช้หน่วยบอกเวลาว่า “ ทุ่ม ” หลังตัวเลข 1-5 หน่วยเวลานี้เป็นหน่วยที่ใช้ค่อนข้างบ่อยและใช้ผิได้ง่าย จึงควรระวังให้ตีเวลานำไปใช้

タイ語の時間の表し方は詳細に分けられている。

- ・ 深夜1時から明け方5時までではティー（「叩く」という意味）の後にそれぞれの数字を続ける。
- ・ 朝6時から11までは6～11の数字の後にモーング（どらの音を表す語）あるいはモーングチャーオ（「朝」の意味）を続ける。
- ・ 午後1時から3時ごろまではパーイ（「午後」の意味）の後に数字を続ける。1時はヌングを省くことが多く、パーイモーングとなる。
- ・ 4時ごろから6時ごろの日が暮れるまでに数字の後にモーングをつけてイエン（「涼しい」という意味）を続ける。

- ・ 7時から11までの時間帯は1～5に変換してその数字の後にトゥム（太鼓の音を表す語）を続ける。この時間帯は日常使うことも多く、しかも間違えやすいので特に注意を要する。

คำถามเวลา (時間の疑問詞) : กี่โมง <i>ギーモーング</i>			
0:00 am	เที่ยงคืน <i>ティアングクーン</i>	12:00 pm	เที่ยง <i>ティアング</i>
1:00 am	ตีหนึ่ง <i>ตี้สุง</i>	1:00 pm	บ่าย (หนึ่ง) โมง <i>บาย (nung) มອງง</i>
2:00 am	ตีสอง <i>ตี้ซອງง</i>	2:00 pm	บ่ายสองโมง <i>บายซອງงมອງง</i>
3:00 am	ตีสาม <i>ตี้ซำม</i>	3:00 pm	บ่ายสามโมง <i>บายซำมมອງง</i>
4:00 am	ตีสี่ <i>ตี้シー</i>	4:00 pm	สี่โมง (เย็น) <i>ซีมອງงไยเอน</i>
5:00 am	ตีห้า <i>ตี้ห้า</i>	5:00 pm	ห้าโมง (เย็น) <i>ห้ามອງงไยเอน</i>
6:00 am	หกโมง (เช้า) <i>ฮอกมອງง (チャーโอ)</i>	6:00 pm	หกโมง (เย็น) <i>ฮอกมອງงไยเอน</i>
7:00 am	เจ็ดโมง (เช้า) <i>เจ็ดมອງง (チャーโอ)</i>	7:00 pm	หนึ่งทุ่ม <i>นุงตอุม</i>
8:00 am	แปดโมง (เช้า) <i>แปดมອງง (チャーโอ)</i>	8:00 pm	สองทุ่ม <i>ซອງงตอุม</i>
9:00 am	เก้าโมง (เช้า) <i>เกำมອງง (チャーโอ)</i>	9:00 pm	สามทุ่ม <i>ซำมตอุม</i>
10:00 am	สิบโมง (เช้า) <i>สิปปมອງง (チャーโอ)</i>	10:00 pm	สี่ทุ่ม <i>ซีตอุม</i>
11:00 am	สิบเอ็ดโมง (เช้า) <i>สิปปเอ็ดมອງง (チャーโอ)</i>	11:00 pm	ห้าทุ่ม <i>ห้าตอุม</i>

ตัวอย่างที่ 1 例 1 :

A : ตอนนี้กี่โมงครับ 今、何時ですか。
 トーンニー ギーモーング クラブ。
 B : บ่ายโมงค่ะ 午後1時です。
 ぱーイモーング カ。

นาที 分

คำว่า “ นาที ” จะใส่หลังตัวเลขบอกนาที และ
 “โมง30 นาที ” สามารถอ่านได้ทั้ง.....สามสิบนาที และ.....ครึ่ง

「～分」は数字にナーティーを続ける。

「～時30分」は...サームシップナーティー とも ...クルング とも言う。

ตัวอย่างที่ 2 例 2 :

บ่ายสามโมงสามสิบนาที / บ่ายสามโมงครึ่ง
 ぱーいサームモーング サームシップ นาร์ตี้ /
 ぱーいサームモーング クルング
 午後3時30分 / 午後3時半
 A : ตอนนี้กี่โมงครับ 今、何時ですか。
 トーンニー ギーモーング クラブ。
 B : บ่ายโมงค่ะ 午後1時です。
 ぱーイモーング カ。

2. วันและเดือน

曜日と月

วัน (曜日)

	タイ語	意味
วันจันทร์	วันจันทร์	月曜日
วันอังคาร	วันอังคาร	火曜日
วันพุธ	วันพุธ	水曜日
วันพฤหัสบดี	วันพฤหัสบดี (Sabadi)	木曜日
วันศุกร์	วันศุกร์	金曜日
วันเสาร์	วันเสาร์	土曜日
วันอาทิตย์	วันอาทิตย์	日曜日
วันอะไร	วันอะไร	何曜日

เดือน (月)

	タイ語	意味
มกราคม	มกราคม	1 月
กุมภาพันธ์	กุมภาพันธ์	2 月
มีนาคม	มีนาคม	3 月
เมษายน	เมษายน	4 月
พฤษภาคม	พฤษภาคม	5 月
มิถุนายน	มิถุนายน	6 月
กรกฎาคม	กรกฎาคม	7 月
สิงหาคม	สิงหาคม	8 月
กันยายน	กันยายน	9 月
ตุลาคม	ตุลาคม	10 月
พฤศจิกายน	พฤศจิกายน	11 月
ธันวาคม	ธันวาคม	12 月

タイ語では曜日、日、月の順に言う。

ตัวอย่าง 例 :

วันเสาร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ 2月2日の土曜日
วันเสาร์ เทียร์ ซ็อง กนเปอร์ปัน

3. คำถาม

疑問詞

เมื่อไหร่

ムアライ

いつ

คำกริยา + เมื่อไหร่

動詞 + ムアライ

หรือ

または

เมื่อไหร่ + คำกริยา

ムアライ + 動詞

ตัวอย่างที่ 1 例 1 :

A : จะจองสนามกอล์ฟเมื่อไหร่คะ ゴルフの予約はいつですか。

ヂャ จ็อง ซาน่าม กอ์ฟ มื่อไร คะ ค้า

B : วันเสาร์ที่ 1 กุมภาพันธ์ ครับ 2月1日の土曜日をお願いします。

วันเสาร์ เทียร์ วัน กนเปอร์ปัน คล๊าบ

อะไร

อาราย

何

คำนาม + อะไร

名詞 + อaray

ตัวอย่างที่ 2 例 2 :

- ① A : (นี่)หลุมอะไรครับ (ここは) 何番ホールですか。
 (ニー) ルム アライ クラブ。
 B : หลุม 15 ค่ะ 15番ホールです。
 ルム シップハー カ。
- ② หลุมนี้พาร์อะไรครับ このホール(の) パーはいくつですか。
 ルムニー パー アライ クラブ。(このホールは何パーですか)
- ③ ชื่ออะไรคะ お名前は何か。
 チュー アライ カ

ข้างหลัง

カーングラング

ข้างซ้าย

カーングサーไ

ข้างขวา

カーングควว

ข้างหน้า

カーングน

4. นะ

ナ

คำว่า “ นะ ” จะใส่หลังประโยคเพื่อเน้นหรือย้ำคำหรือเรื่องนั้น และยังสามารถใช้เพื่อแจ้งอะไรให้คู่สนทนาทราบ หรือเพื่อยืนยันเรื่องนั้นๆ อีกครั้งได้อีกด้วย

「ナ」は文末につけることによってその前にあることばや事柄が強調される。相手に何かを知らせたい時、念を押す時、また場合によって確認をしたい時などに用いられる。

ตัวอย่าง 例 :

- ① ผมตีนะครับ <แจ้งให้ทราบ> 僕が打ちますよ。<知らせる>
 ボム ティー ナ クラブ。
- ② A: คราวหน้าเล่นกอล์ฟเมื่อไหร่ครับ 次回のゴルフはいつですか。
 クラーオナー レน โก๊ป มアライ クラブ。
 B: วันที่ 9 ธันวาคมครับ 12月9日です。
 ワンティー ガーオ タンワーコム クラブ。
 A: วันที่ 9 ธันวาคมนะครับ <ยืนยัน> 12月9日ですね。<確認をする>
 ワンティー ガーオ タンワーコム ナ クラブ。
 B: ทุกคนคราวหน้าเล่นกอล์ฟวันที่ 9 ธันวาคมนะครับ <เน้นย้ำ>
 みなさん、次回のゴルフは12月9日ですよ。<念を押す>
 トウ๊กคอน クラーオナー ワนตี้ー การ์อ
 タนワーコム ナ クラブ。

คำศัพท์บทที่ 2

単語

No.	ภาษาไทย タイ語	คำอ่านภาษาญี่ปุ่น 日本語の読み方	ความหมายภาษาญี่ปุ่น 意味
1.	กี่คน	ギーコン	何人
2.	กี่โมง	ギーโมงง	何時
3.	กุมภาพันธ์	กุมพาพัน	2月
4.	คน	คอน	人
5.	คราวหน้า	คราวโอน่า	次回
6.	จอง	จ้องง	予約する
7.	ชื่อ	ชู	名前
8.	ได้ไหม	ด้ายไม	いいですか。
9.	ตอนนี้	ทอนนี	今
10.	ตี	ตี	打つ、叩く
11.	ทุกคน	ทอ๊กคอน	みなさん
12.	นะ	นา	よ、ね
13.	นาที	นาร์ตี	分
14.	พาร์	พา	パー (Par)
15.	เรียบร้อย	รีย่าบร็อย	完了
16.	วันเสาร์	วันซาอ	土曜日
17.	สนามกอล์ฟ	สนามคอร์ป	ゴルフ場
18.	หลุม	ลม	ホール
19.	อะไร	อาราย	何

แบบฝึกหัดท้ายบท 練習

คำสั่ง : จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

問題 : 下の単語を文章に当てはめて下さい。

ที่ ティー	อะไร アライ	นะ ナ	จง チョーング	เมื่อไหร่ ムアライ
------------	-------------	---------	-------------	-------------------

- จะจงสนามกอล์ฟ _____ คะ
ชา ชョーング サナームโก้ _____ カ。
- วันจันทร์ _____ 3 มีนาคมครับ
วันชาน _____ 3 มินเนอร์คอม คลับ。
- จะ _____ ก็โมงคะ
ชา _____ กีเมอร์อง คา。
- นี่หลุม _____ ครับ
นี ลุม _____ คลับ。
- ผมตี _____ ครับ
ปอม ทีเย _____ คลับ。

CD
TRACK
8

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบท
解答

คำสั่ง : จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

問題 : 下の単語を文章に当てはめて下さい。

ที่ ティー	อะไร アライ	นะ ナ	จง チョーング	เมื่อไหร่ ムアライ
------------	-------------	---------	-------------	-------------------

- จะจองสนามกอล์ฟ **เมื่อไหร่** คะ
ชา **โจ้-ง** ซา-นา-ม-โก-บ มุ-า-ไร คา。
- วันจันทร์ **ที่** 3 มีนาคมครับ
วัน-จัน-ฉาน ตี-เอ 3 มี-นา-ค-ม-ค-รึ-บ。
- จะ **จง** ก็โมงคะ
ชา จ็-อ-ง กี-ม-อ-ง-ก-คา。
- นี่หลุม **อะไร** ครับ
นี-ล-ม า-ไร ค-ร-า-บ。
- ผมตี **นะ** ครับ
ป-ม-ตี นา ค-ร-า-บ。

บทที่ 3

การคุยกับเจ้าหน้าที่สนามกอล์ฟ

第3課 ゴルフ場の受付で

CD
TRACK
9

บทสนทนา
会话

ที่แผนกต้อนรับ
受付で

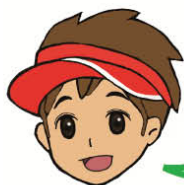
สวัสดีครับ ผมจองไว้ชื่อ “ คิมุระ ” ครับ
 サワディー クラブ。 ポム チョーング
 ワイ チュー 「キ・ム・ラ」 クラブ。
 こんにちは、「木村」で予約しました。

รอสักครู่นะคะ
 ロー サッククルー ナ カ。
 少々お待ちください。

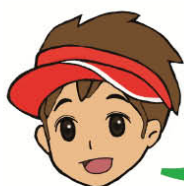
คุณคิมุระ ค่ากรีนฟี 1,600 บาท ค่าแคคตัส 300 ค่ะ
 クン キムラ カー グリーンフィー
 ヌングパンฮ็อกローイ पार्ट
 カー ケッดีเย่ ซามุโร่ยิ पार्ट カ。
 中村さん、グリーンフィー1,600パーツで、
 キャディーフィー300パーツです。

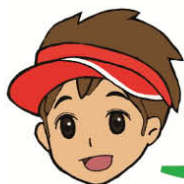
จ่ายบัตรเครดิตได้ไหมครับ
 ชาร์จ แบต เครดิต
 ดาย ไม คลับ。
 เครดิตการ์ดで支払ってもいいですか。

ค่ากรีนฟีได้ค่ะ แต่ค่าแคตตี้ต้องจ่ายเงินสดเท่านั้นค่ะ
 คา กรีนฟี คา. เท
 คา เคดี้ ท่อง ชาร์จ
 งดงซอท ตอ نان คา.
 กรีนฟีは出来ますが、キャディー
 ーは現金でお願いします。

ได้ครับ นี่ครับ
 ดาย คลับ. นี คลับ。
 了解です。これです。

ขอบคุณค่ะ นีสกอร์การ์ดแล้วก็ใบเสร็จค่ะ
 โคปคุน คา. นี สากอร์ท
 เลอโค บายเซต คา.
 ありがとうございます。
 これはスコアカードと領収書です。

ขอบคุณมากครับ
 โคปคุน มาร์ค คลับ。
 どうもありがとうございます。

คำอธิบายเพิ่มเติม 解説

1. ไว้

ワイ

คำว่า ” ไว้ ” จะใส่หลังคำกริยา

動詞の後に **ワイ** をつけると「～しておく」という意味になる。

คำกริยา + ไว้

動詞 + ワイ

ตัวอย่างที่ 1 例 1 :

① จองไว้	予約しておく。
チョーング ワイ。	
② สั่งไว้	注文しておく。
サング ワイ。	

ในกรณีที่คำกริยามีกรรมตามมา ให้ใส่คำว่า “ ไว้ ” ต่อจากคำกริยาและกรรม
動詞が目的語を伴っている場合には、「動詞＋目的語＋ワイ」の形になる。

คำกริยา + กรรม + ไว้

動詞 + 目的語 + ワイ

ตัวอย่างที่ 2 例 2 :

①	จองโต๊ะไว้
チョーング ト ワイ	レストランを予約しておく。
②	สั่งเบียร์ไว้
ซังก เบียร์ ไว	ビールを注文しておく。

2. ได้

ダーイ

“ได้” จะใส่หลังคำกริยามีความหมายถึงความสามารถ และยังสามารถใช้ในการอนุญาตได้ด้วย

ダーイは動詞の後につけて能力や許可の意味を表す時にも使う。

คำกริยา + กรรม + ได้
動詞 + 目的語 + ダーイ

ตัวอย่าง 例 :

①	พูดภาษาไทยได้นิดหน่อยครับ
ปู้ต ป่าร์ซ่าร์ไต ด่าร์ไ นิตต์นอย คล่าป. <能力>	少しタイ語を話せます。
②	A : จ่ายบัตรเครดิตได้ไหมครับ
คละจิตต์คาร์ดเดะซัปปัตเตะมออิอิเดะซุคะ. <許可>
ช่าร์ไ บัตต์ คละเระดิทต์ ด่าร์ไ มาย คล่าป.	
	B : ได้ค่ะ
ด่าร์ไ คา.	はい、いいですよ。

ตัวอย่าง 例 :

- ③ A : ที่นี่สูบบุหรี่ได้ไหมครับ ここはタバコを吸ってもいいですか。
 ティーニー スープ ブリー ダーイ マイ クラブ。
 <許可>
- B : ขอโทษนะคะ ไม่ได้ค่ะ すみませんが、吸えません。
 コートート ナ カ。 マイダーイ カ。

3. แต่ (ว่า)

テー (ワー)

“ แต่ (ว่า) ” เป็นคำเชื่อมที่อธิบายสิ่งที่ตรงข้ามกัน

テー (ワー) は逆接を表す接続詞である。

ประโยค + แต่ (ว่า) + ประโยค
 文章 + テー (ワー) + 文章

ตัวอย่าง 例 :

- ① ผมชอบเล่นกอล์ฟแต่เล่นไม่เก่งครับ
 ポム チョープ レน โก๊ป เท่ เลน 마이 ゲング クラブ。
 ゴルフが好きですが、上手ではありません。
- ② กอล์ฟยากแต่สนุกมากครับ
 โก๊ป ヤーク มาร์ค เท่ サヌック มาร์ค クラブ。
 ゴルフは難しいですが、とても楽しいです。

ตัวอย่าง 例 :

- ③ อาหารไทยอร่อยแต่เผ็ดมากครับ
 アーハンタイ アロイ テー ペット マーク クラブ。
 タイ料理は美味しいですが、とても辛いです。

4. ต้อง

トーング

“ต้อง” มีความว่าหมายว่า “~しなければならぬ (ต้อง) ในภาษาญี่ปุ่น”
 สามารถเติมคำว่า “ไม่” หน้าคำว่า “ต้อง” เมื่อต้องการพูดว่า “~しないでいい、~
 する必要がない (ไม่ต้อง..)”

「~しなければならぬ」という意味を表す。「~しないでいい、~
 する必要がない」という時は「マイ トーング+V」を使う。

(ไม่) + ต้อง + คำกริยา
 (マイ) + トーング + 動詞

ตัวอย่าง 例 :

- ① ต้องจ่ายเงินสดเท่านั้นค่ะ 現金で支払わなければなりません。
 トーング チャーイ ングンソット タオナン カ。
- ② พรุ่งนี้ผมต้องไปโรงงานครับ 明日は工場に行かなければなりません。
 プル่งกูนิ- โปม โต๋นกู ไพ ลอ์นกูงกัน- กุลาบ。
- ③ ตอนบ่ายดิฉันต้องไปซื้อของค่ะ 午後は買い物に行かなければなりません。
 โต๋นบาย-ไย ดีชาน โต๋นกู ไพ สู-กอ์นกู คา。

5. แล้วก็

レーオコー

คำว่า “ แล้วก็ ” เป็นภาษาพูด ใช้ในการเชื่อมประโยค

レーオコーは「それから、それに」というタイ語の表現で、話しことばで使う。

ประโยค + แล้วก็ + ประโยค
文章 + レーオコー + 文章

ตัวอย่าง 例 :

- ① A : จะสั่งอะไรคะ
 チャ サング アライ カ。
 何を注文しますか。
 B : ต้มยำกุ้งแล้วก็ทอดมันปลาครับ
 トムヤムグング レーオコー トートマンปลา クラブ。
 トムヤムクンとタイ風さつま揚げです。
- ② A : เสาร์อาทิตย์จะทำอะไรครับ
 サオアーティット チャ タม อлай クラブ。
 土日は何をしますか。
 B : ไปเล่นกอล์ฟแล้วก็ไปนวดไทยครับ
 ไพ เรน โก๊ป เลอโอโคะ ไพ นูแอตไท คลับ。
 ゴルフに行きます。それから、タイマッサージに行きます。
- ③ นี่สกอร์การ์ดแล้วก็ใบเสร็จจ้ะ これはスコアカードと領収書です。
 ニー サコーการ์ด เลอโอโคะ ไบเซต คา。

คำศัพท์บทที่ 3

単語

No.	ภาษาไทย タイ語	คำอ่านภาษาญี่ปุ่น 日本語の読み方	ความหมายภาษาญี่ปุ่น 意味
1.	เก่ง	ゲーング	上手
2.	ขอโทษนะครับ/คะ	คอร์ทอนาคฺราบ/ คา。	すみません。
3.	ค่ากรีนฟี	คาร์กรีนฟี	グリーンフィー
4.	ค่าแคดดี้	คาร์เคตตี	キャディーフィー
5.	จ่าย	ชาร์ไอ	支払う
6.	ชอบ	ชอ็อป	好き
7.	ซื้อของ	สூคองง	買い物する
8.	ดิฉัน	ดิชาน	私 (女性)
9.	ต้มยำกุ้ง	ทอมยามงุง	トムヤムクン
10.	ต้อง	ทอองง	しなければならない
11.	ตอนบ่าย	ทอนบาย	午後
12.	แต่(ว่า)	เต	しかし
13.	ทอดมันปลา	ทอทมันปลา	タイ風さつま揚げ
14.	ที่นี่	ตีนิ	ここ
15.	ทำ	ตาม	する、やる
16.	เท่านั้น	ตาอนัน	だけ
17.	นวดไทย	นุอาตไท	タイマッサージ
18.	นิดหน่อย	นิตนอย	ちょっと、少し
19.	บัตรเครดิต	บัตเครดิต	クレジットカード

No.	ภาษาไทย タイ語	คำอ่านภาษาญี่ปุ่น 日本語の読み方	ความหมายภาษาญี่ปุ่น 意味
20.	บุหรื	ブリー	煙草
21	ใบเสร็จ	ไบเซต	領収書
22	ไป	パイ	行く
23	ผม	โปม	私、僕（男性）
24	เผ็ด	เปต	辛い
25	พรุ่งนี้	ปรุงนี	明日
26	พูด	พูต	話す
27	ภาษาไทย	ปาร์サーไท	タイ語
28	มาก	มาร์ค	とても
29	ไม่ได้	ไมดาร์ไ	駄目
30.	ยาก	ยาร์ค	難しい
31.	โรงงาน	ร็องกันกัน	工場
32.	เล่น	เรน	(スポーツを) する、 プレーする
33.	แล้วก็	เรอคอร์	それから、それに
34	ไว้	ไว	しておく
35	สกอร์การ์ด	สคอร์การ์ด	スコアカード
36	สนุก	สนัค	楽しい
37	สั่ง	ซัง	注文する
38.	สูบ	ซูบ	吸う
39.	เสาร์อาทิตย์	สออาทิตย์	土日
40.	อร่อย	อโรย	美味しい
41.	อาหารไทย	อาฮันไท	タイ料理

แบบฝึกหัดท้ายบท 練習

คำสั่ง : จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

問題 : 下の単語を文章に当てはめて下さい。

จ่าย チャーイ	แล้วก็ เลอร์ออ์	ไว้ ไว	เงินสด งงนงงงงง	ได้ ด้าย
--------------	--------------------	-----------	--------------------	-------------

1. ผมจอง _____ ชื่อทานากะครับ
โฮม ช้อยง _____ ชูเอะ ทานากะ คลับ。
2. _____ บัตรเครดิตได้ไหมครับ
_____ บัตต์ เครดิทต์ ด้ายไม คลับ。
3. พูดภาษาไทย _____ นิดหน่อยครับ
ปู้ต ปาร์ซาร์ไต _____ นิตต์นอย คลับ。
4. ต้องจ่าย _____ เท่านั้นค่ะ
ทอยงง ชาร์อิ _____ ตานาน ค้า。
5. ไปเล่นกอล์ฟ _____ ไปนวดไทยครับ
พาย เลน กอ์บ _____ ปาย นูอัตไต คลับ。

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบท 解答

คำสั่ง : จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

問題 : 下の単語を文章に当てはめて下さい。

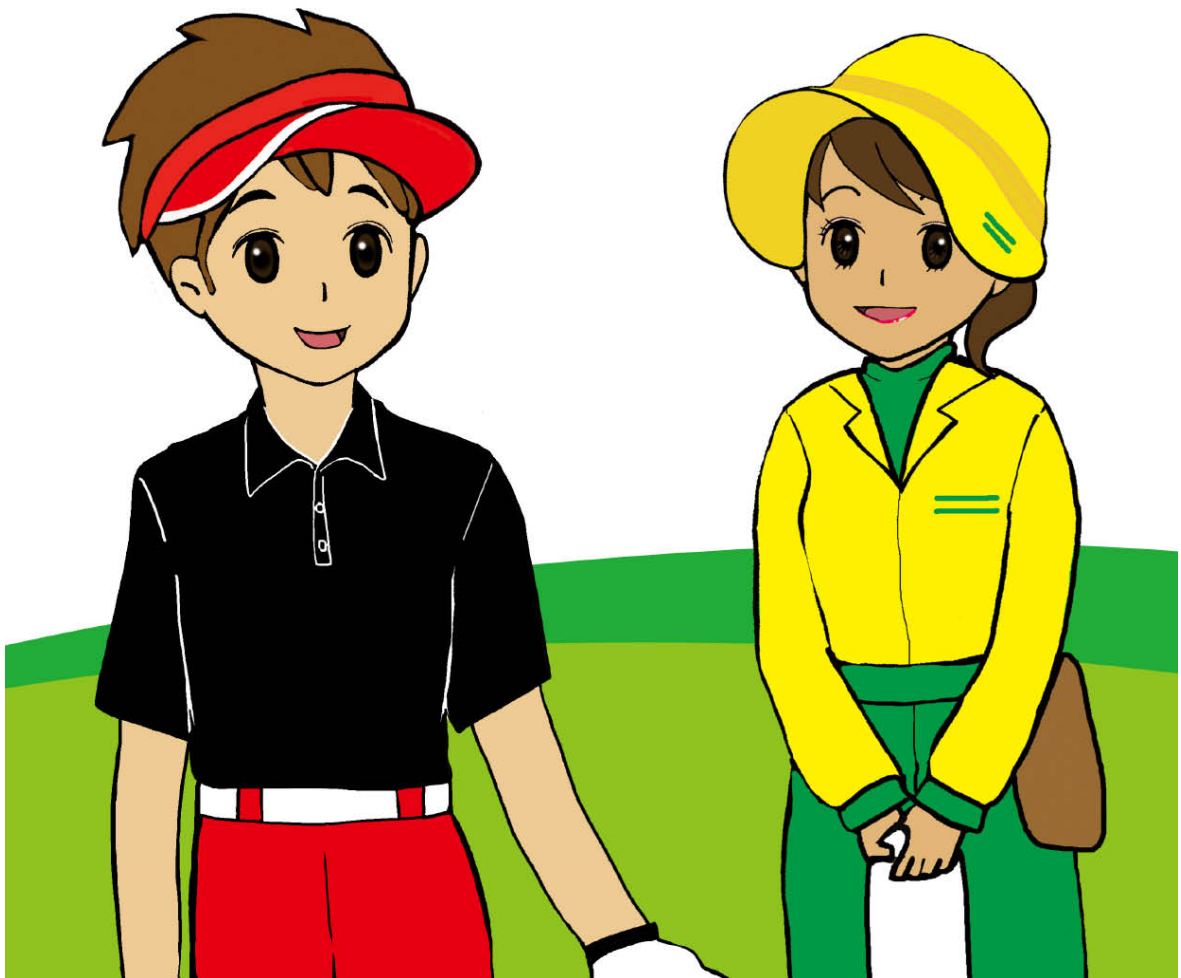
จ่าย チャーイ	แล้วก็ レーโอคอร์	ไว้ ไว	เงินสด นงนงซอต	ได้ ด่าไย
--------------	--------------------	-----------	-------------------	--------------

1. ผมจอง ไว้ ชื่อทานากะครับ
ปอม ชョอองง ไว ชูเอะ ทานากา คลับ。
2. จ่าย บัตรเครดิตได้ไหมครับ
チャーイ แบต คระดิท ไดไม คลับ。
3. พูดภาษาไทย ได้ นิดหน่อยครับ
ปู้ท ปาร์サーไต ด่าไย นิตทโนย คลับ。
4. ต้องจ่าย เงินสด เท่านั้นค่ะ
ทอองงง ช่าไย นงนงซอต ทาอานัน คา。
5. ไปเล่นกอล์ฟ แล้วก็ ไปนวดไทยครับ
ปาย เลน กอูป レーโอคอร์ ปาย สอาดไต คลับ。

บทที่ 4

การคุยกับแคดดี้

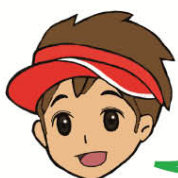
第4課 キャディーさんとの会話

CD
TRACK
13

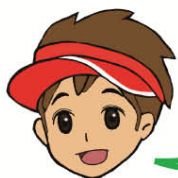
บทสนทนาที่ 1
会話 1

ที่แทนทีออฟ
ティーグラウンドで

หลุมนี้ (ระยะ) กี่หลาครับ
ลมูนี (ราย) گیر่า คลาป.
このホール (の距離) は何ヤードですか。

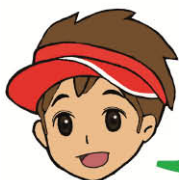
185 หลาค่ะ
รอยเบ๊ตชิปหาร่า คา.
185 ยาร์ดです。

แล้วซ้ายมือOBหรือเปล่าครับ
เลอ サーอิม ออเบ๊ ลปฺราอ คลาป.
で、左手はOBですか。

ใช่ค่ะ
ไช คา.
はい、そうです。

(จ๊น) ขอหัวไม้ 5 ครีบ
 ンガン コー (フア) マーイハー クラブ。
 じゃあ、5番ウッドをください。

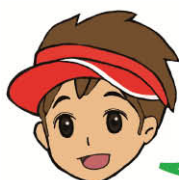
นี่คะ
 ニー カ。
 はい。

CD
 TRACK
 14

บทสนทนาที่ 2
 会話2

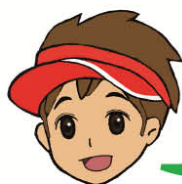
ที่แฟร์เวย์
 フェアウェイで

จากตรงนี้ (ถึงหลุม) กี่หลาครีบ
 チャーク トロングニー
 (トウングルム) ギーラー クラブ。
 ここから (ピンまで) 何ヤードですか？

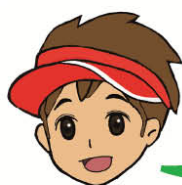
250 หลาคะ
 ソーングローイハーシッ プ ラー カ。
 250 ヤードです。

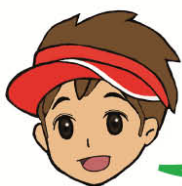
เล็งที่ไหนดีครับ
 เล็งg เทียร์ไน ดีr คลาp。
 ใดคoを狙えb良iですか？

เล็งที่ต้นไม้ต้นกลางค่ะ
 เล็งg เทียร์ tonมaไ tอน กรา-นงg คa。
 真ん中の木を狙って下さい。

โอเคครับ
 ouser คลาp。
 ouserです。

หลังจากตีลูกแล้ว
 บอลを打った後

ตก(ป๋อ)น้ำไหมครับ
 ทุคk ใค-นารูม maไ คลาp。
 池に落ちましたか。

ไม่ตกค่ะ
 maไ ทุคk คa。
 ใใe、落ちなかつたです。

คำอธิบายเพิ่มเติม 解説

1. ไหม,หรือเปล่า マイ、ルプラオ

คำว่า “ไหม ” เป็นคำแสดงคำถามซึ่งจะวางหลังคำคุณศัพท์หรือคำกริยา

「マイ」は形容詞や動詞などの後につけて「～かどうか」という疑問を表す。

คำคุณศัพท์ / คำกริยา + ไหม
形容詞 / 動詞 + マイ

ตัวอย่างที่ 1 例 1 :

① ตก(บ่อ)ทรายไหมครับ	バンカーに落ちましたか。
トック (ボー) サーイ マイ クラブ。	
② ตก(บ่อ)น้ำไหมคะ	池に落ちましたか。
トック (ボー) ナーム マイ	
③ เข้าป่าไหมครับ	林に入りましたか。
คาอ ป่า ไม CLUB。	

ในกรณีที่ต้องการตอบรับให้ตอบด้วยคำคุณศัพท์หรือคำกริยาที่ต้องการถามนั้น และในกรณีที่ต้องการตอบปฏิเสธก็ให้ใส่คำว่า “ไม่ ” หน้าคำคุณศัพท์หรือคำกริยานั้น

答える時は「はい」の場合、内容の主要な部分を繰り返す。「いいえ」の場合、「マイ」を否定したい部分の前に置く。

ไม่ + คำคุณศัพท์ / คำกริยา

マイ + 形容詞 / 動詞

ตัวอย่างที่ 2 例 2 :

- ① A : ตก(บ่อ)ทรายไหมครับ バンカーに落ちましたか。
 トック (ボー) サーイ マイ クラブ。
 B : ตกคะ はい、落ちました。
 トック カ。
- ② A : เข้าป่าไหมครับ 林に入りましたか。
 คาอ ป่า ไม クラブ。
 B : ไม่เข้าคะ いいえ、入りませんでした。
 ไม คาอ คา。

ส่วนคำว่า “ หรือเปล่า ” เป็นคำแสดงคำถามซึ่งจะวางหลังคำนาม

「ルブラオ」は名詞の後について「～かどうか」という意味を表す。

คำนาม + หรือเปล่า

動詞 + ルブラオ

ตัวอย่างที่ 3 例 3 :

- ① ซ้ายมือโอบีหรือเปล่าครับ 左手はOBですか。
 サーイมุมー ออบี ลูปราอ クラブ。
- ② หลุมนี้พาร์ 4 หรือเปล่าคะ このホールはパー4ですか。
 ลมูนี ปาร์ชี ลูปราอ คา。

ตัวอย่าง 例 :

- ① จากตรงนี้ก็ใกล้ครับ ここから何ヤードですか。
 チャーク トロングニー ギーラー クラブ。
 ② เบียร์กี่ขวดคะ ビールは何本ですか。
 บีอา ศึกวัต คา

2. คำถาม

疑問詞

ที่ไหน
 ティーナイ
 どこ

คำกริยา + ที่ไหน
 名詞 + ティーナイ

ตัวอย่าง 例 :

- ① A : เล็งที่ไหนดีครับ どこを狙えばいいですか。
 เล็ง ティーナイ ดี クラブ。
 B : เล็งที่ต้นไม้ต้นกลางค่ะ 真ん中の木に狙って下さい。
 เล็ง ティ ต้นไม้ ング ング คา。
 ② A : ลูก(กอล์ฟ)อยู่ที่ไหนครับ ボールはどこにありますか。
 ลู () ยู ティーナイ クラブ。
 B : อยู่ทางโน้นค่ะ あちらにあります。
 ยู ว่าง ่อน คา。
 ③ ร้านอาหารอยู่ที่ไหนคะ レストランはどこにありますか。
 ว่าง ่อน ยู ティーナイ คา。

3. ชื่อเรียกไม้กอล์ฟ

ゴルフクラブの呼び方

<p>ウッド</p> 	<p>หัวไม้ (Driver)</p>	<p>(フア) マーイ</p>
<p>アイアン</p> 	<p>หัวเหล็ก (Iron)</p>	<p>(フア) レック</p>
<p>パター</p> 	<p>(ไม้) พัท (Putter)</p>	<p>(มาร์イ) แพ็ต</p>

ตัวอย่าง 例 :

ขอหัวไม้ 5 ครั้ง

じゃあ、5番ウッドをください。

ンガン コー (フア) マーイ ハー クラブ。

คำศัพท์บทที่ 4 単語

No.	ภาษาไทย タイ語	คำอ่านภาษาญี่ปุ่น 日本語の読み方	ความหมายภาษาญี่ปุ่น 意味
1.	กี่	ギー	いくつ、いくら
2.	แก้ว	ゲーオ	グラス、(数字)杯
3.	กลาง	グラーンง	真ん中
4.	ข้าวผัดปู	คาร์โอปัตตบู่	蟹チャーハン
5.	ขวา	ควว	右
6.	ขวด	คววอต	瓶、(数字)本
7.	เข้า	คาโอ	入る
8.	จาก	จาร์ก	から
9.	จาน	จาร์น	皿
10.	ซ้าย	ซาร์อิ	左
11.	ซ้ายมือ	ซาร์อิมู่	左手
12.	ดี	ดี	(たら)いいですか。
13.	ตก	ท็อก	落ちる
14.	ต้นไม้	ทอนมาร์อิ	木
15.	ตรงนี้	ทรองงนึ	ここ (狭い範囲)
16.	ตรงไหน	ทรองงนไ	どこ (狭い範囲)
17.	ถึง	ทวงง	まで
18.	ทางโน้น	ทวงงน้อน	あちら
19.	นี่ค่ะ	นึคา	これです

No.	ภาษาไทย タイ語	คำอ่านภาษาญี่ปุ่น 日本語の読み方	ความหมายภาษาญี่ปุ่น 意味
20	นี้	ニー	この
21	(บ่อ)ทราย	(ボー) サーイ	バンカー
22	(บ่อ)น้ำ	(ボー) ナーム	池
23	ป่า	パー	森
24	ไปที่ไหน	ハイティーナイ	はどこへ行きましたか。
25	มี	ミー	がある
26	ระยะ	ラヤ	距離
27	ร้านอาหาร	ラーンアーハーン	レストラン
28	เลี้ยง	เร็ง	狙う
29	(หัว)ไม้	(ฟา) มาร์ย	ウッド
30.	ไหม	มาย	ですか。
31.	หรือ	ルー	または
32.	หลา	ラー	ヤード
33.	โอบี	オービー	オービー (O. B.)
34	โอเวอร์	オーワー	オーバー
35	อยู่ที่ไหน	ยูตี้ไน	はどこですか。
36	(หัว)เหล็ก	(ฟา) เล็ค	アイアン(Iron)
37	(ไม้)พัต	(มาร์ย) แพ็ต	パター(Putter)

แบบฝึกหัดท้ายบท 練習

คำสั่ง : จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

問題 : 下の単語を文章に当てはめて下さい。

ตก トック	เล็ง レング	ขอ コー	ที่ไหน ตี้ไน	หลา ラー
-----------	-------------	----------	-----------------	-----------

1. หลุมนี้ก็ _____ ครับ
 ลมไนー گیر _____ คลาบ。
2. _____ (หัว)ไม้ 5 ครั้ง
 _____ (ฟู) มายฮาร์ คลาบ。
3. _____ ที่ไหนดี
 _____ ตี้ไน ดี。
4. _____ น้ำไหม
 _____ นามไม。
5. ลูกอยู่ _____
 ลุกยู _____。

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบท 解答

คำสั่ง : จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

問題 : 下の単語を文章に当てはめて下さい。

ตก トック	เล็ง เร็ง	ขอ คอร์	ทีไหน ตี้ไน	หลา ลา
-----------	--------------	------------	----------------	-----------

- หลุมนี้ก็ **หลา** ครับ
 ルムニー ギー **ลา** クラブ。
- ขอ** (หัว)ไม้ 5 ครับ
คอร์ (フア) マーイハー クラブ。
- เล็ง** ทีไหนดี
เร็ง ตี้ไน ดีเอ。
- ตก** น้ำไหม
ต็อก นามไม。
- ลูกอยู่ **ทีไหน**
 ลูคยู **ตี้ไน**。

บทที่ 5

ที่ร้านอาหารในสนามกอล์ฟ

第5課 ゴルフ場のレストランで

CD
TRACK
18

บทสนทนา
会話

ที่ร้านอาหาร
レストランで

เครื่องดื่มจะรับอะไรดีคะ
クルアンドウム チャ ラップ アライ ディー カ。
飲み物は何になさいますか。

ขอเบียร์สิงห์ 3 แก้ว แล้วก็น้ำโค้ก 1 แก้วครับ
เบียシン サームゲーオ เลอโค
นามค็อก นุงゲーโอ คลาบ。
シンハーบีร์3杯とコーラ1杯下さい。

แล้วอาหารล่ะคะ
เลอ อาร์ฮาร์น รา คา。
で、料理は？

ขอเครื่องดื่มก่อนนะคะครับ
โค่ ครูลอันดอุม โกน
นา คลาบ。
先に飲み物をお願いします。

ได้ค่ะ
ได คา。
はい、分かりました。

ขอโทษครับ สั่งอาหารด้วยครับ
 コートート クラブ。サング アーハン
 ドゥアイ クラブ。
 すみません、注文してもいいですか。

ค่ะ จะรับอะไรดีคะ
 คา。チャ ラップ アライ ディー คา。
 はい、何になさいますか。

ขอคอกหมูย่าง 1 ที่ ส้มตำ 1 ที่ ไม่เผ็ด แล้วก็ ข้าวผัดปู 1 ที่ ครับ
 コー コームーヤング ヌングティー。
 ソムタム ヌングティー マイペ็ต เลอโอคอร์
 คา-ออบัตตูบ-ะ ヌングตี้-ะ クラブ。
 豚の喉肉焼き1つと辛いパパイヤサラダ1つと
 蟹チャーハン1つ下さい。

ได้ค่ะ
 ดาย คา。
 はい、分かりました。

หลังทานอาหารเสร็จ

食事が終わった後

ขอโทษครับ ช่วยเช็คบิลด้วยครับ
 コートート クラブ。チュアイ เช็คบิน
 ドゥアイ クラブ。
 すみません、お会計をお願いします。

คำอธิบายเพิ่มเติม 解説

1. ดี

ディー

เมื่อใส่คำว่า “ ดี ” หลังประโยคคำถามที่มีคำแสดงคำถาม ประโยคนั้นก็จะเป็
คำถามที่ถามความคิดเห็นของคู่สนทนา

疑問詞を使った疑問文の後に ディー を続けると、相手に意見を求める
疑問文になる。

ประโยคคำถาม (ที่มีคำแสดงคำถาม) + ดี
疑問詞疑問文 + ディー

ตัวอย่าง 例 :

- ① เครื่องดื่มจะรับอะไรดีคะ 飲み物は何になさいますか。
クルアンドูม ชา ラップ アライ ディー คา。
- ② ทำยังไงดีคะ どうしたらいいですか。
 تام ยางันไก ディー คา
- ③ ไปที่ไหนดีครับ どこに行けばいいですか。
 ไพ เทียนาย ディー คลาป
- ④ เล็งที่ไหนดีครับ どこでを狙えばいいですか。
 เล็ง เทียนาย ディー คลาป

3. ละ

ラ

“ ละ ” เป็นคำที่ใช้เมื่อต้องการถามคำถามที่มีเนื้อหาเหมือนกับที่ถูกถาม เมื่อใช้คำคำนี้แล้วก็ไม่จำเป็นต้องถามในคำถามเดิมอีกครั้ง

質問された内容をそのまま問い返す時に使うことば。これを使うことによって同じ ことばを繰り返さなくてもいい。

คำนาม + ละ

終助詞 + ラ

ตัวอย่าง 例 :

① A : คุณชื่ออะไรคะ

クン チュー アライ カ。

あなたの名前は何かですか。

B : ผมชื่อวาตะนาเบะครับ คุณละครับ

ポム チュー ワタナベ クラブ。クン ラ クラブ。

私は渡辺です。あなたは (名前は何か) ?

② ดิฉันมาจากญี่ปุ่นค่ะ คุณละคะ

ディチャン マー チャーク イーブン カ。クン ラ カ。

私は日本から来ました。あなたは。

4. แล้ว

レーオ

เมื่อคู่สนทนาตอบคำถามที่ตนเองถามแล้วต้องการรู้ข้อมูลเพิ่มเติมจากคำตอบที่ได้ จะใส่คำว่า “แล้ว” และถามสิ่งที่ต้องการรู้เพิ่มนั้น

質問の答えを聞いて、さらに知りたいことがある時このレーオに続けて尋ねる。

แล้ว + ประโยคคำถาม

レーオ + 疑問文

ตัวอย่าง 例 :

- ① A : ขอเบียร์สิงห์ 4 แก้วครับ シンハービールを4杯下さい。
 コー ビアシン シーゲーオ クラブ。
 B : แล้วอาหารล่ะคะ で、料理は？
 レーオ アーハーシ ラ カ。
 A : ขอเครื่องดื่มก่อนนะครับ 先に飲み物をお願いします。
 コー クルアンドูม โก้ ナ クラブ。
- ② A : ที่นี่อาหารอร่อยมากค่ะ ここは料理がとても美味しいです。
 ตี้เนอร์ アーハーシ アロイ มาร์ค カ。
 B : แล้วราคาแพงไหมครับ で、値段は高いですか。
 レーオ ラーカー เป๋นัง ไม クラブ。
 A : ราคาแพงนิดหน่อยค่ะ 値段は少し高いです。
 ラーカー เป๋นัง นิตโนอิ カ。

5. ช่วย

チュアイ

เวลาที่ต้องการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นให้ใช้คำว่า ช่วย.....หน่อย หรือ ช่วย.....ด้วย บางครั้งจะใส่คำว่า “นะ” ที่ท้ายประโยคเพื่อเป็นการเน้นหรือย้ำสิ่งที่ต้องการให้ช่วย

人に何か頼む時、「チュアイ+v+ノイ」や「チュアイ+v+ドゥアイ」などという表現を用いる。チュアイは「助ける」「手伝う」、ノイは「ちょっと」、ドゥアイは「～も」を意味する。なお、念を押したり強調したりする時はさらに文末に ナ をつける。

ช่วย + คำกริยา + หน่อย

チュアイ + 動詞 + ノイ

หรือ

または

ช่วย + คำกริยา + หน่อย

チュアイ + 動詞 + ノイ

ตัวอย่าง 例 :

- ① ช่วยเรียกแท็กซี่หน่อยครับ タクシーを呼んでもらいませんか。
チュアイ リアク テ็กซี่ โนイ クラブ。
- ② ช่วยมารับหน่อยครับ 迎えに来て下さい。
チュアイ マー ラッフ โนイ クラブ。

คำศัพท์บทที่ 5
単語

No.	ภาษาไทย タイ語	คำอ่านภาษาญี่ปุ่น 日本語の読み方	ความหมายภาษาญี่ปุ่น 意味
1.	ก่อน	ゴーン	先に
2.	แก้ว	ゲーオ	グラス、(数字)杯
3.	คอหมูย่าง	ค่อม-ยั้ง	豚の喉肉焼き
4.	เครื่องดื่ม	คูลแอนดอูม	飲み物
5.	เช็คบิล	เช็คบิน	会計する
6.	ที่	ตี้	(数字)人前
7.	แท็กซี่	เทคซี	タクシー
8.	น้ำโค้ก	นามค็อก	コーラ
9.	เบียร์สิงห์	เบียซิน	シンハービール
10.	ยังไง	ยังงนไก	どう
11.	รับ	ลัป	受ける、もらう
12.	เรียก	เลียค	呼ぶ
13.	ส้มตำ	ซอมตัม	パパイヤサラダ
14.	อาหาร	อา-ฮัน	料理

แบบฝึกหัดท้ายบท 練習

คำสั่ง : จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

問題 : 下の単語を文章に当てはめて下さい。

ละ

ラ

มารับ

マーラップ

ก่อน

ゴーン

อาหาร

アーハーン

แล้ว

レーオ

1. _____ จะรับอะไรดีคะ
_____ チャ ラップ アライ ディー クラブ。
2. ขอเครื่องดื่ม _____ นะครับ
ยูー クルアンドวูม _____ ナ クラブ。
3. ผมซื้อทานะกะครับ คุณ _____ ครับ
โปม ชูเอะ วาตานาเบะ クラブ。クン _____ クラブ。
4. _____ ราคาแพงไหม
_____ ラーカー ペーング マイ。
5. ช่วย _____ หน่อยครับ
ชูเอะไอ _____ ノイ クラブ。

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบท 解答

คำสั่ง : จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

問題 : 下の単語を文章に当てはめて下さい。

สระ ラ	มารับ マーラップ	ก่อน ゴーン	อาหาร アーハーン	แล้ว レーオ
----------	----------------	-------------	----------------	-------------

1. **อาหาร** จะรับอะไรดีคะ

アーハーン チャ ラップ アライ ディー クラブ。

2. ขอเครื่องดื่ม **ก่อน** นะครับ

コー クルアンドウーム ゴーン ナ クラブ。

3. ผมซื้อทานะกะครับ คุณ **สระ** ครับ

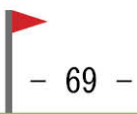
ポム チュー ワタナベ クラブ。クン ラ クラブ。

4. **แล้ว** ราคาแพงไหม

レーオ ラーカー ペーング 마이。

5. ช่วย **มารับ** หน่อยครับ

チュアイ マーラップ ノイ クラブ。

แบบฝึกหัดทบทวน 練習問題

จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ
คะแนนรวม 20คะแนน

合計20問
20点満点

1. คำสั่ง : จงเลือกคำตอบให้ตรงตามภาพ (2 ข้อ 2 คะแนน)

問題 : タイ語でクラブの名前を選んで下さい。(2問各2点)

a.

(หัว)ไม้
(フア) マーイ

b.

ที
ティー

c.

(ไม้)พัต
มาร์ิปัต

d.

(หัว) เหล็ก
(フア) レック

1.1

1.2

2. จงจับคู่คำที่มีความหมายตรงกัน (8 ข้อ 8 คะแนน)

問題：同じ意味のことばを選んで下さい。（8問各8点）

_____ 1. 71

_____ 2. ゴルフボール

_____ 3. 予約する

_____ 4. みなさん

_____ 5. 少し

_____ 6. 好き

_____ 7. 先に

_____ 8. 人前

a. คน

コン

b. ก่อน

ก่อน

c. ชอบ

ชอบ

d. ไม้กอล์ฟ

ไม้กอล์ฟ

e. ที่

ตี้

f. เจ็ตสปีด

เจ็ตสปีด

g. ทุกคน

ทุกคน

h. จอง

จอง

i. นิดหน่อย

นิดหน่อย

j. ลูกกอล์ฟ

ลูกกอล์ฟ

3. จงเติมบทสนทนาให้ถูกต้อง (5 ข้อ 5คะแนน)

問題：下の会話を完成して下さい。（5問各5点）

3.1 A : _____

B : 210 บาทครับ

ソーングローイ ี-ชิพ บาร์ท คลับ。

3.2 A : _____

B : ทลุม 15 ค่ะ

ลม ชิพハー カ。

3.3 A : _____

B : ต้มยำกุ้ง

ทมยามกงง。

3.4 A : ลูกอยู่ที่ไหนครับ

룩 ยู ดี-ไน คลับ。

B : _____

3.5 A : แลัวอาหารล่ะครับ

เรอ อาร์-ฮัน รา คา。

B : _____

a. จะรับอะไรดีค่ะ

ชา ลัพ อาร์ไ-ดี-คา

b. อยู่ทางโน้นคะ

ยู-ตารัง-น-น-คา。

c. ขอเครื่องดื่มก่อนนะครับ

คู-คูล-อัน-ด-ว-ม-ก-น-นา-คลับ

d. นี่หลุมอะไรครับ

นี-ลม อาร์ไ-คลับ。

e. ตอนนี่ก็ไม่งคะ

ท-น-น-ี-ก-ี-ม-อง-ก-คา。

f. ขอลูกกอล์ฟ 3 ภาตครับ

คู-룩-ก-อ-ล-ฟ-3-ฮ-ต-คลับ。

4. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (5 ข้อ 5 คะแนน)

問題：適切な答えを選んでください。(5問各5点)

4.1 ขอลูก (กอล์ฟ) 2 _____ ครับ

コー ルーク (ゴーフ) 2 _____ クラブ。

- a. ไบ b. ถาด c. ลูก d. อัน
 パイ タート ルーク アン

4.2 จะจองสนามกอล์ฟ _____ ค่ะ

チャ チョーング サナーム ゴーフ _____ カ。

- a. ทุกคน b. หลุม c. ชื่อ d. เมื่อไหร่
 トゥックコン ルム チュー ムアライ

4.3 กอล์ฟยาก _____ สนุกมากครับ

ゴーフ ヤーク _____ サヌック มาร์ク クラブ。

- a. แต่ b. แล้วยัง c. ไว้ d. ได้
 テー レーオゴー ワイ ダーイ

4.4 _____ ตรงนี้ก็หลาครับ

_____ トロອງงนี เกีโร่ร่า คลาบ。

- a. จาก b. ที่ c. แต่ d. ไป
 チャーク テียร์ เท่ ไพ

4.5 ดิฉันมากจากญี่ปุ่น คุณ _____ ค่ะ

デイシャン มาร์ ชาร์ก อี๋ปุ่น กุน _____ คา。

- a. อะไร b. เมื่อไหร่ c. ละ d. แล้ว
 อาราย มุราย รา เล่ออ

บรรณานุกรม 引用

กนกวรรณ เลหาบุรณะกิจคะตะกิри.(2544). ตำราการฟังภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น
Raku Raku Taigo Kikitori Renshuuchou. กรุงเทพฯ : ส.ส.ท.

เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล.(2548).กอล์ฟ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

ชาติ มาซาฟุมิ.(2542).สนทนาภาษาไทยประยุกต์ เล่ม 1.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภาษาและ
วัฒนธรรม.

บุษบา บรรจงมณี และคณะ. (2550). พูด(ภาษา)ไทยให้เก่ง 1.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ภาษาและวัฒนธรรม.

ปาจรีย์ จิงประเสริฐสุข.(2551). สนทนาภาษาไทยธุรกิจ.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภาษาและ
วัฒนธรรม.

มิชิโตะ ซากุไร และคณะ.(2550). แบบเรียนสนทนาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจิต คณิงสุขเกษม. (2542). กีฬากอล์ฟ. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ 1999.

วิล โดมรกุล. (2542) .สนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภาษาและ
วัฒนธรรม.

松山 納. (2000). タイ日・日タイ簡約タイ語辞典. 東京 : 大学書林.

吉村文江. (2009). 女性のための基本のゴルフレッスン. 東京 : 凸版印刷株式会社.

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเกศสุดา กลั้ววุ่น
วันเดือนปีเกิด	27 มิถุนายน 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดสตูล
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	858 ถนนสุขุมวิท แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูภาษาไทย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนศูนย์ภาษาพร้อมใจ (Promjai Language School) อาคารไปโอเฮาส์ สุขุมวิท 39 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2540	ระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนนิคมพัฒนาภาคใต้ 2 จังหวัดสตูล
พ.ศ.2543	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสมราราชินี จังหวัดตรัง
พ.ศ.2546	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสมราราชินี จังหวัดตรัง
พ.ศ.2550	ระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตร์ สาขาภาษาญี่ปุ่น จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ.2555	ประกาศนียบัตร สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2557	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ